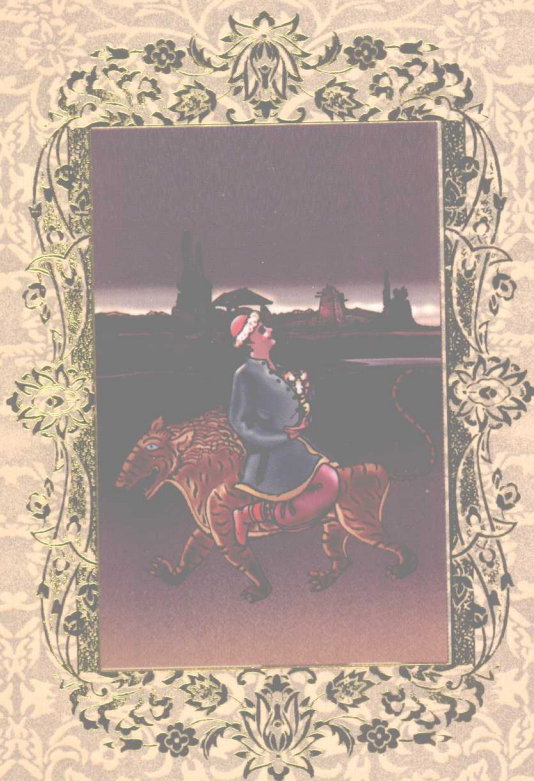

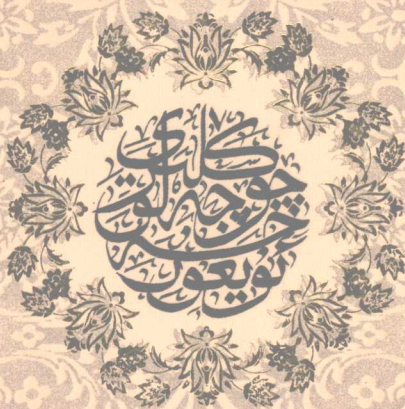
ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى

19

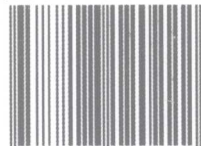

— شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى —

مۇقاۋا رەسىمىنى سىزغۇچى : مەمەت ئابدۇرېھىم
 مۇقاۋىنى لايىھىلىگۈچى : مەمەت ئەۋىت

ISBN 978-7-228-12022-2

9 787228 120222 >

定价: 12.00 元

ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى

19

«ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى قامۇسى»
تەھرىر ھەيئىتى نەشرگە تەييارلىغان

— شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى —

图书在版编目(CIP)数据

维吾尔民间故事. 19: 维吾尔文/《维吾尔民间文学大典》编委会编. —乌鲁木齐: 新疆人民出版社, 2008. 11
(维吾尔民间文学大典)

ISBN 978-7-228-12022-2

I. 维… II. 维… III. 维吾尔族—民间故事—作品集—
中国—维吾尔语(中国少数民族语言) IV. I277.3

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2008)第 177993 号

策 划	阿不都热合曼·艾白, 艾合买提·伊明
责任编辑	艾合买提·伊明
责任校对	阿布勒孜·阿巴斯 等
封面设计	买买提·诺贝提
出版发行	新疆人民出版社
地 址	乌鲁木齐市解放南路 348 号
电 话	(0991)2827472
邮 编	830001
经 销	新疆维吾尔自治区新华书店
印 刷	乌鲁木齐八家户彩印有限公司
开 本	880×1230 毫米 1/32
印 张	5
版 次	2008 年 11 月第 1 版
印 次	2008 年 11 月第 1 次印刷
印 数	1—5000
定 价	12.00 元

ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى — 19

نەشرگە تەييارلىغۇچى: «ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى قامۇسى» تەھرىر ھەيئىتى

پىلانلىغۇچىلار: ئابدۇراخمان ئەبەي، ئەخمەت ئىمىن

مەسئۇل مۇھەررىرى: ئەخمەت ئىمىن

مەسئۇل كوررېكتورى: ئابلىز ئابباس قاتارلىقلار

مۇقاۋىنى لايىھىلىگۈچى: مەمەت نەۋبەت

نەشر قىلىپ تارقاتقۇچى: شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

ئادرېسى: ئۈرۈمچى شەھىرى جەنۇبىي ئازادلىق يولى 348 - نومۇر

تېلېفون: 0991-2827472

پوچتا نومۇرى: 830001

ساتقۇچى: شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق شىنخۇا كىتابخانىسى

باسقۇچى: ئۈرۈمچى باجياخۇ رەڭلىك باسما چەكلىك شىركىتى

فورماتى: 880×1230 مىللىمېتىر 1/32

باسما تاۋىقى: 5

نەشرى: 2008 - يىلى 11 - ئاي 1 - نەشرى

باسمىسى: 2008 - يىلى 11 - ئاي 1 - بېسىلىشى

تىراژى: 1-5000

كىتاب نومۇرى: 2-12022-7-978 ISBN

باھاسى: 12.00 يۈەن

مۆھەر رەزىدىن

ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى باي ۋە گۈزەل بىر خەزىنە. ئۇيغۇر خەلقى ئۆزىنىڭ بېسىپ ئۆتكەن ئۇزاق تارىخىي تەرەققىياتى جەريانىدا، ئۆزىنىڭ مىللىي تىلىنى، ئۆرپ - ئادىتىنى، مىللىي مەدەنىيىتىنى، جۈملىدىن باي، گۈزەل ۋە پارلاق ئېغىز ئەدەبىياتىنى بارلىققا كەلتۈرگەن. ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى ئۇزۇن تارىخقا، باي، چوڭقۇر مەزمۇنغا، ئۆزىگە خاس مىللىي ئۇسلۇب ۋە مىللىي شەكىلگە ئىگە بولۇپ، كۆزنى قاماشتۇرۇپ تۇرىدىغان بىر رەڭدار گۈلشەن. ئۇ ئۆزىنىڭ مەزمۇنىنىڭ چوڭقۇرلۇقى، بايلىقى ۋە كەڭلىكى بىلەن، شەكىلىنىڭ خىلمۇخىللىقى ۋە گۈزەللىكى، تۈرىنىڭ كۆپلۈكى بىلەن كۆزگە ئالاھىدە چېلىقىدۇ.

ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى يۇقىرىقىدەك ئالاھىدىلىكلەرگە ئىگە ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ ئەڭ ئومۇملاشقان بىر تۈرى ھېسابلىنىدۇ. ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى ئېغىزدىن ئېغىزغا، ئەۋلادتىن ئەۋلادقا كۆچۈش جەريانىدا خەلق ئاممىسى تەرىپىدىن پىششىقلىنىپ، ۋەقەلىكى تاۋلانغان، نەتىجىسى روشەن ھەم ئۈمىدۋار، تىلى تەسىرلىك ۋە گۈزەل بولۇپ يېتىلگەن.

ھەممىمىزگە مەلۇم، چۆچەك پېرسوناژلىرى بولغان، بىر پۈتۈن ۋەقەلىككە ئىگە نەسرېي ئەسەر. ئۇ ئىجتىمائىي تۇرمۇشنىڭ ھەرقانداق بىر تەرىپىنى ئەكس ئەتتۈرەلەيدۇ. ئۇ ئىجتىمائىي رېئاللىقنىڭ ئەمگەكچى خەلق مېڭىسىدىكى

ئىنكاسى، ئەمگەكچى خەلق تۇرمۇشىنىڭ، ئىدىيە - ھېسسىياتىنىڭ، غايە ۋە ئارمىنىنىڭ بەدىئىي ئىپادىسى. چۆچەكلەر ئاساسەن رېئاللىق بولىدۇ، ئۇنىڭدا يەنە ئاكتىپ رومانىزمنىڭ قويۇق ئىپادىسىمۇ بولىدۇ. ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرىمۇ شۇنداق.

ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرىدە ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ئاق كۆڭۈللۈكى، ھەقىقەتپەرۋەرلىكى، ئەمگەكچان روھى، ساغلام ۋە گۈزەل ئەخلاقىي پەزىلىتى، ۋەتەنپەرۋەرلىكى، قەيسەرەنە كۈرەش قىلىش ئىرادىسى، شۇنداقلا ئېسىل ئارزۇ - ئارمانلىرى ئىپادىلەنگەن. بۇلارنىڭ ھەممىسى ئوبراز ئارقىلىق ئىپادىلىنىپ، كىشىلەرگە ياخشى بىلەن ياماننى، ھەق بىلەن ناھەقنى، ئۆز بىلەن دۈشمەننى، خۇنكۈك بىلەن گۈزەللىكنى پەرق ئېتىشكە ياردەم بېرىدۇ. بىز بۇنىڭدىن خەلق چۆچەكلىرىنىڭ مۇئەييەن تەربىيۋى رولىنى بايقىۋالالايمىز.

شۇنى قەيت قىلىشقا بولىدۇكى، خەلق چۆچەكلىرىنىڭ بالىلارغا بولغان تەربىيۋى رولى تېخىمۇ زور بولىدۇ. بالىلار كىچىكىدىن تارتىپلا خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنى، جۈملىدىن چۆچەكلەرنى ئاڭلىسا، ئۇلارنىڭ يۇمران قەلبىدە ياخشىلىق، ھەققانىيلىق، گۈزەللىك، ھاياتنى ۋە تەبىئەتنى سۆيۈش ئىستىكى ئويغىنىدۇ.

خەلق چۆچەكلىرىنىڭ تۇرمۇشىنى، تارىخىنى بىلىش ۋە چۈشىنىشتىكى رولى، خەلق تىلىنى ئۆگىنىشتىكى رولى، گۈزەللىك قارىشىنى يېتىلدۈرۈشتىكى ئېستېتىكىلىق رولى، كۆڭۈل ئېچىش رولىنىمۇ ئۇنىڭ تەربىيۋى رولىدىن ئايرىپ قاراشقا بولمايدۇ. يۇقىرىدىكىلەرنىڭ ھەممىسى ئۆزئارا باغلانغان، ئۆزئارا گىرەلەشكەن، سىڭىشىپ كەتكەن، بىر - بىرىنى تولۇقلىغان ۋە ئۆزئارا ماسلاشقان. بۇ خەلق

چۆچەكلىرىنىڭ خەلق تۇرمۇشى بىلەن مۇناسىۋىتى بارلىقىنى چۈشەندۈرىدۇ. گۆشەك زىچ

خەلق چۆچەكلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان خەلق ئۇيغۇر كىتابى دەرياسى
ئەدەبىياتى يېزىق شەكىللىنىشتىن بۇرۇنلا ۋۇجۇدقا كەلگەن. نۇرغۇن ئەسەرلەر مابەينىدە ئېغىزدىن ئېغىزغا كۆچۈپ يۈرگەن. يېزىق شەكىللەنگەندىن كېيىن ئۇنىڭ تەرەققىياتى يەنىلا توختاپ قالغىنى يوق. كېيىنكى مەزگىللەردە نۇرغۇن ئەللەردە خەلق چۆچەكلىرى يىغىپ خاتىرىلىنىپ، ئۇنىڭ يوقىلىپ كەتمەي داۋاملىق مۇكەممەللىشىشىگە كاپالەتلىك قىلىندى. بۇ ئىش بىزدە بۇرۇن ئانچە - مۇنچە ئىشلەنگەن بولسىمۇ، رەسمىي ئىشلەش ئۆتكەن ئەسىرنىڭ 50 - يىللىرىدا باشلاندى دېيىشكە بولىدۇ. ئازادلىقتىن كېيىن ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى بىرقانچە توپلام قىلىپ ئىشلەنگەندى. 80 -، 90 - يىللارغا كەلگەندە ئېلىمىز بويىچە خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنى توپلاش، رەتلەش، نەشر قىلىش دولقۇنىنىڭ تۈرتكىسىدە شىنجاڭنىڭ ھەرقايسى ناھىيىلىرىگىچە خەلق چۆچەكلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى ئەسەرلىرى كەڭ كۆلەمدە يىغىلدى، رەتلەندى ۋە مەخسۇس توپلاملار نەشر قىلىندى. مۇشۇ ئەسىرنىڭ باشلىرىدا بۇ ئەسەرلەر قايتا - قايتا سېلىشتۇرۇش، رەتلەش، تاللاش ئارقىلىق سىستېمىلاشتۇرۇلۇپ زور ھەجىملىك «ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى قامۇسى» ۋۇجۇدقا كەلدى. قولىڭىزدىكى 23 قىسىملىق «ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى» دەل مۇشۇ ئىلمىي ئەمگەكنىڭ مېۋىسى.

بۇ بىر يۈرۈش كىتابقا سېھرىي چۆچەكلەر، تۇرمۇش چۆچەكلىرى، چېچەنلەر ھەققىدىكى چۆچەكلەر، ھەجۋىي چۆچەكلەر، تېپىشماقلىق چۆچەكلەر، ھايۋانلار ھەققىدىكى چۆچەكلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالغان 300 دىن ئارتۇق چۆچەك

كىرگۈزۈلگەن ۋە مۇناسىپ قىزىقارلىق قىستۇرما رەسىملەر سەپلەنگەن.

ئىشنىمىزكى، بۇ بىر يۈرۈش كىتاب خەلقىمىزنىڭ مەدەنىيەت تۇرمۇشىنى تېخىمۇ بېيىتىدۇ ۋە رەڭدار قىلىدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىللە خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى تەتقىقاتچىلىرىنىمۇ مول ۋە رەڭدار ماتېرىيال مەنبەسى بىلەن تەمىنلەيدۇ، ئۇلار بۇ كىتابلىرىمىزدىن ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ھەرقايسى تارىخىي دەۋرلەردىكى سىياسىي، تارىخىي، ئەخلاقىي، دىنىي ۋە ئېستېتىكىلىق قاراشلىرىنى، ھەرقايسى تارىخىي دەۋرلەردىكى سىياسىي، ئىقتىسادىي، مەدەنىي تۇرمۇشىنى، ئۆرپ - ئادەت ئالاھىدىلىكلىرىنى تەتقىق قىلىشتا مۇھىم يىپ ئۈچى ۋە ئىلھامغا ئېرىشەلەيدۇ. بىزنىڭ بۇ كىتابلارنى نەشرگە تەييارلاشتىكى ئاساسىي مۇددىئايىمىزمۇ دەل مۇشۇ.

مۇندەججە

- 1.....ياغاچچى بىلەن بويلاقچى
- 6.....ئورنىنى كىم كولىسا ئۆزى چۈشەر
- 16.....ئەقىللىق كېلىن
- 21.....ئەقىللىق دېھقان
- 23.....چاققان ئوغرىنىڭ ۋەزىر بولۇشى
- 36.....ئەقلىڭ — بايلىقىڭ
- 41.....قازى بىلەن مەھەممەت رازى
- 61.....ئارغىماق ماجىراسى
- 69.....پادىشاھ ھوشيار
- 76.....مىراس
- 85.....ئىككى باينى ئەپلىگەن مالاي
- 90.....ھېكايە خۇمار پادىشاھ
- 103.....قازىنىڭ قىزى
- 110.....باي بىلەن چاكار
- 114.....پادىشاھنىڭ كەنجى قىزى
- 118.....بېگىمنىڭ تايغىنى
- 122.....توغرا ھۆكۈم

گومۇش شاھزادە بىلەن چېچەن قىز 129.....

باغۋەن بوۋاي 133.....

بارىكالا 135.....

ئەركەكمۇ، ئۇرغاقچىمۇ 138.....

دانىشمەن ۋەزىر 140.....

كۆڭۈلدىكىدەك كېلىن 143.....

تەدبىرلىك باغۋەن 146.....

ياغاچچى بىلەن بوياقچى

بار ئىكەن، يوق ئىكەن، بۇرۇنقى زاماندا بىر پادىشاھنىڭ بىر ياغاچچىسى بىلەن بىر بوياقچىسى بار ئىكەن. بۇ ئىككى ئۇستا پادىشاھنىڭ پۈتۈن ئوردا - سارايلرىنى ياساپ زىننەتلىمەيدىكەن.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە بۇ پادىشاھ ئۆلۈپ، ئورنىغا ئۇنىڭ ئوغلى پادىشاھ بوپتۇ. ياش پادىشاھ ھېلىقى ئىككى ئۇستىنى خۇددى ئۆز ۋاقتىدا ئاتىسى ئەتىۋارلىغاندەك ئەتىۋارلاپ ئىشلىتىپتۇ. ياغاچچى ئۇستا تولىمۇ تەدبىرلىك، توغرا ئادەم ئىكەن، لېكىن بوياقچى ئىچى تار، كۆرەلمەس، قارا كۆڭۈل ئىكەن. ئۇ پادىشاھنىڭ ياغاچچى ئۇستىنى ياخشى كۆرگەن. ئۇنى كۆرەلمەيدىكەن، شۇڭا دائىم ياغاچچىنىڭ بىرەر ئەيىبىنى ئىزدەپ يۈرسىمۇ، لېكىن چوڭلۇقىغا توختىغۇدەك بىر ئەيىب تاپالماپتۇ. ئىچى يامان بوياقچى ئۇنداق ئويلاپ، مۇنداق ئويلاپ ئاخىر ياغاچچىنى كۆزدىن يوقىتىشنىڭ ئاماللىرىنى تېپىپتۇ - دە، بىر كۈنى پادىشاھنىڭ ئالدىغا كىرىپتۇ.

— ئى پادىشاھىئالەم، — دەپ قول قوۋۇشتۇرۇپ، ئۆز مەقسىتىنى بايان قىلىشقا باشلاپتۇ بوياقچى، — جانابلىرىنىڭ ئالدىغا ناھايىتى بىر نازۇك ئىش بىلەن كەلدىم، ئېيتاي دېسەم، قاراپ تۇرۇپ ئۆز ھەمراھىم ياغاچچى ئۇستىنىڭ جېنىدە.

غا زامىن بولۇپ قالارمەنمىكىن دەپ قورقتۇم، ئېيتماي دې-
سەم، جانابلىرىنىڭ بەرگەن تۈزىنى ئاياغ ئاستى قىلغاندەك
بولۇپ قالمەنمىكىن دەپ قورقتۇم. ئاخىر ئويلاپ، جانابلىرى-
غا بولغان ساداقىتىمنى يوقىتىپ قويۇشنى ئۆزۈمگە ئىككىلا
ئالەمدە گۇناھ دەپ بىلىپ، بۇنى بايان قىلىش ئۈچۈن ھۇزۇر-
لىرىغا كەلدىم، — دەپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان پادىشاھ پۈتۈن دىق-
قىتىنى بويلاقچىغا قارىتىپ:

— قېنى، ماڭا بولغان ساداقىتىڭنى بايان قىلغايىسەن، —
دەپ جاۋاب كۈتۈپتۇ.

— تەقسىر، پېقىرلىرى ئاخشام — ئۇلۇغ ئازنا ئاخشىمى
ئاجايىپ بىر سىرلىق چۈش كۆرۈپتىمەن، چۈشۈمدە جەننەت-
نىڭ ئىچىدە يۈرگۈدەكمەن. جەننەتنىڭ ئاجايىپ گۈزەل باغلى-
رىنى ئارىلاپ، ھۆر — غىلمانلار بىلەن سەيلە — تاماشا قىلىپ
بىر پېشايۋاننىڭ قېشىغا بارسام، كۆزۈمگە تونۇش بىر زات
كۆرۈندى. تەنلىرىم يايىرىغاندەك بولدى. بايقىغۇدەك بولسام، ئۇ
جانابلىرىنىڭ ئاتىسى مەرھۇم شاھىمىز ئىكەن. ئۇ زات مېنى
كۆرۈپ ئورنىدىن تۇردى ۋە يېنىغا چاقىردى، قېشىغا باردىم.
ئاتىلىرىنىڭ يۈز — كۆزى نۇرغا تولغان، ئەتراپىدا ھۆر — پە-
رىلەر جەۋلان قىلىپ تۇرۇپتۇ، لېكىن پادىشاھىمنىڭ ئۇلار
بىلەن زادى كارى يوق. مەن پادىشاھىمنىڭ نېمە ئۈچۈندۇر
خاپا بولۇپ تۇرغىنىنى بايقىدىم. شاھىمدىن ئەھۋال سورىدىم.
شاھىم مېنىڭ سوئالىمغا جاۋاب بەرمەي، جانابلىرىنى سورد-
دى. مەن: «ئوغللىرى كاتتا سەلتەنەت بىلەن پادىشاھلىقنى
قىلىۋاتىدۇ» دېدىم. لېكىن، شاھىم بۇ جاۋابىقمۇ قىزىقمىدى.
مەن ھەيران بولدۇم. ئاخىر شاھىم: «مەن جەننەتتە خۇدانىڭ
ئۇلۇغ رەھمىتىگە ئىگە بولدۇم. كۆرۈپ تۇرۇپسەن، جەننەتنىڭ
ئىچى پاراغەت بىلەن تولغان، بىراق بۇ يەرلەردىكى ئىمارەتلەر

ئۇ ئالەمدە ياساتقان ئىمارەتلىرىمگە ئوخشىتىپ خاتىلىقى ئۈمۈمۇ،
مېنى ئانچە قىزىقتۇرالمىدى. مەن ئۆزۈمنىڭ ئۈمۈمىنى ئۆزۈمگە
ئىمارەتلىرىمگە ئوخشاش ئىمارەتلەردە تۇرۇشنى خالايتتىم. لېكىن
جەننەتتە ئۇنداق ئۆيلەرنى ياسايدىغان مېنىڭ ياغاچچى
ئۈستام يوق. ئەمدى سەن ئۇ دۇنياغا قايتساڭ، ئوغلۇمغا ئېيى
تىپ قويغىن، ئىلاج قىلىپ شۇ ياغاچچى ئۈستىنى مېنىڭ
قىشىمغا ئەۋەتسۇن» دېدى. دەل شۇ ۋاقىتتا ئاتىلىرى كۆزۈم-
دىن غايىب بولدى. مەن ھاياجان ئىچىدە ئويغىنىپ كەتتىم.
ئويغىنىسام، مەزىن بامدات نامىزىغا ئەزان ئوقۇۋېتىپتۇ. دەررۇ
ئورنۇمدىن تۇرۇپ تاھارەت ئالدىم - دە، ئىككى رەكەت ناماز
ئوقۇپ، مەرھۇم شاھىم ئۈچۈن دۇئا قىلدىم. مانا، بولغان
ئەھۋال شۇ. بۇنى جانابلىرىغا يەتكۈزمەسلىكنى ئۆزۈمگە مۇنا-
سىپ كۆرمىدىم، — دەپ بويلاقچى كۆز يېشى قىپتۇ.

بۇنى ئاڭلىغان پادىشاھ چوڭقۇر خىيالغا چۆكۈپتۇ ۋە ئا-
خىردا ئاتىسىنىڭ بۇ ئارزۇسىنى يەردە قويماسلىق ئۈچۈن،
قانداق قىلىش لازىملىقىنى ئويلاپتۇ، دەررۇ ئۆلىمالارنى چا-
قىرىپ مەسلىھەت سوراپتۇ. ئۆلىمالار كىتاب ئېچىپ، ئاخىر:
— بۇنىڭ ئۈچۈن پۈتۈن شەھەر ئاھالىسىگە جاكار قى-
لىپ، بىر ھەپتىگىچە ئوتۇن يىغدۇرۇش لازىم. ئەنە شۇ ئو-
تۇننىڭ ئېگىزلىكىگە كۆز يەتمەيدىغان بولغاندا ئۇنىڭغا ئوت
يېقىش كېرەك. ياغاچچى ئۈستىنى بولسا، شۇ ئوتۇننىڭ ئاس-
تىغا باستۇرۇپ كۆيدۈرسەك، شەرت ئادا بولىدۇ. ئوت كۆيۈپ
بولغاندىن كېيىن، پەرىشتىلەر ياغاچچىنى كۆتۈرۈپ ئۇ دۇنيا-
غا ئاپىرىپ قويدۇ، — دەپ مەسلىھەت بېرىپتۇ.

ئۆلىمالارنىڭ بەرگەن مەسلىھىتى بويىچە پادىشاھ ياغاچ-
چىغا بىر ھەپتە مۆھلەت بېرىپ، ئاھالىگە جاكارلاپ ئوتۇن
يىغدۇرۇپتۇ. بۇنى ئۇققان ياغاچچى دەررۇ ئۆيىگە بېرىپ ئۆزد-

نى قۇتقۇزۇشنىڭ چارىسىنى كۆرۈپتۇ: ئۇ ئۆيىنىڭ ئىچىدىن تاكى ئوتۇن دۆۋىلەنگەن يەرگە قەدەر لەخمە كولاپتۇ. بىر ھەپتەدىن كېيىن پادىشاھنىڭ جالالتىرى كېلىپ ياغاچچىنى ئوتۇن دۆۋىلەنگەن يەرگە ئېلىپ بېرىپتۇ. ئۆلىمالارنىڭ دۇئاسىدىن كېيىن، ئۇنى ئوتۇننىڭ تېگىگە باستۇرۇپتۇ. ياغاچچى ئوتۇننىڭ ئاستىغا كىرىپ، مىڭ تەسلىكتە ھېلىقى تۆشۈكنى تېپىپ، لەخمە بىلەن ساق - سالامەت ئۆيىگە كېلىۋاپتۇ. ئوتۇن بىرقانچە كۈن كۆيۈپ ئۆچۈپتۇ، شۇنىڭ بىلەن ياش پادىشاھنىڭ كۆڭلى ئارام تېپىپتۇ.

ياغاچچى ئىككى ئايغىچە ۋاقىتنى ھېچكىمگە كۆرۈنمەي ئۆيىدە ئۆتكۈزۈپتۇ. ئۇ ئويلا - ئويلا، مەن بۇ بوياقچىغا ھېچ بىر يامانلىق قىلمىسام، نېمە ئۈچۈن ماڭا قەست قىلىدۇ؟ زادى ئۇنىڭ كۆڭلى قارا ئادەم ئىكەن. ئەمدى ماڭا كولىغان ئورغا ئۆزى چۈشسۇن، دەپ بىر ئامال ئويلاپتۇ - دە، بىر كۈنى سەھەر تۇرۇپ پادىشاھنىڭ ئوردىسىنىڭ قېشىغا بېرىپتۇ. ئۇ دەرەخلەرگە يامىشپ چىقىپ، پادىشاھ ياتىدىغان ئۆيىنىڭ ئۈستىگە سەكرەپ چۈشۈپتۇ. ئۆگزىدىن ئۆتكەنلىكىدىن پادىشاھ چۈپ ئويغىنىپ كېتىپتۇ، دەررۇ پاسىبانلىرىنى نېمە ۋەقە بولغانلىقىنى بىلىپ كىرىشكە بۇيرۇپتۇ.

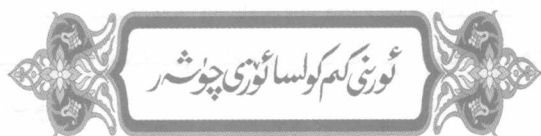
پاسىبانلار ئۆگزىگە چىقىپ قارىسا، ھېلىقى

ياغاچچى تۇرغۇدەك. ئۇلار ھەيران بولۇشۇپ، ياغاچچى ئۇلارغا:
— قورقماڭلار، مەن ئەرشتىن چۈشتۈم. ئۇلار ئۇنىڭ سۆزىگە
ھىمغا جەننەتتە ئىمارەت ياساپ بەردىم. خۇدايتائالا بىلەن
ئەجلىم تېخى پۈتمىگىنى ئۈچۈن يەنە بۇ دۇنياغا قايتىۋاتىمەن.
تى، — دەپتۇ.

بۇنى ئاڭلىغان پاسىبانلار ياغاچچىنى ئۆگزىدىن چۈشۈ-
رۇپ، پادىشاھنىڭ قېشىغا ئەكىرىپتۇ. پادىشاھمۇ ھەيران قاپتۇ.
ياغاچچى پادىشاھقا تەزىم قىلىپ، ئۆز سۆزىنى بايان قىپتۇ:
— ئەي ئۇلۇغ شاھىم، خۇدانىڭ ئىرادىسى بىلەن مەن
جانابلىرىنىڭ ئاتىلىرىنىڭ خىزمىتىگە بېرىپ قايتتىم، ئىما-
رەت ياساپ بەردىم. ئاتىلىرى بۇ ئىشىم ئۈچۈن سىلىگە ناھا-
يتى جىق مىننەتدارلىق بىلدۈردى ۋە جانابلىرىنىڭ دۆلىتى-
نىڭ كۈندىن - كۈنگە ئۇلغىيىشى ئۈچۈن دۇئا قىلدى.
خوش، ئەمدى مەقسەتكە كەلسەك، تەقسىر، مەن ئىمارەتنىڭ
ياغاچچىلىق ئىشلىرىنى تاماملىدىم، بىراق سىر - بوياقلار
بىلەن قىلىنىدىغان زىننەتلىرى تېخى ئىشلەنمىدى، شۇنىڭ
ئۈچۈن ئاتىلىرى رەھىمىتى تېخى ئۇ ئۆيگە ئورۇنلاشمىدى. مەن
بۇياققا قايتىشتا، ئاتىلىرى: «ئۆيىنىڭ زىننەتلىرى تېخى ئىش-
لەنمىدى، ئوغلۇم دەرھال بوياقچى ئۈستامنى ئەۋەتىۋەتسۇن.
ئەگەر ئوغلۇم بۇنىمۇ بىجىرسە، مەن ھەددى - ھېسابسىز
خۇش بولاتتىم» دېدى ۋە بۇ گەپنى ئۆزلىرىگە يەتكۈزۈپ قو-
يۇشنى ماڭا تاپشۇردى.

بۇنى ئاڭلىغان پادىشاھ ياغاچچىدىن ناھايىتى مىننەتدار
بولۇپ كېتىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇ ئاتىسىنىڭ ئىككىنچى
ئارزۇسىنىمۇ ئورۇنداش ئۈچۈن بەل باغلاپ، نۇرغۇن ئوتۇن
يىغدۇرۇپ، يەتتە كۈندىن كېيىن بوياقچىنى كۆيدۈرۈۋېتىپتۇ.

بۇرۇن بۇرۇنكەن، تۈلكە خىزىركەن، ئېيىق پادىشاھ،
مايمۇن ۋەزىركەن، بايلارنىڭ ئۆيى ساراي - قەسىركەن، گۆش
دەپ ئالغىنىڭ ئۆپكە - بېغىركەن، گاداغا كۈن يوق، دۈمبە
بېغىركەن. شۇنداق كۈنلەرنىڭ بىرىدە، بىر شەھەردە زالىم
بىر باي بولغانىكەن.

شۇ شەھەرگە يېقىن يەردە ئولتۇرىدىغان بىر كەمبەغەل
موزدۇز بولۇپ، ئۇنىڭ بىر تاز ئوغلى بار ئىكەن. ئۇ ئاتا-
كەسپىنى كۆڭۈل قويۇپ ئۆگەنگەچكە، ئۇنىڭ تىككەن ئاياغلى-
رى، ھەتتا شاھنىڭ ئىنئامىغا مۇشەررەپ بولغانىكەن. بۇنىڭ-
دىن كۆزى قىزارغان شۇ شەھەرنىڭ ئاچ كۆز بېيى نىيىتىنى
ئالا قىلىپ، موزدۇزنىڭ ئۆيىگە بالىسىنى ھۈنەر ئۆگەنىشكە
شاگىرتلىققا ئېلىپ كەپتۇ. ئاق كۆڭۈل موزدۇز ئۇنىڭ ئوغ-
لىنى ئېلىپ قايتۇ.

ئەسلىدە باينىڭ ئەكەلگىنى باينىڭ ئۆز بالىسى بولماس-
تىن، ئۇنىڭ قول ئاستىدا ئىشلەپ زۇلۇمغا چىدىماي قاچقاندا
باي تەرىپىدىن تۇتۇۋېلىنىپ، قاتتىق تاياق دەستىدىن ئۆلەر
ھالغا كېلىپ قالغان چاكار ئىكەن.

شۇ كېچىسى موزدۇز بىلەن بىر يەردە يېتىپ، تاڭ ئاتا-
قۇچە ئۆزىنىڭ كەچۈرمىشىنى سۆزلەپ بەرگەن چاكار ئەتىسى

ئۆلۈپ قاپتۇ. بۇنى ئاڭلاپ، باي: «ئۆزۈڭنىڭ بالىسىنى ئۆلەپ بېرىسەن، ئەگەر بەرمىسەڭ، خۇن دەۋاسى قىلىۋالمايمەن!» دەپ مېيىتىنى ئېلىپ كەتكىلى ئۇنىماپتۇ. دۇرنىڭ ئوغلىدىن ئايرىلىشقا كۆزى قىماپتۇ. باينىڭ چاكارىنى ئالدىن چۈشەنگەن موزدۇرنىڭ بالىسى: «دادا، مېنى چاكارىلىققا بېرىڭ، قالغىنىنى ئۆزۈم بىر تەرەپ قىلىمەن» دەپ تۈرۈۋاپتۇ. موزدۇر ئامالسىز ئوغلىنى بايغا قوشۇپ قويۇپتۇ. شۇنىڭدىن باشلاپ بالا باينىڭ ئۆيىدە كۆيۈپ - پىشىپ ئىشلەپ، ئائىلىسىدىكىلەرنى باينىڭ ھەر خىل تۆھمەت - قىل تاقلىرىدىن ھەمىيە قىپتۇ.

ھەش - پەش دېگۈچە ئۈچ يىل ئۆتۈپتۇ، بالا بۇ جەرياندا بايغا نۇرغۇن پۇل تېپىپ بېرىپتۇ. باي بولسا، ئۇنىڭ ئەمگەكى بەدىلىگە كەلگەن ھەممە نەرسىنى ئۆزىنىڭ قىلىۋېلىپ، بالىغا ھېچنەمە بەرمەپتۇ. ئاچ كۆز باي ئۆزىنىڭ سايىسىدىن ئۆزى قورقۇپ، بۇنى ۋاقتىدا كۆزۈمدىن يوقاتىمام، ئۇ مېنى يوقىتىدۇ، دەپ ئويلاپ بالىنى چاقىرتىپ، ئۆزىنىڭ بىر يەرگە بارىدىغانلىقىنى ئېيتىپ:

— ئەي تاز، مەن كەلگۈچە بىكار ئولتۇرماي ماۋۇ قۇمدا يىپ ئەش، يىپ بىلەن ئۇلتاڭ كەس، — دەپتۇ. باينىڭ بۇ رۇقى بالىغا ئەزرائىلنىڭ شەپىسىدەك بىلىنىپتۇ. — بولىدۇ، باي غوجام، — دەپتۇ تاز.

باي كەتكەندىن كېيىن، ئۇ ئۆزىنىڭ ئۆيىگە يۈگۈرۈپ بېرىپ بىر نان بىلەن بىر چىنە قايماقنى ئەكىلىپ قويۇپتۇ. كەچ بولغاندا باي قايتىپ كەپتۇ. تاز بولسا، قايماق بىلەن ناننى باينىڭ ئالدىغا ئەكىلىپ:

— ماۋۇ نان بىلەن قايماقنى ئاپام سىلىگە ئەۋەتتى. ناز - نى ئوشتۇماي يېسۇن، قايماقنى بۇزماي ئىچسۇن، دەيدۇ، —

دەپتۇ. باي ئاچچىقى بىلەن:

— ۋاي تاز، ناننى ئوشتۇماي قانداق يېگىلى، قايماقنى بۇزماي قانداق ئىچكىلى بولسۇن؟ ! — دەپ كايىپ كېتىپتۇ. مۇشۇ گەپنى كۈتۈپ تۇرغان تاز:

— باي غوجام، قۇم بىلەن يىپ ئەشكىلى، يىپ بىلەن ئۇلتاڭ كەسكىلى بولغان يەردە، نېمىشقا ناننى ئوشتۇماي يې-گىلى، قايماقنى بۇزماي ئىچكىلى بولمايدىكەن؟ ! — دەپتۇ. بالىدىن لەت بولغان باي ئاسماندىن يەرگە چۈشكەندەك بولۇپ، ئىمانى قىرىق گەز ئۇچۇپتۇ ۋە بالىغا ئۆچمەنلىكى تېخىمۇ ئېشىپتۇ.

باينىڭ بەش ياشلىق بالىسى بولۇپ، باينىڭ خوتۇنى ئا-پىسىنىڭ ئۆيىگە كېتىپ، بالىسى باينىڭ يېنىدا قالغانىكەن. بىر ئاخشىمى قورسىقى ئاغرىپ ياتالمىغان باينىڭ بالىسى تە-رەت قىلىمەن دەپ جېدەل قىپتۇ. باي تازغا بالىنى تالغا ئا-چىقىپ تەرەت قىلغۇزۇپ كىرىشنى ئېيتىپتۇ. تاز باينىڭ با-لىسىغا: «تەرەت قىلساڭ، كەينىڭگە بىگىز تىقمەن» دەپ با-لىنى تەرەت قىلغۇزماي ئەكىرىپتۇ. بالا ئورۇنغا كىرىپ يەنە جېدەل قىلىشقا باشلاپتۇ، باي يەنە تازغا بۇيرۇپتۇ، تاز يەنە تەرەت قىلغۇزماي ئەكىرىپتۇ. بۇ ئىش تۆت - بەش قېتىم تەكرارلىنىپتۇ. ئۇيقۇلۇقتا ئاچچىقىنى باسالماي باي:

— ھوي تاز، ماۋۇ شۇمنى بېسىقتۇر، — دەپتۇ. باينىڭ ئاغزىدىن مۇشۇنداق بىر گەپنىڭ چىقىشىنى كۈتۈپ تۇرغان تاز باينىڭ بالىسىنى ئېغىلغا ئەكىرىپ توقماق بىلەن بىرنى ئۇرۇپ بېسىقتۇرۇپ، تامغا يۆلەپ، غۇلچىنى كېرىپ قويۇپ يېنىپ كىرىپتۇ.

— بالا قېنى؟ — دەپتۇ باي.

— باي غوجام، غوجىزادىلىرى كىچىك بولغان بىلەن

ئەقلى چوڭ ئىكەن. «ئاتام قېرىپ قالدى، ئاتام قۇلسە، ياڭا قانچىلىك مىراس قالىدىكىن، ئۆلچەپ باقاي» دېگەن ئىشنى غۇلاچلاپ قالدى. ئېلىپ كىرەي دېسەم، ئۇنىماي تۇرۇۋېتىپ، دەپتۇ تاز. بۇ گەپنى ئاڭلاپ باينىڭ ئاچچىقى كېلىپ، قولىغا كەككىنى ئېلىپ ئېغىلغا يۈگۈرۈپتۇ. تاز شام كۆتۈرۈپ كىرىپتۇ. باي شامنىڭ يورۇقىدا قارىسا، راستتىنلا بالىسى تام-نى غۇلاچلاپ تۇرغانىكەن، باي غەزىپىگە پايلىماي: «مانا، ساڭا تېگىدىغان يەر - زېمىن» دەپ، بالىسىنىڭ بېشىغا كەكە بەرگەن بىرنى قويۇپ ئۆلتۈرۈپتۇ، ئاندىن تازغا:

— سەن بېرىپ گۆر كولا، كۆمىدىغان يەرلىك قۇلىقىڭ بىلەن تەڭ بولسۇن، — دەپتۇ. تاز قەبرىستانلىققا بېرىپ بىر كەتمەن چېپىپ قويۇپ بەخىرامان ئۇخلاپتۇ. باي ئەتىسى جامائەتنى يىغىپ جەسەتنى يەرلىككە ئېلىپ چىقسا، گۆر تەييار بولمىغانىكەن. باي:

— ھەي تاز، قېنى چاپقان گۆرلۈكۈڭ ؟ — دەپتۇ.
— ۋاي باي غوجام، ئۆزلىرى قۇلىقىڭغا چېنەپ قازغىن دېگەنتىلە، ئون قۇلاق تېرەنلىكتە كولتۇەتتىم. ئەگەر تېرەن بولۇپ قالغان بولسا، توپا سىرىپ ئازراق تىندۇرۇۋېتەي، — دەپتۇ تاز. باي خاپىچىلىقتا يېرىلغۇدەك بولۇپ، ئۆزى گۆر كولاشقا باشلاپتۇ...

شۇنداق قىلىپ، ھەش - پەش دېگۈچە قىرىق كۈن بوپ - تۇ. نەزىر - چىراغ ئىشلىرى ئۈچۈن ئوتۇن كېرەك بوپتۇ.
— ھوي تاز، سەن ھارۋىنى قوشۇپ جاڭگالغا بېرىپ، بىر ھارۋا يانتاق سۆرتىپ كەل، — دەپتۇ. باينىڭ مەقسىتى لىق بىر ھارۋا ئوتۇندىن تاشقىرى ھارۋىنىڭ كەينىگە يەنە بىر باغلام يانتاقنى سۆرتىپ ئەكەلدۈرۈش ئىكەن.

تاز جاڭگالغا بېرىپ ئاتنى ئوتلىغىلى قويۇۋېتىپ، ئۆزى بىر سايە جايىنى تېپىپ ئۇخلاپ، كەچ بولغاندا بىر باغلام يان - تاقنى سۆرتىپ قايتىپ كەپتۇ.

— ھەي تاز، ئېلىپ كەلگىنىڭ مۇشۇمۇ؟ — دەپ كايىپ كېتىپتۇ باي. تاز:

— باي غوجام، ھارۋىنىڭ ئارقىسىغا سۆرتىپ ئە - كەل دېمىگەنمىدىلە، مانا سۆرتىپ ئەكەلدىم، — دەپتۇ. باي غەزەپتىن يېرىلىپ كېتەي دەپتۇ.

بىر كۈنى تۇيۇقسىزلا پادىشاھ ئوردىسىدىن تازنى چاقىرى - غىلى ئادەم كەپتۇ. تاز بۇ خەۋەردىن ھەيران بولۇپ، ئوردىغا بېرىپتۇ. ئەسلىدە ئىش مۇنداق ئىكەن: پادىشاھ تازغا بىر جۈپ ئاياغ بۇيرۇتقان ئىكەن. باي تاز تىككەن بىر جۈپ ئاياغنى تىق - ۋېلىپ، ئۇنىڭ ئورنىغا بازاردىن ئادەتتىكى ئاياغدىن بىر جۈپ سېتىۋېلىپ پادىشاھقا ئاپىرىپ بەرگەن ئىكەن. تازدىن قۇتۇلۇشقا كۆزى يەتمىگەن باي ئۇنى پادىشاھ جاللاتلىرىنىڭ قىلىچىغا

يەم قىلىۋېتىش ئۈچۈن مۇشۇ چارنى قوللىغانىكەن. تاز شاھ ئوردىسىغا يېتىپ كەپتۇ. شاھ غەم-غەم بىلەن دېيىپ: — بۇ مەن بۇيرۇغان ئايغا ئوخشىمايدىغۇ؟ — جۈپ ئايغىنى تازنىڭ ئالدىغا تاشلاپتۇ. تاز ئۇ ئايغلارنى كۆرۈپ ھەيرانۇھەس بوپتۇ ۋە بۇ ئايغلارنىڭ ئۆزى تىككەن ئايغ ئەمەسلىكىنى ئىزھار قىپتۇ. شاھ باشقا مۇلازىملاردىن سۈرۈش-تە قىلغانىكەن، باينىڭ يامان غەرىزى ئاشكارىلىنىپتۇ.

شاھ باينى زىندانغا سېلىپ، پۈتۈن مال - مۈلكىنى مۇ-سادىرە قىپتۇ. باينىڭ قول ئاستىدىكى چاكارلارمۇ ئازاد بوپ-تۇ، شۇ قاتاردا تازمۇ ئۆز ئۆيىگە تىنچ - ئامان قايتىپ كەپتۇ. كۈنلەر، ئايلار ئۆتۈپ يېرىم يىلدەك بولغاندا، بىر كۈنى بىر گۈندىپاي كېلىپ تازنى زىندانىڭ چاقىرىغانلىقىنى ئېي-تىپتۇ. بۇنى ئاڭلاپ تازنىڭ ئائىلىسىدىكىلەر غەم - قايغۇغا پېتىپتۇ. تاز ئامالسىز بېرىشقا مەجبۇر بوپتۇ. تاز ھېچنەم-نى چۈشەنمەي، گۈندىخانغا يېتىپ كەپتۇ، گۈندىخاندا باي

بىلەن كۆرۈشۈپتۇ. باي:

— ئەي بالام، مانا كۆرۈپ تۇرۇپسەن، بۇ پەلەكنىڭ ئىسمى. مەن قىلغان گۇناھلىرىمغا توۋا قىلدىم، مانا زىندانىڭى گۇۋاھ بولسۇن. سېنى ئۆز بالامدەك كۆرۈپ چاقىرتتىم. ئايال-لىم بىلمەيدىغان مىڭ تىللا پۇلنى ئېتىز چېتىدىكى بىر تۈپ سېدە تۈۋىگە كۆمۈپ قويغانىدىم. سەن بېرىپ ئۇ پۇلنى ئېلىپ يۈز تىللانى زىندانىڭىگە، ئون تىللانى سېنى چاقىرىپ كەلگەن گۇندىپايغا بەر، ئۈچ يۈز توقسان تىللانى سەن ئالغىن، قالغان بەش يۈز تىللانى مەن كېيىنكى ئوقىتىم ئۈچۈن دەسمايە قىلاي، — دەپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان تاز باينىڭ بىر يامان غەرىزى بارلىقىنى سېزىپتۇ، لېكىن چاندۇرماي پۇلنى ئېلىپ، باينىڭ كۆرسەتمىسى بويىچە يۈز تىللانى زىندانىڭىگە، ئون تىللانى گۇندىپايغا بېرىپتۇ ۋە يېرىم كېچە بىلەن باينى زىنداندىن ئاچىقىپتۇ. باي تازغا: «ياخشىلىقنىڭ ئۈچۈن رەھ-مەت» دەپ ئۆيىگە كېتىپتۇ. تاز باينىڭ يەنە نېمە ئويۇن ئوي-نىماقچى ئىكەنلىكىنى بىلمەكچى بولۇپ، باينىڭ ئۆگزىسىگە چىقىپ تۇڭلۇك تۈۋىدە يېتىپتۇ. كېچىدە باي خوتۇنغا:

— ئەتە تازنى تۇتىدۇ. زىندانىڭى ئۇ يەردە بىر جەللىد-گۈرنى ئۆلتۈرۈپ، بىر گۇندىپاينىڭ كىيىمىنى كىيگۈزۈپ قويماقچى، پادىشاھقا، ھېلىقى تاز موزدۇز كۆزەتچىلىك قىلىۋاتقان گۇندىپاينى ئۆلتۈرۈپ باينى ئېلىپ قېچىپتۇ، دەپ مەلۇم قىلماقچى، — دەپتۇ.

ئەتىسى سەھەردە باي بىلەن خوتۇنى ئىككى تاغارغا قۇي-ماق سېلىپ تالاغا ئاچىقىپتۇ. ئۇلار ئۆيدىكى ئىشلىرىنى بىر تەرەپ قىلىشقا كىرىپ كەتكەن ۋاقىتتىن پايدىلىنىپ تاز تا-غاردىكى قۇيماقنىڭ يېرىمىنى ئېلىۋېتىپ، ئىچىگە كىرىپ يېتىۋاپتۇ. ئۇلار ئالدىراش ئىككى تاغارنى ئىككى ئېشەككە

ئارتىپ يولغا چىقىپتۇ. يېرىم كۈن يول بولغاندىن كېيىن،
باي خوتۇنغا:

— ئەجەب قۇتۇلدۇق تازدىن. ئۇ ھازىر مېنىڭ
زىنداندا ياتقاندۇ، — دەپتۇ. شۇ چاغدا ئۇلارغا: «قۇتۇلمىغايىمەن
مەن تازدىن» دېگەن بىر ئاۋاز ئاڭلىنىپتۇ. باي چۆچۈپ كېتىپتۇ.

— ھوي دادىسى، تاز بىرنەچچە يىل بىزنىڭ ئۆيىدە تۇر-
غاچقا، ئۇنىڭ ئاۋازى قۇلاققا سىڭىپ قالغان، شۇڭا بىزگە شۇ
تونۇش ئاۋاز ئاڭلانغاندەك تۇيۇلۇۋاتىدۇ، — دەپتۇ باينىڭ خوتۇنى.

— ئۇ تازنىڭ جېنى شۇنداق مەھكەم ئىكەنكى، بىر قېتىم
مەن ئۇنى ئىرغاي توقماق بىلەن ئۇرسام، توقماق چىدىد-
ماي ئۈزۈلۈپ كەتكەن. ئۇنىڭ روھى بىز بىلەن بىرگە كېتىپ-
لىۋاتامدۇ ياكى؟ — دەپتۇ باي.

ئۇلار بىر يەرگە كېلىپ تاماق يېمەكچى بولۇپتۇ. تاغارنى
ئېشەكتىن چۈشۈرۈپ ئەمدى چاي ئىچەيلى دەپ تۇرغاندا، تاز-
نىڭ كىچىك تەرتى قىستاپ كېتىپ تاغارنىڭ ئىچىگە سىيد-
ۋېتىپتۇ. بۇنى كۆرگەن باي دەرھال چاي ئىچمەكچى بولۇپ
تۇرغان چىنىسىنى سىرغىپ چىقىۋاتقان سۈيۈككە تۇتۇپ،
ھاۋانىڭ ئىسسىقىدا قۇيماقنىڭ يېغى ئېرىپ كەتكىلى تۇردى،
دەپ ھېلىقى چىنىدىكى ياغنى قاپقىغا قۇيۇۋاپتۇ. شۇ كۈنى
كەچتە ئۇلار بىر دەرياغا يېقىن يەردە توختاپتۇ ۋە يۈك-
تاڭلىرىنى چۈشۈرۈپ قونماقچى بولۇپتۇ. باي يەنە ئۆز-ئۆزى-
گە: «ئەجەب قۇتۇلدىم بۇ تازدىن» دەپتۇ. شۇ چاغدا تاغارنىڭ
ئىچىدىن: «قۇتۇلمىغايىمەن مەن تازدىن» دېگەن ھېلىقى سادا-
ئاڭلىنىپتۇ. ھەيران بولغان باي تاغارنى ئېچىپ قارىسا، تا-
غاردا تاز ياتقۇدەك. باي بىلەن خوتۇنى ھاڭ-تال بولۇپ قېلىپتۇ.

تىپلا قاپتۇ. تاز تاغاردىن چىقىپتۇ. باي ھېچ نەرسە بولمى-
غاندەك، چاندۇرماي:

— سېنىڭ ماڭا بولغان ساداقىتىڭنى ئەمدى چۈشەندىم.
بىزنى يالغۇز قويماي ھەمراھ بولۇپ بىرگە كەپسەن، بەرگەن
تۈزۈمنى ئاقلاپسەن، — دەپ ماختاپتۇ.

كەچتە ياتار چاغدا باينىڭ خوتۇنى ئېرىنىڭ قۇلىقىغا
بىرىنمىلەرنى دەپ پىچىرلاپتۇ. تاز بۇلارنىڭ يامان غەرىزىنى
پەملەپتۇ. باينىڭ خوتۇنى ئورۇن ساپتۇ، دەريا تەرەپكە بالىغا
ئورۇن ساپتۇ، ئۇنىڭ يېنىغا بايغا، نېرى چەتكە ئۆزىگە ئورۇن
ساپتۇ. ئۇزۇن يول مېڭىپ چارچىغان باي بىلەن خوتۇنى قات-
تىق ئۇيقۇغا كېتىپتۇ. شۇ چاغدا تاز ئۆزىنىڭ ئورنىغا باينىڭ
خوتۇنىنى كۆتۈرۈپ ئەكىلىپ ياتقۇزۇپ قويۇپ، ئۆزى ئۇنىڭ
ئورنىدا يېتىۋاپتۇ. يېرىم كېچىدىن ئاشقان چاغدا باي ئورنى-
دىن سەكرەپ قوپۇپ، چەتتە ياتقان خوتۇنىنى يوتقانغا يۆگەپ

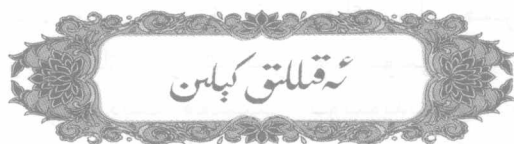

ئاپىرىپ دەرياغا تاشلىۋېتىپ، ئۆزى ھېچ نەرسە بىلمىگەن قەدىمىي ياپەتتە ئورنىدا يېتىۋاپتۇ. ئەتىسى باي خوتۇننىڭ ئوغلى باي بولۇپ قارىسا، خوتۇنى يوق تۇرغۇدەك. باي ھەيران بولۇپ ئەتراپىغا قارىسا، تازى يىراقتا بىر توپ قوينى ھەيدەپ يۈرگۈدەك. مال - دۇنيا دېسە ھەممىنى ئۇنتۇيدىغان ئاچ كۆز باي تازىنىڭ يېنىغا بېرىپتۇ. تازى ئەسلىدە سەھەردە ئورنىدىن تۇرۇپ بىر پادىچى بالىنىڭ قويلارنى بېقىشىپ بېرىۋاتقانلىقىنى باي:

— بۇ قويلارنى نەدىن تاپتىڭ ؟ — دەپ سوراپتۇ.
— كېچىدە مېنى دەرياغا تاشلىۋەتكەندىلە، سۇنىڭ تەك-تىدە قوي دېگەننىڭ ھەددى - ھېسابى يوق ئىكەن، شۇنىڭدىن ئازراق ئالغاچ چىققاندىم، — دەپتۇ تازى.
— قېنى ئۇ قويلار؟ — دەپتۇ باي بويىنى سوزۇپ. تازى قويلارنى دەريا بويىغا ھەيدەپ ئاپىرىپ، قويلارنىڭ سۈدىكى شولسىنى كۆرسىتىپ تۇرۇپ:

— باي غوجام، كۆرمەيۋاتاملا ؟ ئەنە تۇرمادۇ، — دەپتۇ. باي قارىغۇدەك بولسا، راستتىنلا سۇنىڭ ئىچىدە نۇرغۇن قوي تۇرغۇدەك. ئاچ كۆز باي دەريا ئاستىغا چۈشمەكچى بولۇپتۇ، يەنە ئىككىلىنىپ توختاپ قاپتۇ.

— ئەگەر قورقۇۋاتقان بولسالا، كۆزلىرىنى يۇمۇپ، مەن: «مالڭ» دېگەندە ماڭسالا، «ئاچ» دېگەندە كۆزلىرىنى ئاچسالا، — دېگەنلىكى، باي دەرياغا قاراپ كۆزىنى يۇمۇپ مېڭىۋېرىپ دەرياغا چۈشۈپ كېتىپتۇ. ئۇنى بىر قاينام يۇتۇپ كېتىپتۇ. ئېيتىشلارغا قارىغاندا، «ئورنى كىم كولىسا، ئۆزى چۈشەر» دېگەن سۆز ئەنە شۇنىڭدىن قالغانىكەن.

ئۆتكەن زاماندا بىر باي ئۆتكەن بولۇپ، ئۇ ئەقىللىق ھەم سېخىي ئىكەن. ئۇ كۆۋرۈك سېلىش، كۆل چاپتۇرۇش، يېتىم - يېسىرلارغا خەير - ئېھسان قىلىش قاتارلىق ياخشى ئىشلارنى قىلىدىكەن. باينىڭ بىرلا ئوغلى بار بولۇپ، ئەقىل - سىز ئىكەن، باي بۇنىڭغا قاتتىق ئېچىنىدىكەن ھەم ئوغلىغا ئەقىللىق بىر قىزنىڭ نېسىپ بولۇشىنى ھەر كۈنى نامىزىدا خۇدادىن تىلەيدىكەن.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە باي ئوغلىغا:

— ئوغلۇم، سەن بۇ يۈز قوينى ئۈچ قېتىم سېتىپ كەل، — دەپ شەھەرگە يولغا ساپتۇ. باينىڭ ئوغلى قويلارنى شەھەرگە ئاپىرىپ بىر قاسساپقا ساتماقچى بولۇپ، قاسساپتىن پۇلنى ئېلىۋېلىپلا قويلارنى بەرگىلى ئۇنىماي:

— دادام ماڭا بۇ قويلارنى ئۈچ قېتىم سات دېگەن، — دەپ چىڭ تۇرۇۋاپتۇ. ئاچچىقى كەلگەن قاسساپ يىگىتنى قا - زىنىڭ ئالدىغا ئاپىرىپ ئەھۋالنى بايان قىپتۇ. قازى بۇ گەپ - لەرنى ئاڭلىغاندىن كېيىن:

— قانداق مۇتەھەم نېمىسەن؟ ! قوينى ئۈچ قېتىم سات - قان نەدە بار؟ ! — دەپ غەزەپلىنىپ، قويلارنى قاسساپقا ئېلىپ بېرىپتۇ. باينىڭ ئوغلى قويلىرىدىن ئايرىلىپ نېمە قىلارنى

بىلمەي بىر كونا راۋاقنىڭ تۈۋىدە مۇڭلىنىپ ئولتۇرغان بىر
ساھىبجامال قىز كەپتۇ. ئۇ قازىنىڭ قىزى بولغان ئايال ئىدى.
ۋەقەلەرنى دادىسىدىن ئاڭلاپ يىگىتكە ئىچ ئاغرىتىپ قەيەردىن
كەن. قىز يىگىتكە:

— يىگىت، غەم قىلما، ئەتە قوي ساتقان پۇللارنى ئېلىپ
قازىخانغا بارغىن، — دەپلا كېتىپ قاپتۇ. قىز ئۆيىگە بار.
غاندىن كېيىن، دادىسىغا: «ئەتە بىر كۈنلۈك قازىلىقنى ماڭا
بەرسىڭىز» دەپ يالۋۇرۇپ تۇرۇۋاپتۇ. قازى ئارزۇلۇق قىزىنىڭ
تەلىپىنى رەت قىلالماي ماقۇل بوپتۇ. ئەتىسى يىگىت پۇللارنى
ئېلىپ قازىخانغا كەلسە، ھېلىقى قىز قازىنىڭ ئورنىدا ئول.
تۇرغۇدەك، يىگىت تېخىمۇ ھەيران قاپتۇ. قىز قاسساپنىمۇ
چاقىرىپ كېلىپ، يۈز قوينى قايتۇرۇپ بېرىشنى بۇيرۇپتۇ.
قاسساپ ئائىلاچ قويلارنى ئەكېلىپ بېرىپ پۇلنى قايتۇرۇۋاپ.
تۇ. لېكىن، يىگىتنىڭ قايغۇسى بېسىلماي:

— دادام بۇ قويلارنى ئۈچ قېتىم سات دېگەنىدى، مەن
بىر قېتىممۇ ساتالمىدىم، ئەمدى قانداقمۇ قىلارمەن؟ — دەپ
مۇڭلىنىپتۇ. قىز يىگىتكە يول كۆرسىتىپ:

— سەن قويلارنى پالانى يايلاققا ئاپىرىپ باققىن. ئالدى
بىلەن قويلرىڭنىڭ قىغىنى بىرەر دېھقانغا ساتقىن، ئاندىن
يۇڭىنى بازارغا ئاپىرىپ سات. قويلرىڭنى بولسا، ياخشى بې.
قىپ راسا سەمرىگەندە ساتقىن. شۇنداق قىلساڭ، ئۈچ قېتىم
ساتقان بولىسەن، — دەپتۇ. يىگىت قىزنىڭ دېگىنى بويىچە
قىپتۇ. ئۇ نۇرغۇن پۇلنى ئەكېلىپ دادىسىنىڭ ئالدىغا قويۇپ.
تىكەن، دادىسى ھەيران بولۇپ:

— ئوغلۇم، بۇ پۇللارنى قەيەردىن تاپتىڭ؟ — دەپ
سورايتۇ. يىگىت:

— ئالدى بىلەن قوينىڭ قىغىنى ساتتىم، ئاندىن

يۇڭلىرىنى ساتتىم، ئاخىردا قويلارنى ساتتىم، — دەپ، بول-
غان ئىشنىڭ تەپسىلاتىنى دادىسىغا ئېيتىپ بېرىپتۇ. باي بۇ
گەپلەرنى ئاڭلاپ كۆڭلىدىكىدەك قىز تېپىلغانلىقىدىن دىلى
يايراپ، ئۇ قىزنى ئۆزىگە كېلىن قىلىۋالماقچى بولۇپ قازىغا
نۇرغۇن سوۋغا — سالاملار بىلەن ئەلچى ئەۋەتىپتۇ. قازى باي-
نىڭ ھۆرمەتلىك كىشى ئىكەنلىكىدىن خەۋەر تېپىپ، قىزىنى
بېرىشكە ماقۇل بوپتۇ. شۇنداق قىلىپ، قىرىق كېچە — كۈن-
دۈز توي بوپتۇ.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە باي كېلىننى سىنىماقچى بولۇپ،
ئوغلىنى ئېلىپ سەپەرگە چىقىپتۇ — دە، يول يېرىم بولغاندا،
ئوغلىغا:

— ئوغلۇم، سەن ئۆيگە بېرىپ ئىككى بېشى بار ئاتتىن
بىرنى ئېلىپ كەل، — دەپ ئوغلىنى ياندۇرۇپتۇ. يىگىت ئۆي-
گە كېلىپ ئىككى بېشى بار ئات تاپالماي، ئىككى ئاتنىڭ قۇيرۇ-
قىنى چېتىپ بېقىپتۇ، قاملاشماپتۇ. ئۇنىڭ بېشى قېتىپتۇ.
— ئېغىلدىكى بوغاز بايتالنى ئېلىپ بېرىڭ، — دەپتۇ
ئايالى ئۇنىڭ قىلىقلىرىغا كۈلۈپ، — ئىككى بېشى بار دېگەن
مانا شۇ.

يىگىت ئاتنى ئېلىپ دادىسىنىڭ قېشىغا بېرىپ راست
گەپنى ئېيتىپتۇ. باي كېلىننىڭ ئەقلىگە تېخىمۇ قايىل
بوپتۇ.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە باي بەش يۈز قوينى ئون بەش كۈنلۈك
يىراقتىكى بىر شەھەرگە ئاپىرىپ نۇرغۇن پۇلغا سېتىپ،
تەڭگە — تىللارنى خۇرجۇنغا قاچىلاپ قايتىپتۇ. ئۇ بىر
چۆلدە كېلىۋاتسا، ئالدىدىن قىرىق قاراقچى چىقىپ ئۇنى تۇ-
تۇۋاپتۇ. چەمبەرچاس باغلانغان باي قىلىچ ئاستىدا ئەلەملىك
يىغلاپتۇ، ئارقىدىنلا قاقلاپ كۈلۈپ كېتىپتۇ. قاراقچىلار

ھەيران بولۇشۇپ:

— نېمىگە يىغلاپ، نېمىگە كۈلسەن؟ —

— سىلەرنىڭ قولۇڭلاردا بىئەجەل نامۇ نىشانىڭىز بار.

كېتىشىمگە يىغلايمەن، يەنە سىلەرنىڭ ئەخمەقلىقلىرىڭلارغا

لىمەن، چۈنكى ئۆيۈمدە ھېسابسىز بايلىقىم بار. سىلەر مېنى

ھازىر ئۆلتۈرسەڭلار ناھايىتى ئاز نەرسىگە ئېرىشكەن بولىسىز.

لەر، — دەپتۇ باي. قاراقچىلار:

— بىز سېنىڭ ئۆيۈڭنى قانداق تاپمىز؟ — دەپتۇ.

— مەن سىلەرگە ناھايىتى ئېنىق قىلىپ دەپ بېرىمەن

ھەمدە كېلىنىمگە بىر پارچە مەكتۇپ يېزىپ بېرىمەن. خەتنى

ئېلىپ بارساڭلار، تەلىپىڭلار ھەل بولىدۇ. بىراق، بىر شەرتىم:

سىلەر ئاشۇ مال — دۇنيالار كەلمىگۈچە، مېنى ئۆلتۈرمەيسىز.

لەر، — دەپتۇ باي. قاراقچىلار ماقۇل بوپتۇ.

باي مەكتۇپنى مۇنداق يېزىپتۇ: «ئۆيۈمدىكى قىرىق

بۇغرامنى، قىرىق ھىنگانمىنى، قىرىق ئۇچقۇر ئېتىمنى، قىرىق

قىرىق سەركەمنى، بىلەننى ئېلىپ كېلىڭ، گال پالتامنى تاشلاپ

كېلىڭ. ئىشك ئالدىدىكى بىر جۈپ قاپاق تېرەكنىڭ بىرىنى

كېسىۋېتىپ كېلىڭ، بېشىمغا مىڭ كۈلپەت ياغدى».

ئىككى قاراقچى باينىڭ ئۆيىگە كېلىپ مەكتۇپنى كېلىد.

نىگە بېرىپتۇ. قىز مەكتۇپنى كۆرۈپ، ئۆزىنى بېسىۋېلىپ،

قاراقچىلارنى پەم بىلەن ئۆيىگە باشلاپ ئەكىرىپ قاماپ قويۇپتۇ.

قىز مەكتۇپنى قايتا — قايتا ئوقۇپ، خەتنى قىرىق بۇغرا

تۆگە دېگىنى قىرىق نەپەر ئوتتۇرا ياشلىق كىشى، قىرىق

ھىنگان دېگىنى قىرىق نەپەر مۆتىۋەر، قىرىق ئۇچقۇر ئات

دېگىنى قىرىق چەۋەنداز يىگىت، قىرىق سەركە دېگىنى قىرىق

پالۋان يىگىت، بىلەن دېگىنى مەن، گال پالتا دېگىنى ئېرىم،

بىر جۈپ تېرەك چوقۇم ئىككى قاراقچى، دەپ چۈشىنىپ يۇرت —

جامائەتنى يىغىپتۇ ۋە:

— قېرىنداشلار، باي دادام قاراقچىنىڭ قولىغا چۈشۈپ قاپتۇ. باي دادامنى قۇتۇلدۇرۇش ئۈچۈن سىلەردىن ياردەم سوراپ بۇ يەرگە چاقىردىم. باي دادام ئىككى قاراقچىدىن مەكتۈپ ئەۋەتىپتۇ. مەكتۈپنى ئېلىپ كەلگەن قاراقچىلارنى قاماپ قويدۇم، — دەپ مەكتۈپنىڭ مەزمۇنىنى چۈشەندۈرۈپتۇ. جامائەت قىزنىڭ دانالىقىغا ئايرىن ئوقۇپتۇ. ئۇلار شۇ ئاخشىمى قاراقچىلارنىڭ بىرىنى ئۆلتۈرۈپ، بىرىنى يول باش-لىتىپ، يەتتە كۈندە قاراقچىلارنىڭ دەرگاھىغا يېتىپ بېرىپ شىددەت بىلەن ھۇجۇم قىلىپ، قاراقچىلارنىڭ ھەممىسىنى جەھەننەمگە ئۆزىتىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن باي قاراقچىلارنىڭ قولىدىن قۇتۇلۇپ قاپتۇ. باي كېلىنىنى ئاتلارچە باغرىغا بېسىپتۇ، يۇرتداشلىرى بىلەن قۇچاقلىشىپ كۆرۈشۈپ ئۆز تەشەككۈرىنى بىلدۈرۈپتۇ. باي ئۆزىنىڭ تەڭگە - تىللالىرىنى ئۇلارغا سەدىقە قىپتۇ.

ئەقلىلىق پەھقان

بۇرۇنقى زاماندا بىر يۇرتتا ناھايىتى نامرات بىر دېھقان
ئۆتكەنكەن. ئۇ يىل بويى كىشىلەر ئىشىكىدە يىللىقچى بولۇپ
ئىشلەيدىكەن. ئاخىر ئۇ يوقسۇزلۇقنىڭ دەردىگە چىدىماي
داد ئېيتىپ پادىشاھ ئالدىغا بېرىپتۇ. پادىشاھ ئۇنى قوبۇل
قىلىپ:

— نېمە ئادەمسەن؟ — دەپ سوراپتۇ.

— مەن يەيدىغانغا نېنىم يوق، كىيىدىغانغا كىيىمىم يوق
نامرات بىر بىچارىمەن، — دەپتۇ دېھقان
پادىشاھ:

— بۇ يەرگە كېلىشتىكى مەقسىتىڭ نېمە؟ نېمە تەلىپىڭ
بار؟ — دەپتۇ. دېھقان:

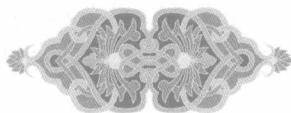
— مېنىڭ تەلىپىم يۇقىرى ئەمەس. قولۇمغا يارلىق يې-
زىپ بەرسىلە، يۇرتۇمدىكى بەگلىرىم ماڭا كالا تېرىسچىلىك
بىر پارچە يەر، بىر چېلەك سۇ بەرسە، ئۇنىڭدىن باشقا سى-
لىگە دەيدىغان تەلىپىم يوق، پادىشاھىئالەم، — دەپتۇ.

پادىشاھ، مەندەك بىر پادىشاھ ئۈچۈن، كالا تېرىسچىلىك
بىر پارچە يەر، بىر چېلەك سۇغا يارلىق چۈشۈرۈش قانچىلىك
ئىشتى، دەپتۇ — دە، بىر پارچە يارلىق يېزىپ، مۆھرىنى بې-
سىپ دېھقاننىڭ قولىغا تۇتقۇزۇپتۇ. دېھقان تەزىم ۋە بىرمۇند-

چە رەھمەت - ھەشقاللا بىلەن ئوردىدىن كەينىچە مېڭىپ چى-
قىپ كېتىپتۇ.

دېھقان ئوردىدىن چىققاندىن كېيىن، ئاۋۋال بىر پارچە
كالا تېرىسى ۋە بىر دانە چېلەك سېتىۋاپتۇ، ئاندىن كالا تې-
رىسىنى ناھايىتى ئىنچىكە تاسما قىلىپ تىلىپتۇ، چېلەكنىڭ
تۈۋىنى ئېلىۋېتىپتۇ، شۇنداق قىلىپ، بەگنىڭ ئالدىغا پادى-
شاھنىڭ يارلىقىنى كۆتۈرۈپ بېرىپتۇ. بەگ يارلىقنى قولغا
ئېلىپ قاراپ باقسا: «تەۋەيىڭلاردىكى بۇ دېھقانغا كالا تېرىسى
چوڭلۇقىدا يەر، بىر چېلەك سۇ بېرىڭلار» دېگەن يارلىق ئى-
كەن. شۇنىڭ بىلەن بەگ دېھقاننى باشلاپ ئېتىزلىققا بېرىپتۇ.

دېھقان تاسمىنى چۇۋۇپ بىر ئايلاندۇرغانىكەن، ئون بەش
تاناپ يەرگە يېتىپتۇ. دېھقان بەگنى يەنە ئۆستەڭ يېنىغا بې-
رىشقا تەكلىپ قىپتۇ. ئۇلار ئۆستەڭنىڭ يېنىغا بارغاندىن
كېيىن، تۈۋى يوق چېلەكنى ئۆستەڭگە قويۇپ ئۆستەڭنىڭ
سۈيىنى بۆككەنىكەن، ئېرىققا بىر تاشلىق سۇ چىقىپتۇ. بەگ
بۇ ئەھۋالنى كۆرۈپ، پادىشاھنىڭ دېھقانغا ئالدىغانلىقىنى
سېزىپتۇ. يەر بىلەن سۇنى بەرمەي دېسە، پادىشاھنىڭ يارلىقى
بار، شۇنىڭ بىلەن ئىلاجىسىز يەر بىلەن سۇنى دېھقانغا بۆلۈپ
بېرىپتۇ. شۇنىڭدىن باشلاپ بۇ دېھقان ئالۋان - سېلىق،
زاكاتتىن خالىي بولپتۇ. تۈۋى يوق چېلەكتىن چىققان سۇ يىل
بويى دېھقاننىڭ ئېتىزىغا ئېقىپ، بىر ئۆمۈر غەمسىز ياشاپتۇ.

چاققان ئوغرىنىڭ ۋەزىر بولۇشى

ئۆتكەن زاماندا بىر ئادەم ئۆمرىنى ئوغرىلىق بىلەن ئۆتە-
كۈزۈپتۇ. ئۇ قېرىغان چاغدا ئوغرىلىق ھۈنرىنى ئوغلىغا
قالدۇرۇش يولىدا كۆپ ئەجىر قىپتۇ، ئوغلى ئۆگەنگىنىنى
داۋراڭ سالماپتۇ. بۇنى سەزمىگەن قېرى ئوغرى ئوغلىغا:

— مەن ئۈچ يىلدىن بېرى سېنىڭ بىلەن ھەپلىشىۋاتە-
مەن، سېنى تۈزۈكرەك كەسپ ئەھلى قىلالىدىم. مەن سې-
غىزغاننىڭ بېسىپ ياتقان تۇخۇمنى تۇيدۇرماستىن ئوغرى-
لىۋالاي مەن، — دەپ كايىپتۇ.

— ئۇنداق بولسا، بۇ ھۈنرىڭنىمۇ كۆرۈۋالاي، — دەپتۇ
ئوغلى.

شۇنداق قىلىپ، ئاتا - بالا بىر جاڭگاللىققا بېرىپتۇ.
ئۇلار قۇچاق يەتمەس بىر چوڭ چىنارنىڭ گىرەلىشىپ كەتكەن
شېخىدا سېغىزغاننىڭ ئۇۋىسىنى، ئۇۋىدا بىر سېغىزغاننىڭ
تۇخۇم بېسىپ ياتقانلىقىنى كۆرۈپتۇ. ئوغرى دەرەخكە يامىشىپ
چىقىپ، قولىنى ئۇۋىغا ساپتۇ، سېغىزغان تۇيماستىن جىم
يېتىۋېرىپتۇ. ئوغرىنىڭ بالىسىمۇ بوش كەلمەپتۇ، ئوغرى دە-
رەخكە ياماشقاندا بالىسى دادىسىنىڭ ئۆتۈكىنىڭ چەمىنى سۆ-
كۈپ ئېلىۋېتىپ يېتىكىنى چىقىرىۋاپتۇ — دە، بىر چەتتە
قاراپ تۇرۇپتۇ. ئوغرى ئىشنى تۈگىتىپ، دەرەختىن چۈشۈپتۇ

ۋە تۇخۇمنى بالىسىغا كۆرسىتىپ:

— كۆردۈڭمۇ، سېغىزغان سەزمىدى، — دەپتۇ.

— ئۆزۈڭچۇ؟ ئۆتۈكۈڭگە قاراپ باققىنا! — دەپتۇ ئوغلى پاراقلاپ كۈلۈپ. دادىسى شۇ چاغدا بالىسىنىڭ ئۆز ئۆتۈكىنىڭ چەمىنى سۆكۈپ، پېتىكىنى چىقىرىۋالغانلىقىنى بىلىپتۇ.

— ئوغرىلىقتا مېنىڭدىنمۇ ئۆتۈپ كېتىپسەن، — دەپ بالىسىدىن بەك خۇشال بوپتۇ ئوغرى، — ئەمدى ئۆز كۈنۈڭ-نى ئۆزۈڭ ئېلىپ، ئۆز بەختىڭنى ئۆزۈڭ تاپقىن.

شۇنداق قىلىپ، قېرى ئوغرى بالىسىغا رازىلىق بېرىپتۇ ۋە سەپەرگە ئاتلاندىرۇپتۇ. بالىسى كېچەيۈ كۈندۈز يول يۈرۈپ-تۇ، تاغلار ئېشىپ، چۆللەر كېزىپتۇ، چىغىر يوللاردىن ئۆ-تۈپ، چوڭ يولغا چىقىپتۇ. شۇ چاغدا بىر ئادەم بىر ئوغلاق-لىق ئۆچكىنى يېتىلەپ شەھەر تەرەپكە كېتىپ بارغانىكەن. بالا ئوغرىنىڭ قورسىقىغا جىن كىرىپتۇ، ئىشىنى مۇشۇ يەر-

دىن باشلىماقچى بوپتۇ. ئوغرى ماراپ بېرىپ، ئوغلاقنى تۇ-
 تۇۋاپتۇ. ھېلىقى ئادەم بۇنى تۇيماستىن كېتىپ، ئوغلاقنى
 يەرلەرگە بېرىپ ئارقىسىغا قارايتۇ، ئوغلاقنىڭ ئايرىلىپ
 غانلىقىدىن ھەيران بوپتۇ - دە، ئۆچكىسىنى يول ياقىسىغا
 باغلاپ قويۇپ، ئوغلاقنى ئىزدەپ مېڭىپتۇ. بۇنى كۈتۈپ تۇر-
 غان ئوغرى چاققانلىق بىلەن ئۆچكىسىمۇ ئوغرىلاپ كېتىپتۇ.
 ئوغلاقنى ئىزدەپ ھېچ يەردىن تاپالماي، ھېرىپ - ئېچىپ
 كەلگەن ھېلىقى ئادەم ئۆچكىسىنىڭمۇ يوقالغانلىقىنى كۆرۈپ-
 تۇ. نېمە بولۇۋاتقانلىقىنى بىلەلمەيۋاتقان بۇ ئادەم: «يا پەرۋەر-
 دىگارا، بۇ قانداق ئېزىتقۇ» دەپ ئولتۇرۇپ قاپتۇ. دەريادىن ئۇ
 قاتقا ئۆتۈۋالغان ئوغرى ئۆچكىچىلەپ ئۈچ قېتىم مەرەپتۇ.
 ھېلىقى ئادەم، ئۆچكەم دەريانىڭ ئۇ قېتىغا ئۆتۈۋاپتۇ - دە،
 دەپ ئويلاپ، كىيىملىرىنى دەريانىڭ قىرغىقىغا سېلىپ قو-
 يۇپ، ئۆزىنى سۇغا تاشلاپتۇ ۋە ئۇ قاتقا ئۈزۈپ ئۆتۈپتۇ. ھې-
 لىقى ئۆچكىنىڭ ئىگىسى ئۇ قاتقا ئۆتكۈچە ئوغرى بۇ قاتقا
 ئۆتۈۋېلىپ، ئۇنىڭ قىرغاقتىكى كىيىملىرىنى ئېلىۋېلىپ،
 يول ئەتراپىدىكى دەرەخلىككە كىرىپ كېتىپتۇ. ھېلىقى ئادەم
 بۇنىڭدىن خەۋەرسىز نە ئۆچكىسىنى، نە ئوغلىقىنى ئىزدەپ
 تاپالماپتۇ. بىرھازادىن كېيىن ئۈمىدىسىز ھالدا بۇ قاتقا ئۈزۈپ
 ئۆتۈپتۇ، لېكىن كىيىملىرىنى تاپالماپتۇ ۋە قىپپالغىچ بولۇپ
 قاپتۇ. شۇ چاغدىلا بۇنىڭ ئوغرى قىلىۋاتقان ھىيلە ئىكەنلى-
 كىنى بىلىپ زارلىنىپتۇ ھەم ئوغرىنى قارغايتۇ.
 شۇ چاغدا يىراقتىن تۆگە كارۋىنى يېتىپ كەپتۇ. ئۇلار
 مۇشۇ ئەتراپتا تۆگىلەرنى باققاچ تۈنمەكچى بوپتۇ. يالغىچ
 قالغان ئادەم ئۇلارنىڭ يېنىغا كېلىپ:
 — بۇ يەردىن چاپسان كېتىڭلار، بۇ يەر خەتەرلىككەن،
 بۇ يەرنىڭ ئوغرىسى كۆرۈنمەيدىكەن، ئەمما ھېچنېمىنى قوي-

مايدىكەن، مېنى قىپپالنىڭ قىلىپ قويدى، سىلەرنىمۇ ئامان قويمايدۇ، — دەپتۇ. — بىزگە ئوغرى يېقىن يوللىيالىمايدۇ، — دەپ كۈلۈشۈپ-تۇ كارۋانچىلار، — كۆزەتچىلىرىمىز بار. كارۋانچىلار تۈگىلەردىكى يۈكلەرنى چۈشۈرۈپ بىر يەرگە توپلاپتۇ، ئىككى كۆزەتچىنى قارىتىپ، قالغىنى ئارام ئاپتۇ. كۆزەتچىلەر گۈلخان يېقىپ، گۈلخان يېنىدا ئولتۇرۇپ ئوغرىنى پايلاپتۇ. تۈن ئاۋۇغاندا: — ئوغرى كەلمەيدىغان ئوخشايدۇ، — دەپتۇ بىر كۆزەتچى. — ياق، كېلىپ قالىدۇ، — دەپتۇ يەنە بىر كۆزەتچى. شۇنداق قىلىپ، بىرى: «كېلىدۇ»، بىرى: «كەلمەيدۇ» دەپ تالىشىپتۇ، دەتالاش تازا ئاۋۇغاندا، ئوغرى ئۇلارنىڭ يېنىغا تۇيدۇرماي كېلىۋاپتۇ، گۈلخاننىڭ ئوتى سۇسلىشىپ «لىپ» قىلىپ ئۆچكەندە، بىر كۆزەتچىنىڭ كۆزىنى تاياق بىلەن نو-قۇۋاپتۇ. كۆزەتچى: «سەن تېخى مېنىڭ كۆزۈمگە ئۇرامسەن» دېگىنىچە شېرىكىنى راسا مۇشتلاپتۇ. ئۇلار بىر - بىرىگە ئېسىلىپ پومداقلىشىپ كېتىپتۇ. كارۋانچىلار ئۇلارنىڭ ئە-سىز ۋارقىراشلىرىدىن ئويغىنىپ كېتىپتۇ ۋە ئوغرىنى تۇ-تۇۋالغان ئوخشايدۇ، دەپ گۈلخاننىڭ يېنىغا كەپتۇ، قارىغۇدەك بولسا، بىرى بىرىنى بېسىۋېلىپ مۇشتلاۋاتقۇدەك. كارۋانچىلار ئوغرى تۇتۇلۇپتۇ دەپ ئويلاپ، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۆزلىرىنى ئېتىپتۇ. قاراڭغۇدا ئوغرى قايسى، كۆزەتچى قايسى پەرق قىل-مايلا راسا مۇشتلىشىپتۇ، «ئوغرىنى تۇت، ئوغرىنى ئۇر» دەپ ۋارقىرىشىپتۇ، قولغا نېمە چىقسا، بىر - بىرىنى شۇنىڭ بىلەن ئۇرۇپتۇ. ئوغرى بۇلارنى ھەللىيلىكۈنگە سېلىپ قويۇپ، ھەممە تۆ-گىلەرنى بىر يارلىققا يوشۇرۇپ قويۇپتۇ.

تاك يورۇغاندا كارۋانچىلار ئەس - ھوشىنى يىغىپتۇ. قا-
رىغۇدەك بولسا، قاراڭغۇدا ئۆزلىرى بىر - بىرىنى ئىزدەپ-
شۇپ، يۈز - كۆزلىرىنى كۆكەرتىپ، يېرىشقان. ئۇلارنىڭ
ئوغرى تۇرماق، شەيتانمۇ كۆرۈنمەپتۇ، ئەتراپتا بىرمۇ ئىگە-
يوق. ئۇلار ئوغرىدىن تۆگىنى تارتىۋېلىش ئۈچۈن چوڭ يول-
بويلاپ قوغلاپتۇ، شۇ قوغلىغانچە ئۇزاقلارغا كېتىپتۇ.
ئوغرى كارۋانچىلارنىڭ يىراق كەتكەن ۋاقتىدىن پايدىلى-
نىپ مال - دۇنيالارنى تۆگىلەرگە ئارتىپ، باشقا بىر يول
بىلەن كېتىپتۇ. ئۇ شۇ ئەتراپتىكى شەھەرگە بېرىپ، مال ۋە تۆ-
گىلەرنى قويماي سېتىۋېتىپتۇ ۋە بىر سارايغا ئورۇنلىشىپتۇ.
ئوغرى شەھەر كۈچلىرىنى ئارىلاپ، كىشىلەر توپلاشقان
سورۇنلاردىن شەھەر پادىشاھى توغرىسىدا جىق گەپلەرنى
ئاڭلاپتۇ، ئۇنىڭ مال - دۇنياسىنىڭ قانچىلىك ئىكەنلىكىنى-
مۇ بىلىپ بوپتۇ. ئۇ پادىشاھنىڭ شۇنچە قىممەت باھا مال -
دۇنيالىرىنىڭ ئىچىدە بىر ئالتۇن توشقان بارلىقىنى ئاڭلاپتۇ.
ئالتۇن توشقاننى پادىشاھنىڭ قەيەردە ساقلايدىغانلىقىنى ھېچ-
كىم دەپ بېرەلمەپتۇ. ئۇ ئاخىر ئۆزى بىلمەكچى بوپتۇ - دە،
ھېچكىمگە تۇيدۇرماي پادىشاھنىڭ ئوردىسىغا كىرىۋاپتۇ. تۈن
ئاۋۇغاندا، پادىشاھ ياتقان ئۆينىڭ ئىشىكىنى قىيا ئېچىپ:
— ئۇلۇغ پادىشاھىم، بخۇدلۇق قىلمىغايلا، ئالتۇن توش-
قاننى ئوغرى ئېلىپ كەتتى، — دەپ بولۇپلا يوشۇرۇنۇۋاپتۇ.
پادىشاھ ئورنىدىن ئىرغىپ تۇرۇپ:
— ھەي خوتۇن، ئالتۇن توشقان راست ئوغرىلاندىمۇ؟ —
دەپتۇ.
خانىش بېشىغا قويغان بىرقانچە مامۇق ياستۇقنى كۆتۈر-
گەنكەن، ئالتۇن توشقان شۇ يېتى پارقىراپ تۇرغۇدەك. پادى-
شاھ كۆڭلى ئارام تېپىپ، يېتىپ قايتۇ. ئوغرى ئالتۇن توش-

قاننىڭ بار يېرىنى بىلىۋېلىپ قايتىپتۇ. ئەتىسى كەچتە ئوغرى ئۇ ئالتۇن توشقانىنى ھېچقانداق شەپە چىقارماي ئوغرىلىۋاپتۇ. ئالتۇن توشقانىنى قولدىن چىقىرىپ قويغان پادىشاھ دەر-غەزەپكە كەپتۇ، ئامال قىلىپ ئوغرىنى تۇتۇشقا قەسەم قىپتۇ. ئۇ تۆت كۈچىنىڭ ئوتتۇرىسىغا بىر خالتا تىللانى تۆكۈپتۇ، ياساۋۇللىرىنى پۇقراچە كىيىندۈرۈپ، ئۇنى كۆزىتىشكە قويۇپتۇ، بىرەر تال تىللانى ئېلىشقا ئېغىشكەن ھەرقانداق ئادەمنى تۇتۇپ كېلىشكە ئەمر قىپتۇ. ئوغرى پادىشاھنىڭ ئەمرىنى ئاڭلاپ، «خۇدايىم بەرسە، پەيغەمبەر غاڭ قىلالماپتۇ» دېگەندەك، پادىشاھ خالتىلاپ تىللا ئەكىلىپ بەرسە، جېسەكچىلەردىن بىرىنىڭ نېمە ئامالى بار، دەپتۇ - دە، سۇ توشۇغۇچى بولۇۋاپتۇ، ئىككى قولىغا ئىككى جېلەكنى ئاپتۇ، ئىككى تاپىنىغا سېغىز لايىنى سۈركەپتۇ، جېسەكچىلەرنىڭ ئالدىدىن سۇ توشۇغان بولۇپ، ئۇياقتىن - بۇياققا ئۆتۈۋېرىپتۇ. جېسەكچىلەر بىر - بىرىگە: «قاراڭلار، بۇ تازا ئاق كۆڭۈل، توغرا ئادەمكەن، قولىدىن جېلەكنى چۈشۈرمەي سۇ توشۇۋاتىدۇ، چېچىلىپ ياتقان تىللارغا قاراپمۇ قويمىدى» دېيىشىپتۇ. ئوغرى ئۇياققا ئۆتكىنىدىمۇ، بۇياققا ئۆتكىنىدىمۇ چاندۇر - ماستىن تىللارنى دەمسەپ، تاپىنىدىكى سېغىز لايىغا چاپلاش - تۇرۇۋېلىپ، ھەممە تىللانى ئېلىپ كېتىپتۇ. ئەل ئايىغى بېسىققاندىلا جېسەكچىلەر تىللارنىڭ ئېلىپ كېتىلگەنلىكىنى بىلىپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان پادىشاھنىڭ ئەرۋاھى قىرىق گەز ئۆرلەپتۇ، جېسەكچىلەرنى زىندانغا تاشلاشقا ئەمر قىپتۇ. ئۇنىڭدىن كېيىن كۈچىنىڭ ئوتتۇرىسىغا بىر خالتا ئالتۇننى خالتا بىلەنلا تىكلەپ قويۇشنى ۋە يولنىڭ ئىككى چېتىگە جېسەكچى قويۇشنى بۇيرۇپتۇ. ئالتۇننى خالتىسى بىلەن ئېلىۋېلىش ئاسان ئەمەستۇ، دەپ ئويلاپتۇ پادىشاھ.

ئوغرى بازاردىن بىر ئاق بوز ئاتنى سورايتۇ. دەپ،
 بىر تەرىپىنى قايقارا قىلىپ بويپتۇ. ئۇنى مىنى ئويلاپتۇ.
 چېپىپ كېلىپ، ئالتۇنى خالتىسى بىلەنلا ئېلىپ بەش
 پەش دېگۈچە كۆزدىن غايىب بوپتۇ. غەزەپكە كەلگەن پادىشاھ
 — ھارام يېگۈر نان قېپىلار، ئالدىدىن ئۆتكەن ئوغرىنى
 مۇ تۇتالمىغىنىنى، قانداق ئات مىنىپتۇ؟ — دەپ سورايتۇ.
 بەزى چېسەكچىلەر ئاق بوز ئات دېسە، بەزىلىرى قارا ئات
 مىنىپتۇ، دەپتۇ. پادىشاھنىڭ سەپراسى تېخىمۇ ئۆرلەپتۇ.
 — سەنلەر ئوغرى بىلەن بىرلىشىپ، مېنى ئەخمەق قىل-
 غۇدەك بولۇشتۇڭمۇ؟ — دەپتۇ پادىشاھ ۋە ھەممە چېسەكچى-
 لەرنى جازالاشقا ئەمر قىپتۇ. پادىشاھقا ئوغرىنى تۇتالمىغانلى-
 قى ئەلەم بوپتۇ. ئوغرىنىڭ چېچەنلىكى ئەتراپقا پۇر كېتىپتۇ.
 كۈنلەر كەينىدىن كۈنلەر ئۆتۈپ، ۋەسۋەسىچىلىك بىر ئاز
 بېسىقچىپتۇ. ئوغرىمۇ شەھەرنى سەيلە قىپتۇ. شۇ كۈنى پادى-
 شاھنىڭ قىزى شەھەر سەيلىسىگە چىققان كۈن ئىكەن. ئوغرى
 پادىشاھنىڭ قىزىنى نۇرغۇن كېنىزەكلەر بىلەن چارباغدىن
 چىقىۋاتقاندا كۆرۈپ قاپتۇ. قىزنىڭ چىرايلىق ھۆسن - جاما-
 لىدىن ئىنسان ئەمەس، ئون بەش كۈنلۈك تولۇن ئايىمۇ خىجىل
 ئىكەن، ئاسماندىكى چولپاننىمۇ تەڭلەشتۈرگىلى بولمايدىكەن،
 ئۇنىڭ ئۈستىگە، قىز قىممەت باھا بېزەكلەر بىلەن بېزەلگە-
 نىكەن، ئۈنچە - مەرۋايىت، گۆھەرلەرنىڭ جۇلاسى كۆزنى قا-
 ماشتۇرىدىكەن. ئوغرى قىزنى ئۆزىگە مايىل قىلىشقا ھازىرچە
 ئامال بولمايدىغانلىقىنى پەملەپ، زىبۇزىننەتلىرىنى كۆڭلىگە
 پۈكۈپتۇ. ئۇنىڭ كۆڭلى ئارام تاپماي، نەچچە كېچىلەرنى ئۆي-
 قۇسىز ئۆتكۈزۈپتۇ، ئاخىر مەلىكىنىڭ زىبۇزىننەتلىرىنى
 ئوغرىلاشقا بەل باغلاپتۇ. بىر كۈنى كەچقۇرۇن بازاردىن ياز-
 غاندا، ئوغرى قاسساپ دۈكىنىنىڭ ئىشىكىنى قېقىپتۇ ۋە

ئازراق گۆش ئالدىغانلىقىنى ئېيتىپتۇ، قاسساپ دۇكاننىڭ ئىشىكىنى ئاچمايلا گۆشنى تارتىپ، يوقۇقتىن سۇنۇپتۇ. پايلاپ تۇرغان ئوغرى قاسساپنىڭ قولىنى بىلەكتىن كېسىپ ئۈزۈۋېلىپ كېتىپتۇ. يېرىم كېچىدە ئوغرى مەلىكىنىڭ ھۇجرىسىغا كىرىۋاپتۇ. شېرىن ئۇيقۇدا ياتقان ئۇ مەلىكىگە بېزەكلىرى تېخىمۇ ھۆسن قوشقانكەن، ئوغرى مەپتۇن بولۇپ قاراپ قاپتۇ. ئوغرى قىزنىڭ بويىنىدىكى بېزەكلىرىنى تۈيدۈرماي يېشىۋاپتۇ ۋە لېۋىگە سۆيۈپ قويۇپتۇ. شۇ چاغدا قىز ئويغىنىپ قېلىپ، ئوغرىنىڭ قولىدىن «كاپ» قىلىپ تۇتۇۋاپتۇ ۋە:

— ھەرقانچە قىلساڭمۇ ئەمدى قېچىپ قۇتۇلالمايسەن، لەنتى ئوغرى، — دەپ ۋارقىراپتۇ، قىز ئوغرىنىڭ قولىنى قويۇپ بەرمەپتۇ.

كېىنەكلەر ھۇجرىغا كىرىپتۇ. شام ياندۇرۇپ قارىسا، قىز قوزۇققا باغلاقلق كېسىلگەن قولى تۇتۇپ تۇرغۇدەك. شۇ چاغدىلا قىز ئوغرىنىڭ ئالداپ كەتكەنلىكىنى بىلىپتۇ. بۇ ئەھۋالدىن خەۋەر تاپقان شاھ:

— ئوغرى قۇتۇلۇش كويىدا ئۆز قولىنى كېسىۋېتىپ قېچىپتۇ. ئەمدى مەن ئۇنى تاپالايمەن! — دەپتۇ.

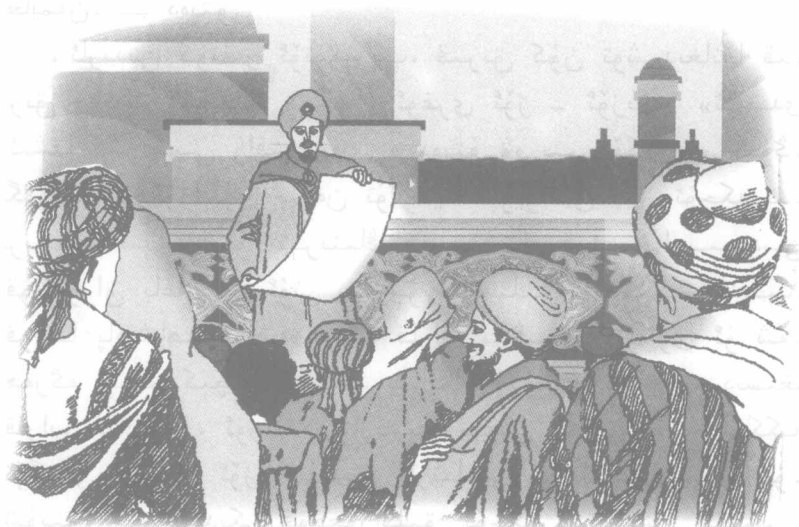
پادىشاھ ئەتىسى ئەتىگەندىلا بارلىق پۇقرالارنىڭ شەھەر مەيدانىغا توپلىنىشى ھەققىدە يارلىق چۈشۈرۈپتۇ. پۇقرالار توپلىنىپ بولغاندىن كېيىن پادىشاھنىڭ ئالدىدىن بىر-بىرلەپ ئۆتكۈزۈلۈپتۇ، ئاخىر پادىشاھنىڭ كۆزى بىر قولى يوق كىشىگە چۈشۈپتۇ.

— ئوغرىنى تاپتىم، ئاۋۇ چولاق ئوغرىنىڭ نەق ئۆزى، تۇتۇڭلار! — دەپ ۋارقىراپتۇ پادىشاھ. ياساۋۇللار چولاقنى تۇتۇپ كەپتۇ. پادىشاھ سىنچىلاپ قاراپ، ئۇنىڭ ئوغرى بولماي، قېرى قاسساپ ئىكەنلىكىنى بىلىپتۇ ۋە ئەھۋالنى قاس-

ساپتىن ئۇقۇپتۇ.

— بۇ قولنىڭ ئىگىسى ئوغرى ئەمەسكىن — دەپتۇ — دە، ئوغرىنىڭ ما، سولشىپ قايتىپتۇ.

شۇنداق قىلىپ، بۇ چاققان ئوغرىنى ھېچكىم كۆرمەپتۇ. ھېچكىم تۇتالماپتۇ، ئوغرىنىڭ داڭقى پادىشاھلىق تەۋەسىدىن ھالقىپ، باشقا پادىشاھلىقلارغىمۇ يېتىپتۇ. بۇ پادىشاھقا قوشنا يەنە بىر پادىشاھ بولۇپ، ئۇلار بىر — بىرى بىلەن پۇت تېپىشىپ تۇرىدىكەن. ئوغرىنىڭ خەۋىرى ئۇنىڭغا يەتكەندىن كېيىن، بۇ پادىشاھقا مەكتۇپ ئەۋەتىپتۇ. مەكتۇپتا: «ئەگەر ئۇ ئوغرىنى بىر تەرەپ قىلىشقا قۇدرىتىڭ يەتمىسە، قول ئاس-تىڭدىكى ئەل — يۇرتۇڭنى ماڭا تاپشۇر!» دەپ يېزىلغانىكەن. مەكتۇپ بۇ پادىشاھقا ھاقارەت ۋە ئەلەم بوپتۇ. شۇنداق بول-سىمۇ جاۋاب قايتۇرۇپ: «مەن بۇ ئوغرىنى تۇتالماي يۈرگە-

نەمە، ئەل - يۇرتۇمنى تاپشۇرۇپ بېرىشىمنى ئارزۇ قىپ - سەن. بۇ ئوغرىنى سەنمۇ تۇتالمايسەن» دەپتۇ. قوشنا پادىشاھ يەنە مەكتۇپ يېزىپ: «ساڭا قىرىق كۈن مۆھلەت بېرىمەن! مۇشۇ مۇددەت ئىچىدە سېنىڭ تەۋەيىڭدىكى بۇ ئوغرى قەس - رىمدىن بىر تال قىلىمنى ئوغرىلاپ كېتەلسە، ئەل - يۇر - تۇمنىڭ يېرىمنى ساڭا بۆلۈپ بېرى. ئەگەر ئوغرى شۇ مۇددەت ئىچىدە بۇنىڭ ھۆددىسىدىن چىقالمىسا، ئەل - يۇرتۇڭنى ئۆرۈمگە قارىتىپ، سېنى ئۆمۈرۋايەت قۇل قىلغايەن» دەپتۇ. پادىشاھ ۋەزىر - ئۆلىمالىرى بىلەن مەسلىھەتلىشىپ، ئۆز پۇقرالىرىنى شەھەر مەيدانىغا توپلاپتۇ. پۇقرالارغا قوشنا پادىشاھنىڭ مەكتۇپىنى ئوقۇپ بېرىپ، ئاندىن:

— بۇ ئوغرى مۇشۇ قىرىق كۈن ئىچىدە قوشنا پادىشاھ - نىڭ بىرەر نەرسىسىنى ئوغرىلاپ كەلسە، ئۇ ئوغرى ياش بولسا، قىزىمنى ئۇنىڭغا توي قىلىپ بېرىپ، مىراسخور قىلدۇرغايەن، ياشانغان بولسا، مال - دۇنيا بىلەن رازى قىلدۇرغايەن، — دەپتۇ.

ئارىدىن كۈنلەر ئۆتۈۋېرىپ، قىرىق كۈن توشىدىغانغا قىرىق سائەت قالغاندا، ھېلىقى ئوغرى ئۆز - ئۆزىگە: «ئەمدى ئىشقا كىرىشىش ۋاقتى يەتتى» دەپتۇ ۋە بىر ئۆگە ھەم مۈڭ - گۈز - پۈڭگۈزلىرى بىلەن تۇلۇمچە سويۇلغان بىر ئۆچكە تېرىسىنى سېتىۋاپتۇ، تېرىنىڭ ھەربىر تال قىلىغى بىردىن قوڭغۇراق باغلاپتۇ، ئۇنى خۇرجۇنغا سېلىپ، ئۆگىگە مىنىپ، قوشنا پادىشاھنىڭ شەھىرىگە قاراپ مېڭىپتۇ. ئوغرى ئۇ شەھەرگە يېرىم كېچىدە يېتىپ بېرىپ ئۇدۇل پادىشاھ ئوردىسىغا قاراپ مېڭىپتۇ، ئوردا دەرۋازىسىغا يېقىن قويۇق دەرەخلىككە تۈگىنى باغلاپ، ئۆزى تامدىن ئارتىلىپ ئوردا ھويلىسىغا چۈشۈپتۇ، خۇرجۇندىكى قوڭغۇراقلىق ئۆچكە تېرىسىنى كىيىپ،

پادشاھ ياتقان ئۆيىنىڭ ئىشىك ئالدىغا بارغاندا، يېنىۋېلىپ
ئېغىناپتۇ. دەل شۇ چاغدا پادشاھ خانىشاھقا:

— ئەتە مېنىڭ قوشنا پادشاھقا قويغان شەرتىمنى مۇددىتى توشىدۇ، ئەمدى ئۇ ئۆزى ۋە ئەل - يۇرتىنى مېنىڭ تاپشۇرىدۇ، — دەپ ماختىنىۋاتقانكەن.

شۇ ھامان ئىشىك تۈۋىدە چىقىۋاتقان جاراڭ - جۇرۇڭ
ئاۋازلارنى ئاڭلاپ، قورققىنىدىن پادشاھنىڭ ئۇخى ئۆچۈپتۇ،
خوتۇنى ئۇنىڭدىنمۇ بەك قورقۇپتۇ. پادشاھ قولغا شامنى
ئېلىپ ئىشىكنى ئېچىپتۇ، ئېچىپتۇ - دە، مۇڭگۈزلىرى لى -
كاڭشىپ، قوڭغۇراقلىرى جاراڭشىپ تۇرغان بىر مەخلۇقنى
كۆرۈپتۇ.

— كىمسەن؟ — دەپتۇ پادشاھ ئاۋازىنى ئارانلا چىقىرىپ.

— ئەزرائىلمەن، — دەپتۇ ئوغرى.

— ساڭا نېمە كېرەك؟ — دەپتۇ پادشاھ تېخىمۇ بوش

ئاۋاز بىلەن.

— جان كېرەك، جېنىڭنى ئالغىلى كەلدىم ! — دەپتۇ

ئوغرى.

پادشاھ بۇنى ئاڭلاپ، ماغدۇرىدىن كېتىپتۇ، ئاغزى گەپ -
كە كەلمەي قاپتۇ. پادشاھ ئوغرىنىڭ ئالدىغا يىقىلىپتۇ،
ھېچبولمىغاندا خوتۇنۇم بىلەن بولسىمۇ ۋىدالىشىۋېلىشقا
رۇخسەت بەرگەن، دەپ يالۋۇرۇپتۇ.

— خوپ، خوتۇنۇڭ بىلەن ۋىدالىشىۋال، لېكىن مېنى

كۈتۈرۈپ قويما. مەن يەنە نۇرغۇنلارنىڭ جېنىنى ئېلىشقا
ماڭىمەن، — دەپتۇ ئوغرى.

پادشاھ خۇددى ساراڭدەك ۋارقىراپ خوتۇنىنىڭ يېنىغا

كىرىپتۇ - دە:

— خوتۇن، بۇ جاننى ئالدىغان ئەزرائىل ئىكەن، مېنىڭ

بىر كىشىنىڭ بىر كىشىگە قارشى قىلىدىغان قىلمىشلىرىنىڭ بىرىدۇر. بۇ كىشىنىڭ قىلمىشلىرىنىڭ بىرىدۇر. بۇ كىشىنىڭ قىلمىشلىرىنىڭ بىرىدۇر.

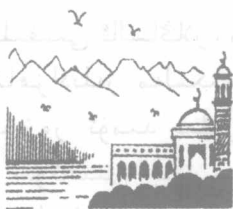
جېنىمنى ئالغىلى كەپتۇ، مېنى چاققان يوشۇرۇۋال، — دەپتۇ. خوتۇنى ساندۇقنى ئېچىپ بېرىپتۇ، پادشاھ ساندۇقنىڭ ئىچىگە كىرىپ يېتىپتۇ. ئۇنىڭ كەينىدىن خوتۇنىمۇ كىرىپتۇ — دە، ساندۇقنىڭ ئاغزىنى مەھكەم يېپىۋاپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن ئوغرى كىرىپ، ساندۇقنى ئارغامچا بىلەن باغلاپ، چاندۇرماي تاشقىرىغا كۆتۈرۈپ چىقىپتۇ — دە، تۆگىگە ئارتىپ كېچىلەپ مېڭىپتۇ. ئوغرى سۈبھى دەمىگىچە ھېلىقى پادشاھنىڭ شەھىرىگە يېتىپ كەپتۇ، ساندۇقنى پادشاھ ئوردىسىنىڭ ئىچىگە ئەكىرىپ قويۇپ قايتىپتۇ. پادشاھ ئەتىگەنلىكى ئورنىدىن تۇرۇپ ئىشىككە چىقىپلا ساندۇقنى كۆرۈپتۇ، خۇشاللىقىدىن پەرمان چىقىرىپ خەلقنى توپلاپتۇ — دە:

— مانا بۇ ساندۇق قوشنا پادشاھتىن ئوغرىلاپ كېلىندى. ئەمدى بۇ ساندۇقنى ئوغرىلاپ كەلگەن كىشى ئالدىمغا كەلسۇن ۋە ساندۇق ئىچىدە نېمە بارلىقىنى دەپ بەرسۇن، مەن

ۋەدەمنى ئورۇندايمن، — دەپتۇ.

توپ ئارىسىدىن ياشلار، قورامغا يەتكەنلەر قىپ: «مەن ئوغرىلاپ كەلدىم، مەن ئوغرىلاپ كەلدىم» دېيىپ شىپتۇ، بىراق ساندۇقنىڭ ئىچىدە نېمە بارلىقىنى دەپ بىلمەپتۇ. ئاخىردا ھېلىقى ئوغرى توپ ئارىسىدىن چىقىپ: — ئەي ئۇلۇغ پادىشاھ، مەن ئۆزلىرىنى ساراسىمىگە سېلىپ ئاۋارە قىلغان، پەرمان چىقىرىپ تۇتالماي كەلگەن ئوغرى بولمەن. بۇ ساندۇقنىمۇ سىلنىڭ نامىشەرىپلىرى ئۈچۈن ئوغرىلاپ كەلدىم. بۇنىڭ ئىچىدە سىلىگە مەكتۇپ يازغان قوشنا پادىشاھنىڭ ئۆزى ھەم ئۇنىڭ خانىشى بار، — دەپتۇ. كىشىلەر ئۇنىڭ گېپىگە ئىشەنمەپتۇ ۋە زاڭلىق قىپتۇ.

پادىشاھ ساندۇقنى ئېچىشقا ئەمر قىپتۇ، ئوردا ئەمەلدارلىرى ساندۇقنى ئاستا ئېچىپتۇ. قوشنا پادىشاھ ۋە ئۇنىڭ خانىشى بۇ پادىشاھ ئالدىدا نومۇستىن كۆزنى چىڭ يۇمۇپ ساندۇق ئىچىدىن چىقىپتۇ. پادىشاھ ئۇنىڭ ئېچىشقان يېرىگە تۈز سەپمەستىن، ئوردىغا ئېلىپ كېتىپتۇ. قىرىق كېچە — كۈندۈز توي — مەرىكە ئۆتكۈزۈپ، گۈزەل قىزىنى ئوغرىغا نىكاھ قىپتۇ، ئاندىن ئۇنى ئۆزىگە ۋەزىر قىپتۇ. ئېيتىشلارغا قارىغاندا، شۇ زامانلاردىن ئىلگىرى ئوغرىدىن ۋەزىر بولغانلار يوق ئىكەن.

ئۇنىڭ - بايلىق

بۇنىڭدىن كۆپ زامانلار ئىلگىرى تۇرپان خانلىقى دەۋرىدە بىر پادىشاھ ئۆتكەنىكەن. ئۇنىڭ خەزىنىسى ئالتۇن - كۈمۈشكە، ئۈنچە - مارجانغا لىق تولغان، يەر - زېمىنى، ئوتلاق - يايلىقى چەكسىز، چارۋا ماللىرى ھەددى - ھېسابسىز ئىكەن. ئاشۇ پادىشاھنىڭ بىرلا قىزى بار ئىكەن. پادىشاھ كەلگۈسىدە ئۆز تەخت - بەختىنىڭ قىزىغا مەنسۇپ ئىكەنلىكىنى ئويلاپ ئۇنى ئۆز جېنىدىنمۇ ئەزىز كۆرۈپ، ئەتىۋارلاپ تەربىيەلەپ چوڭ قىپتۇ. قىزىمۇ پادىشاھنىڭ ئۈمىدىگە يارىشا ھۆسن - جامالدا تەڭداشسىز گۈزەل، ئەقىل - پاراسەتلىك ئىكەن. قىز ئون سەككىز ياشقا كىرگەندە، ئۇنىڭ نامىنى ئاڭلىغان ئەتراپتىكى پادىشاھلىقلارنىڭ شاھزادىلىرى لايىق بولۇپ كەپتۇ. پادىشاھ ئەزەلدىن قىزىنىڭ ئاغزىغا قاراپ ئىش قىلىپ كەلگەچكە، كەلگەن شاھزادىلەرنى ئىززەتلەپ مېھمان قىلىپ، ئۇلارغا:

— قىزىمنىڭ رازىلىقىنى ئالساڭلار، مەن رازى بولىمەن، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. شاھزادىلەر مەلىكىنىڭ ئالدىغا ئۆز كىيىملىرىنى كۆرسىتىپ زور ئۈمىد بىلەن كىرىشكەن بولسىمۇ، بىراق مەلىكىنىڭ سوئالىنى جاۋابسىز قالدۇرۇپ، ھەسرەت بىلەن باشلىرىنى قىلىچقا تۇتۇپ بېرىپتۇ.

كۈنلەر ئۆتۈپ، مەلىكىنىڭ سوئال سوراپ، ئۇنىڭغا كىم -
كى جاۋاب بېرەلمەسە ئۇنى ئۆزىگە لايىق قىلىپ تاللايدىكەن.
قى، جاۋاب بېرەلمەسە، ئۆلۈمگە مەھكۇم قىلىدىغانىكەن. بۇ خەۋەرگە
قىدىكى خەۋەر چەت بىر يېزىغا يېتىپ بېرىپتۇ. بۇ خەۋەرگە
يېزىدىكى ھەممىلا كىشى قىزىقىپتۇ، بىراق مەلىكىنىڭ سوئال
ئالغا جاۋاب بېرەلمەسە، پېشكەللىككە ئۇچراپ قېلىشتىن
ئەنسىرەپ: «يېگەن نېنىمىزنى تىنچ سىڭدۈرەيلى» دېيىشىپ
ئۆز رايىدىن يېنىشىپتۇ. شۇ يېزىدا بىر موللا بولۇپ، ئۇ
شاگىرتلىرىنى ناھايىتى قاتتىق تەلەپ قويۇپ تەربىيەلەيدى.
كەن. ئاشۇ موللىنىڭ تەربىيەلەۋاتقان ئەقىللىق، زېرەك بىر
شاگىرتى بار ئىكەن. موللا ئۇنىڭغا قاتتىق تەلەپ قويۇپ، يەتە -
تە ئىقلىمدىكى ھەممە ئۆلىما - دانىشمەنلەرنىڭ ئىلىم -
ھېكمەتلىرىنى ئۆگىتىپ بولغانىكەن. موللا شاگىرتىغا ناھايىدە -
تى ئىشەنچ قىلىدىكەن. ئۇ مەلىكىنىڭ شەرتىنى ئاڭلىغاندىن
كېيىن ئۆز شاگىرتىنىڭ ئەمەلىي بىلىمىنى بىر سىناپ كۆر -
مەكچى بوپتۇ - دە، ئۇنى ئالدىغا چاقىرىپ:

— ئوغلۇم، مەن سېنى تەربىيەلەشكە ناھايىتى كۆپ ئە -
جىر قىلدىم، سەنمۇ ئەجرىمنى بىكار كەتكۈزمەي، كۆڭلۈمدە -
كىدەك ئۆگەندىڭ، مەن ئەمدى ئەجرىمنىڭ مېۋىسىنى بىر
كۆرەي دەيمەن، — دەپتۇ. شاگىرت موللىنىڭ ئالدىدا قول
قوۋۇشتۇرۇپ تۇرۇپ:

— قېنى، موللام، ئېيتسىلا، خىزمەتلىرىگە تەييارمەن، —
دەپتۇ. موللىسى ئۇنىڭ ئۈستۈشىغا بىر قاراپ چىقىپ:

— يۇرتىمىزنىڭ مەلىكىسى سوئال سوراپ، سوئالغا
جاۋاب بېرەلگەن كىشىنى ئۆزىگە لايىق قىلىپ تاللايدىكەن.
مەلىكىنىڭ سوئاللىرىغا جاۋاب بېرىپ باقساڭ، بەلكىم تەلە -
يىڭ چىقىپ قالسا ئەجەب ئەمەس، — دەپتۇ.

شاگرت بالا موللىسىنىڭ تەكلىپىگە قوشۇلۇپ، ئۇنىڭ-
 دىن دۇئا ئاپتۇ - دە، ئۆيىگە بېرىپ ئاتا - ئانىسى بىلەن خوش-
 لىشىپ، دەرھال شەھەرگە قاراپ يولغا چىقىپتۇ. ئۇ شەھەرگە
 ئۈچ كېچە - كۈندۈز مېڭىپ يېتىپ بېرىپتۇ. ئۇ شەھەرگە
 كىرگەن ۋاقىت چىڭقىچۇش مەزگىلى بولۇپ، كوچىدا ئادەملەر
 شالاڭ ئىكەن. ئۇ كوچىدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقان بىر ئادەمدىن پى-
 دىشاھ ئوردىسىغا بارىدىغان يولنى سورىۋېلىپ، ئۇدۇل ئوردا ئى-
 چىگە كىرىپتۇ. بۇ چاغدا پادىشاھ قىزىنى يېنىدا ئولتۇرغۇ-
 زۇپ، ئوردا ئەمەلدارلىرى بىلەن چۈشلۈك تاماققا ئولتۇرغانى-
 كەن. پادىشاھ ئىشىك باقارلىرىدىن بالىنىڭ كېلىشتىكى مەقسى-
 تىنى بىلىپ، ئۇنى كۆرگەندىن كېيىن مەسخىرە ئارىلاش:
 — كېيەنلىكىڭنىمۇ ئالغاچ كەلدىڭمۇ؟! — دەپتۇ تەكەب-
 بۇرلۇق بىلەن. بۇنى ئاڭلىغان بالا:

— تويلۇق كىيىمنى ئېلىپ كەلدىم، — دەپتۇ. پادى-
 شاھ مەلىكىگە ئىشارەت قىپتۇ. مەلىكە سۆز باشلاپ:
 — دادام دېگەندەك، جاۋاب بېرەلمىسەڭ، ئۆلسەن، جاۋاب
 بەرسەڭ، مەن سېنىڭ، — دەپتۇ. بالىمۇ مەردانىلىك بىلەن:
 — ھەممىگە تەييارلىق قىلىپ كەلگەنمەن، — دەپتۇ. مە-

لىكە پىسىڭىدە

كۈلۈپ، سوئالنى

باشلاپ:

— ئىككى

نەرسە جۈپلەنسە

دادام قايغۇرىدۇ.

ئۇ نېمە؟ — دەپتۇ.

— ئۇ ئىك-

كى نەرسە بىز،

چۈنكى مەن

نامرات، سىزگە لايىق ئەمەس. ئاتىڭىز شۇ ياق دەپ قايغۇردى.
دۇ، — دەپتۇ بالا.

— بىرنەرسە ئايرىلسا ئىككىگە، ئاتا — ئاناڭ ئۆيىدە بولۇپ،
ئۇ نېمە؟ — دەپتۇ مەلىكە.

— ئۇ مېنىڭ تېنىم بىلەن كاللام، — دەپتۇ بالا. بولۇپ،
ئاڭلىغان مەلىكە مەمنۇن بولۇپ:

— ئەمدى ئۈچىنچى سوئالغا جاۋاب بېرەلسەڭ مەن سې-
نىڭ، — دەپتۇ.

— قېنى، كەرەملىك مەلىكەم، — دەپتۇ بالا.
— قەغەز چېلەككە سۇ ئالغىلى بولماس، — دەپتۇ مە-

لىكە. ئەقىللىق بالا تەمتىرىمەي تۇرۇپ:
— بۇ سىزنىڭ كۆڭلىڭىز. سىزنىڭ كۆڭلىڭىز خۇددى

قەغەزدەك نازۇك، سۇ تەگسە تىتىلىدۇ. سۇ بولسا مېنىڭ مۇ-
ئامىلەم، ئەگەر سىزنىڭ كۆڭلىڭىزگە كەلگۈدەك گەپ قىلسام

ياكى سىزدىن يۈز ئۆرۈسم، ئىككىمىزنىڭ ئاقىۋىتى ياخشى
بولمايدۇ. غەم قىلماڭ، مەن سىزگە كۆڭلىڭىزدىكىدەك دىلدار

بولالايمەن، — دەپتۇ. مەلىكە ئۇنىڭ جاۋابىدىن رازى بولۇپ،
ئۇنىڭغا تېگىشكە قوشۇلۇپتۇ. بىراق، پادىشاھ:

— مېنىڭ بىر تەلىپىم بار، — دەپ مەلىكىنى توختى-
تىپ قويۇپتۇ — دە، — سەن ئەتىگىچە ماڭا بىر ئۆي ئالتۇن

تېپىپ بېرەلمەسەن؟ — دەپتۇ. بالا پادىشاھنىڭ ئاچ كۆزلۈ-
كىنى بىلىپ، بىر ئەدىپىنى بېرىپ قويۇشنى ئويلاپ، بىر

ھىلىنى خىيالغا پۈكۈپتۇ — دە، پادىشاھقا:
— مېنىڭمۇ بىر شەرتىم بار، شۇ شەرتكە كۆنسە، مەن

شەرتلىرىنى ئورۇندا، — دەپتۇ.
— قېنى، شەرتىڭنى ئوتتۇرىغا قوي، — دەپتۇ پادىشاھ.

— مەن ئالتۇننى ئېلىپ كەلگەندە ۋارقىرمايلا، بولمىسا،
—

ئالتۇن تاش - داڭگالغا ئايلىنىپ قالدۇ، — دەپتۇ. پادشاھ ماقۇللۇق بىلدۈرۈپتۇ. بالا كېتىپتۇ. بالا بازارغا چىقىپ قىرىق تاغار سېتىۋېلىپ، بەش مەدىكار ياللاپ، تاغلارنى تاش - كېسەك پارچىلىرى بىلەن توشقۇزۇپ پادشاھ ئوردىسىغا يېقىن بىر جايغا يوشۇرۇپ قويۇپتۇ. كەچ كىرگەندە بالا مەدىكارلار بىلەن ھېچقانداق شەپە چىقارماي تاغلارنى پادشاھنىڭ ھۇجرىسىنىڭ ئۆگزىسىگە تارتىپ چىقىرىۋېلىپ، مەدىكارلارنىڭ ھەققىنى بېرىپ يولغا سايىپتۇ. بالا تاڭنى كۈتۈپ ئولتۇرۇپتۇ. تۈن نىسەپىدىن ئۆتكەندە ئۇ تاغاردىكى تاش - كېسەك پارچىلىرىنى تۇڭلۇكتىن ئۆيگە تۆككەنىكەن، چۆچۈپ ئويغانغان پادشاھ نېمە ئالامەت ئىكەنلىكىنى پەم ئېتەلمەي:

— ئاللا - توۋا، بۇ نېمە ئالامەت؟ — دەپ توۋلاپ ساپ - تۇ. پادشاھنىڭ قورقۇپ ۋارقىرىغانلىقىنى ئاڭلىغان بالا دەر - ھال ئۆگزىدىن چۈشۈپ، پادشاھقا:

— بۇ ئىشنى ئۆزلىرىنىڭ پېشانىسىدىن كۆرسىلە، چۈنكى مېنىڭ شەرتىمنى ئورۇندىالمىدىلا، — دەپتۇ. پادشاھ ئۆزىنىڭ ئۆلتۈرۈپ قويغانلىقىنى بىلىپ، قىزىنى بېرىشكە رازى بولۇپتۇ.

پادشاھ ھەممە تەييارلىقنى پۈتتۈرۈپ، ئەل - يۇرتنى چېلاپ، قىرىق بىر كېچە - كۈندۈز توي قىلىپ، مەلىكە بىلەن يىگىتنى مۇراد - مەقسىتىگە يەتكۈزۈپتۇ. ئۇزۇن ئۆت - مەي پادشاھ ئۆزىنىڭ قېرىلىقىنى ھېس قىلىپ، پادشاھلىق - نى كۈيئوغلىغا ئۆتكۈزۈپتۇ. ئۇ تەختكە چىققاندىن كېيىن ئۆز موللىسىنى مەسلىھەتچىلىككە تەكلىپ قىلىپ، بىلىم - ھېكمەتلىرىنى ئىشقا سېلىپ، يۇرتنى روناق تاپقۇزۇپ، خەلق تۇرمۇشىنى ياخشىلاپ جاھاندىن ئۆتۈپتۇ.

قازى بىلەن مەھمەت رازى

مۇنداق رىۋايەتلەر قىلىپتۇلەركى، بۇرۇندا ئۆتكەن بىر پادىشاھنىڭ مەككارلىق ۋە ھەييارلىقتا تەڭداشسىز ئۈچ ھەييا-رى بار ئىكەن. بىر كۈنى پادىشاھ ئۇلارغا:

— مېنىڭ تۈزۈمنى يېدىڭلار، ئوبدان كىيىنىدىڭلار، ياخ-شى ئاتلىرىمنى مىنىدىڭلار، قايسىڭلار باغدات شەھىرىگە بې-رىپ، شەھەر قازىسىنى زەخمىلەندۈرمەي، ئازار بەرمەي يال-د-ئاچ قىلىپ، ئۇنىڭ ئېگىن - ئاياغلىرىنى ئېلىپ كېلىسە-لەر؟ كىم بۇنىڭ ھۆددىسىدىن چىقسا، مىڭ تىللا ئىنئام قى-لىمەن، — دەپتۇ. ھەييارلار دەماللىققا بىرىنچە دىيەلمەي بىر - بىرلىرىگە قارىشىپ، تېڭىرقاپ تۇرۇپ قاپتۇ. ئۇلار بىردەم سۈكۈت ئىچىدە خىيال سۈرگەندىن كېيىن، بىر ھەييار ئور-نىدىن تۇرۇپ، پادىشاھقا تەزىم بەجا كەلتۈرۈپ:

— ئۇلۇغ شاھىمىز، بۇ ئېيتقانلىرىنى ئورۇنداش بىز ئۈچۈن ھېچقانچە ئىش ئەمەس. ئاشۇنداق قىلىشىمىزنىڭ سە-ۋەبىنى بىلىشىمىزگە مۇمكىن بولسا، شۇنىڭغا لايىق يول تاپ-ساق تېخىمۇ ياخشى بولاتتى، — دەپ قول قوۋۇشتۇرۇپ تۇ-رۇپتۇ. پادىشاھ:

— بىلگۈڭلار كەلگەن بولسا، بۇنى سىلەردىن سىر تۇت-مايمەن. مەن باغدات مەدرىسىلىرىنىڭ بىرىدە ئىلىم تەھسىل

قىلىۋاتقان چېغىدا، بىر كۈنى كېچىسى بىر كوچىدىن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ، بىر ئايالنىڭ: «قۇتقۇزۇڭلار» دەپ ۋارقىرىغان ئاۋازىنى ئاڭلاپ قالدىم - دە، داد - پەرياد چىقىۋاتقان ئۆيگە ئۆزۈمنى ئوقتەك ئاتتىم. ئۆي قاراڭغۇ ئىدى، ھېچنېمىنى كۆرگىلى بولمايتتى، پەقەت كىملىرىنىڭدۇر پومداقلىشىۋاتقان ئۆپۈر - توپۇرى بىلەن بىر ئايالنىڭ: «قۇتقۇزۇڭلار! ۋايداد!... ھەي ئىپلاس، تارت قولىڭنى، ئۆزۈڭ كىمسەن؟! ئۆلسەممۇ، ئىلا - بىلا...» دېگەن ئاۋازىلا ئاڭلىنىپ تۇراتتى. مەن ئاۋاز چىققان يەرگە بېرىپ قولۇمنى ئۇزىتىشىمغا بىر گەۋدە چاچراپ ئورنىدىن تۇردى - دە، ئوچۇق تۇرغان ئىشىكتىن سىرتقا قېچىپ چىقىپ كەتتى. مەن ئارقىسىدىن قوغلاپ چىقىۋاتقىنىمدا، بوسۇغىغا پۇتلىشىپ يىقىلىپ چۈش - تۇم، ئورنۇمدىن ھاپىلا - شاپىلا تۇرۇپ ھويلىغا چىقىشىمغا، ئايالنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاپ ئۇنى قۇتقۇزۇش ئۈچۈن كەلگەن قوشنىلىرى كېلىپ مېنى تۇتۇۋالدى. ئەسلىدە بىر مۇتەھەمم ھېلىقى ئايالغا زورلۇق قىلماقچى بولغانىكەن. تۇتۇۋالغۇچىلار مېنى باغلاپ مىرەپكە تاپشۇرۇشتى، ئەتىسى قازىغا توغرا قىلىشتى. مېنىڭ گۇۋاھچىم بولمىغاچقا راست گەپ ئاقمىدى، ئۆزۈمنى ئاقلاشقا ئامالسىز قالدىم. مەن ھازىر سىلەرگە ئېيتقان قازى شۇ چاغدا باغدات شەھىرىنىڭ قازىلىقىغا يېڭىدىن تەيىنلەنگەن ياش قازى ئىكەن. يۈز - كۆزۈمدە تاتىلانغان بىرەر تىرناق ئىزىنىڭ يوقلۇقىغا قارىماي، ئۇ مېنى يالغۇچ قىلىپ، كۈچمۈكۈچا سازاي قىلدى. يەنە قىرىق دەرىجە ئۆر - دۈرۈپ چالا ئۆلۈك قىلىپ تاشلاشقۇزۇۋەتتى. خالىس قۇتقۇز - ماچى ۋە شەپقەتچى بولماقچى بولغانلىقىم ئۈچۈن ئۇنىڭدىن ئاشۇنداق «تارتۇق» قا ئېرىشتىم، باغداتتا تۇرۇشقا ئىمكانىيەت تېم قالمىدى. «بار ئويۇنى سىز ئوينالڭ، دەردىڭىزنى مەن

تارتاي» دېگەننىڭ ئۆزى بولدى، ئاخىر بولغانغا بېرىپ ئوۋ قۇشقا مەجبۇر بولدۇم.

پادىشاھنىڭ سۆزى مۇشۇ يەرگە كەلگەندە تاقەت ئىشەنچىمىز ئىكەنلىكىمىزنى بىلدۈرۈپ، دە، يەنىمۇ پۈپ پادىشاھقا ئېيتىرام بىلدۈرۈپ:

— پادىشاھىئالەم، ئەل قىساسۇ مىنەلھەق. ئىجازەت بەرسىلە، شۇ قازىنى يالغىچ قىلىپ، ئېگىن — ئاياغلىرىدىن مەن ئېلىپ كېلەي ! — دەپ قول باغلاپ تۇرۇپتۇ. پادىشاھ رۇخسەت قىلىپتۇ.

مەھەممەت رازى يول يۈرۈپ، يول يۈرگەندىمۇ مول يۈرۈپ، مول يۈرگەندىمۇ يىڭنە ئۇچىدا توپا قازغاندەك يۈرۈپ، باغدات شەھىرى تەۋەسىگە يېتىپ كېلىپ بىر مەنزىلگە چۈشۈپتۇ. ئۇ كېچىسىمۇ كۆزىگە ئۇيقۇ كەلمەي، قازىنى قانداق ھىيلە بىلەن

قولغا چۈشۈرۈش ھەققىدە باش قاتۇرۇپ ئولتۇرۇپتۇ. ئەمدى سۆزنى قازىدىن ئاڭلايلى:

باغدات شەھىرىنىڭ بۇ قازىسىنىڭ ئىسمى لاۋھىد ئىبنى مۇقاتىل بولۇپ، ئىلىم - پەن، پەزىلەت ۋە تەقۋادارلىقتا كامىل ئىكەن، قىش - ياز كۈندۈزى روزا تۇتىدىكەن ۋە كېچىدىكى ئۈچ ھەسسە قىلىپ، بىر ھەسسە ئىستىسە كىتاب كۆرىدىكەن، بىر ھەسسە ئىستىسە قۇرئان تىلاۋەت قىلىدىكەن ۋە بىر ھەسسە ئىستىسە ناماز ئوقۇيدىكەن. بىر كۈنى ئۇ كىتابتىن: «نامازنىڭ ئاللاتائالغا دوستراقى باغۇ بوستانلىق جايدا ئوقۇلغىنى» دېگەن ھەدىسنى كۆرۈپ قاپتۇ. بۇ قازىنىڭ سەھرادا باغۇ بوستانلىق ھويلىسى بار ئىكەن. ئۇ، مەن بۈگۈن سەھەر چىقىپ باغدا ناماز ئوقۇپ ھەدىسكە ئەمەل قىلسام، ئاخىرەتلىكىم خەيرلىك بولار، دېگەن ئۈمىد بىلەن چاكىرىنى چاقىرىپ:

— بۈگۈن سەھەردىن بۇرۇن ئاتنى ئېگەرلەپ بەر، — دەپ بۇيرۇپتۇ. چاكار شۇنداق قىپتۇ. قازى تاھارەت ئېلىپ، ئىككى رەكەت شۈكرانە نامازنى ئوقۇپ، ئېتىغا مىنىپ يولغا چىقىپتۇ. بىرھازا يول يۈرگەندىن كېيىن ئاسماندىكى ئايغا قاراپ، ئەمدى تۈن نىسپى بولغانلىقىنى بىلىپ، بىمەھەل يولغا چىقىپ قاپتىمەن، بىرەر ئوغرى - قاراقچىغا يولۇقۇپ قالمدىم. غەيىدىم، دەپ ئەندىشە قىپتۇ، ئەڭ ياخشىسى، بىر ئاز ياتاي، تاڭغا يېقىن ماڭاي، دەپ ئويلاپتۇ، كېيىن، ئىبادەتكە نىيەت قىلىپ چىقىپ يولدا ياتماق خوپ ئەمەس، خۇدايىتائالغا تەۋەككۈل قىلىپ مېڭىۋېرىي، دەپ يۈرۈشىنى داۋام قىپتۇ. ئۇ مەھەممەت رازى چۈشكەن لەڭگەرگە يېتىپ بېرىشىغا، مەھەممەت رازى لەڭگەردىن چىقىپ، قازىغا قاراپ: «بەختىيار چىقسا شىكار ئەيلىگىلى سەھراغا، چۈشەر ئۆز مەيلى بىلەن سەيىد كېلىپ ئالدىغا» دەپ بېيىت ئوقۇپتۇ ۋە: «ئەلھەمدۇلىللا،

خۇدايتا ئالادىن نېمىنى تەلەپ قىلسام شۇ بىردى دەپ قا-
زىنىڭ ئالدىنى توسۇپ، شەمشىرىنى غىلاپىدىن چىقىرىپ قولىغا
يورۇقىدا پالىدىتىپ تۇرۇپ:

— بەس، ئۆز جايىڭدا توختا! — دەپتۇ. قازى تۇتاي
قارسا، سالاپەتلىك بىر ئادەم ئالدىنى توسۇپ تۇرغۇدەك. بىر
چارە قازى قورقۇپ كېتىپتۇ، ئۇ ئاران ئۆزىنى تۇتۇۋېلىپ:

— ھەي، نېمە ئادەمسەن؟ مەندىن ھايا قىلمايمسەن؟ مەن
مۇسۇلمانلارنىڭ قازىسى بولمەن، — دەپتۇ. مەھمەت رازى:
— ھەي قازى، مەندىن نېمە ئۈچۈن قورقمايسەن؟ مەن

مۇسۇلمانلارنىڭ ھەييارى ۋە ئوغرىسى بولمەن. «ئاۋۋال
سالام، ئاندىن تائام، ئاخىردا كالام» دېگەن گەپ بار. ئەسسالام-
مۇئەلەيكۇم، ئى مۇسۇلمانلارنىڭ قازىسى، — دەپ قازىغا سالام

بېرىپتۇ. قازى سالامغا جاۋاب بەرگەندىن كېيىن:
— ئەي مەرد يىگىت، سەن گەرچە ئۆزۈڭنى ئوغرى،

ھەييار دەۋاتقان بولساڭمۇ، قانداق دەيدۇ - يوسۇن بىلىدىكەنسەن، ئىلىم - ھېكمەتتىن سۆزلەۋاتسەن ۋە ئەۋلىيالار سالامىنى يەتكۈزۈۋاتسەن، ئەمما نېمە ئۈچۈن مەن تەنھا تۇرسام، تېخ كۆتۈرۈپ، ھەيۋە قىلىپ سۆزلەيسەن؟ — دەپتۇ. ھەييار:

— «ھەركىم بىلەن ئىككى پەرىشتە ھەمراھتۇر، بىرى ئوڭ مۇرىسىدە، بىرى سول مۇرىسىدە» دېگەن ئايەتنى ئۇق-مامسەن؟ بۇ ئايەتنىڭ مەنىسىدىن ئېيتقاندا، سەن يالغۇز ئەمەس، بەلكى ئۈچ كىشىسەن، — دەپتۇ. قازى:

— ئەي مەرد يىگىت، مېنى قويۇپ بەر، باشقا ئادەمنى تۇت، — دەپتۇ. ھەييار:

— مەن ئوۋچى، ئۆزۈمگە قۇۋۋەت ھاسىل قىلاي دەپ بۇ يەردە ئولتۇرمىەن، قولۇمغا چۈشكەن ئولجىنى ھەرگىز قويۇپ بەرمەيمەن. ئەي قازى، نېمە ئۈچۈن مۇنداق قاراڭغۇدا يولغا چىقتىڭ؟ — دەپتۇ.

— غەپلەت بېسىپ چىقىپتىمەن، — دەپتۇ قازى.
— مەن سېنى ئىلمىي نۇجۇمنى بىلىدۇ، دەيتتىم. سەن يەتتە كەۋاكىب^①، ئون ئىككى بۇرج^②، سەككىز قىرغاق^③ نى بىلىمەي تۇرۇپ قانداقچە قازىلىق قىلىۋاتسەن؟
— ئىلمىي نۇجۇمغا ئەمەل قىلماق جايىز ئەمەس. «كە-مەرسىكى ئىلمىي نۇجۇمغا ئەمەل قىلسا، شۈبھىسىز كاپىر بولغاي» دېگەن ھەدىس بار.
— راست ئېيتىپتۇ، سەن ھەربىر ھەدىسكە ئەمەل قىپ-سەن، لېكىن سەككىز ئايەتكە ئىقرار ئەمەسسەن !

① يەتتە كەۋاكىب — كۈن، ئاي، مەرىخ، ئەتارۇد، مۇشتەرى، زۇھرا، زۇھەل.

② ئون ئىككى بۇرج — ھەمەل، سەۋر، دەلۋ، سەرەتان، ئەسەد، سۈنپۇلە، مىزان، ئەقرب، قەۋس، جەۋزا، جەدد، ھۇد.

③ سەككىز قىرغاق — شەرق، غەرب، جەنۇب، شىمال ۋە ئۇنىڭ تۆت بۇرجىكى.

— قايسى سەككىز ئايەت؟

— بۇ سەككىز ئايەت مۇنۇلار: بىز ئەسلىدە ئۇيغۇر تىلىدا تەبىقىلىرىدە سەييارىلەرنىڭ سەير دائىرىسى ئۈچۈن ياراتتۇق؛ بىز ئاسمان دۇنياسىنى يۇلتۇزلار بىلەن زىننەتلىدۇق؛ قۇياش، ئاي ۋە يۇلتۇزلار تەڭرىنىڭ پەرمانى بويىسىنىدۇ؛ بەس، يۇلتۇزلارنىڭ مەۋجۇتلۇقى بىلەن قەسەمىدا قىلىمەن، ئاسماندا يۇلتۇزلارنىڭ سەير قىلىشى ئۈچۈن دائىرىلەرنى ياراتقان تەڭرى نېمىدېگەن ئۇلۇغ؛ قەسەمىدا قىلىمەن بۇرچ — دائىرىسى بار ئاسمان ھۆرمىتى بىلەن، ئىنسانلار يىراق يەرگە يۈرۈشتە ۋە ئىشلىرىنى باشلاشتا يۇلتۇزلارنىڭ سەير قىلىشىنى مۆلچەرلەپ، توغرا يول تاپىدۇ. بەس، كۆزىتىڭلار، تەڭرىنىڭ قۇدرىتىنى كۆرمەكچى بولساڭلار، يۇلتۇزلارغا قاراڭلار !

قازى ھەيران قېلىپ:

— ھەييار مۇنەججىم ئىكەنسەن. ماڭا قۇرئە بېقىپ كۆر، تەلىم ياخشىمۇ، نەسمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ. ھەييار:

— ئەي قازى، تەلىيىڭنىڭ نەس ئىكەنلىكىنى ھېلىغىچە بىلمەيۋاتامسەن؟ تەلىيىڭ نەس بولغىنى ئۈچۈن مۇشۇنداق پېشكەللىككە دۇچ كەلدىڭ ! — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. قازى سوراپتۇ:

— ھازىر ئاي قايسى بۇرجىدا؟

— ئەقرەب بۇرجىدا. بۇ ۋاقىت ئوغرى — قاراقچىلارغا ئەپلىك، ئەمما قازى، موللىلارغا خوپ ئەمەس.

— مەن ھەدىسكە ئەمەل قىلىپ، بوستانلىقتا ناماز ئوقۇماق ئۈچۈن چىققانلىقىمنى بايا ئېيتتىمغۇ، مېنى قويۇپ بەر !

— سەن ئۇ ھەدىسكە ئەمەل قىپسەن، ئەمما گەرچە ئىك.

كى پەرىشتە سەن بىلەن ھەمراھ بولسىمۇ، سەن: «يول يۈر - مەكچى بولغان كىشى ئالدى بىلەن ھەمراھ تېپىپ، ئاندىن يول يۈرسۇن» دېگەن ھەدىسكە ئەمەل قىلمايسەن. ئەگەر بىر كىشىنى ھەمراھ قىلىۋالغان بولساڭ، مەن ساڭا يولۇقماس ئىدىم. — سەن نېمە ئۈچۈن: «مۇسۇلمان شۇنداق بولىدۇكى، ئۇ - نىڭ قولىدىن ۋە تىلىدىن مۇسۇلمانلار ئامان بولىدۇ» دېگەن ھەدىسكە ئەمەل قىلمايسەن؟

— ئەي قازى، ھەقتائالا يارلىق قىلىپ: «يەندىنىڭ قىلغان ياخشى - يامان ئىشلىرىغا ئۇنىڭ قول - پۇتى گۇۋاھلىق بېرىدۇ» دېگەن، — دەپتۇ ھەييار ۋە بۇ قىتئەنى ئوقۇپتۇ:

ئەي قازى، مەن بەسى تەييارمەن،
تىغ بىرلە زەخمىم ئۇرغۇچى بەسى سەييارمەن.
ئالىمەن قازى سېنىڭ بارىڭنى،
ئات، تونۇڭنى — جۇۋا، دەستارىڭنى.

قازى سورايتۇ:
— ئەي ئوغرى، جىنمۇسەن، دىۋمۇسەن، نېمە بالاسەن؟
ماڭا نېمە مۇنچە ئازار يەتكۈزسەن؟

— مەن دىۋە بولسام، سەن كاپىردۇرسەن، «مەنكى خۇدا - يىتائالا، دىۋىلەرنى كاپىرلار ئۈچۈن ئىبەردىم» دېگەن. بەس، سەن شۇنداق ئىكەنسەن، بۇ ئايەتنىڭ مەزمۇنى بىرلە خۇدا مېنى ساڭا ئىبەرتىپتۇ.
— شەرم تۇتقىل.

— مەن شەرم تۇتسام، بالا - چاقىلىرىم ئاچ قالىدۇ.
«ھايا رىزقىنى مەننى قىلۇر» دېگەن ھەدىس بار.

— ئەي ئوغرى، نېمە ئۈچۈن «ئۆلىم» پەيغەمبەرلەرنىڭ
مىراسخورلىرىدىن» دېگەن بۇ ھەدىگە ئەمەل
— ئەي قازى، سەن پەيغەمبەرلەرنىڭ مىراسخورى بولغىنىنى
ساق، مەن خۇدايىتائالانىڭ خاس بەندىسىدۇرمەن.

— سەن قانداقچە خۇدايىتائالانىڭ خاس بەندىسى بولىسەن
— مەن قۇرئانخاندۇرمەن، ئالىمدۇرمەن.

— ئەي جۇۋانمەرد، راستتىنلا ئىلمۇ ھېكمەتتىن، ئىلىم -
پەزىلەتتىن خەۋىرىڭ بار ئىكەن. شۇنداق تۇرۇقلۇق نېمە ئۇ -
چۈن ماڭا مۇنچىۋالا ئازار يەتكۈزىسەن؟ خۇدايىتائالا قۇرئاندا
خەۋەر يەتكۈزۈپ: «خۇدايىتائالانىڭ لەنتى زالىملارغىدۇر»
دېگەن.

— ئەي قازى، ئۆزۈڭ ئوقۇغان شۇل ئايەتنىڭ مەزمۇنى
بىرلە ئۆزۈڭ زالىمدۇرسەن. خۇدايىتائالانىڭ لەنتىگە ئۇچىرد -
غىنىڭ ئۈچۈن مېنى خۇدا ساڭا يەتكۈزۈپتۇ. تېز بول، ئاتتىن
چۈش، ھەممە نەرسەڭنى ماڭا بەر !

— ئەي جۇۋانمەرد، خۇدايىتائالادىن قورققىن، خۇدا: «ئەي
ئادەملەر، خۇدايىتائالادىن قورقۇڭلار» دېگەن.

— مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام: «خەلققە ئېيتقىنىكى، ئەي
ئۆز ۋۇجۇدىنى يامانلىق - گۇناھلارغا ئىسراپ قىلغانلار، تەڭ -
رىنىڭ رەھمىتىدىن ئۈمىدسىزلەنمەڭلار، توۋا قىلساڭلار، ئەل -
ۋەتتە تەڭرى بارلىق گۇناھىڭلارنى كەچۈرىدۇ» دېگەن ئەمەسمۇ؟
— ئەي قۇرئانخان، سەن بۇ ئىشنى قىلمىساڭمۇ، خۇدا:
«رىزىقىڭلارنى قىسمەت قىلدىم» دېگەن ئايەتنىڭ مەزمۇنى بىر -
لە سېنىڭ رىزىقىڭنى بېرىدۇ.

— خۇدا ئەزەلدە بۇ ئەندازە بىرلە مېنىڭ رىزىقىمنى
ئوغرىلىققا قىسمەت قىپتۇ. ئەي قازى، ئېگىنىڭنى سال !
— ئەي ئوغرى، نېمە ئۈچۈن ھەدىس، پەيغەمبەرگە ئەمەل

قىلمايسەن؟ پەيغەمبىرىمىز: «رەھىم قىلساڭ، رەھمەت تاپىد-
سەن» دېگەن ئەمەسمىدى؟ ماڭا رەھىم قىل، رەھمەت تاپ.
— شۇنداق، لېكىن مەن ساڭا رەھىم قىلسام، خۇدا ماڭا
رەھىم قىلمايدۇ، مەن ۋە بالا - چاقىلىرىم ئاچ قالسىمىز.
ياخشى مەسلىھەت شۇكى، تېزدىن ئات، كىيىم - كېچەكىل-
رىڭنى بەر، ئۇنى سېتىپ، خوتۇن، بالا - چاقىلىرىم بىلەن
نەپسىم ئارام ئالسۇن. ئاندىن خۇدايتائالاغا شۈكۈر قىلاي،
ساڭا خۇدايتائالا رەھىم قىلۇر.

— ئەي ئوغرى، مېنىڭ پەزىلىتىم بار، ئەھلى پەزىلەتكە
ئازار قىلما، ئۇۋال بولىدۇ. خۇدايتائالا قۇرئاندا: «قۇلھەل
يەستەۋىللەزىنەيەئۇ - مۇنەۋەللەزىنەلايەئەلمۇن» (بىلگەنلەر
بىلەن بىلىمگەنلەر قانداقمۇ تەڭ بولالايدۇ، دانا بىلەن نادان
تەڭ بولالماستىن) دەپ خەۋەر بەرگەن.

— سەن دانا، بىلەرمەن بولساڭ، تەڭ كېچىدە يولغا
چىقماس ئىدىڭ، ئەمما مەن بولسام ئوغرى، تۈن ئەركىسى.
ماڭا ئوغرىلىق قىلىش ئۈچۈن كېچىدە چىقىشقا توغرا كېل-
دۇ. ئوغرىلىق ھۈنرى بولسا قاراڭغۇدا ئاقىدۇ، يورۇقتا ئاق-
مايدۇ، شۇڭا مەن كېچىدە چىقتىم. شۇ ۋەجىدىن، ھەقىقىي
نادان سەندۈرسەن، — دەپ، بۇ رۇبائىنى ئوقۇپتۇ ھەييار:

نادانلىقىڭدىن ئېتىڭنى قويدۇڭ قازى،
ھۆكمىڭدىن ئەمەس خۇدا، ئالەم رازى.
ئوت ياققۇسىدۇر ئاسماندىن ھەر سائەت،
شۇل شەھەرگىكىم بولسام ئەگەر مەن قازى.

ئاندىن كېيىن ھەييار يەنە:
— سېنىڭ بىلىمىڭ بولسا ئىدى، «جاھىلنىڭ ئىبادىتى-
دىن ئالىمنىڭ ئۇيغۇسى ئەۋزەل» دېگەن بۇ ھەدىسكە ئەمەل

قىلغان بولاتتىڭ. ئەگەر سەن ئالىم بولغان بولساڭ، «مۆمىن»
نىڭ نىيىتى قىلغان ئەمەلدىنمۇ ياخشى» دېگەن مەدەنىيەتلىك
ئەمەل قىلغان بولاتتىڭ، — دەپ بۇ قىتئەنى ئوقۇپ تۇرغاندا

ياخشى نىيەت كىشىگە ئەي مۆمىن،
قىلسا ئەھسەن بۇ سۆز پەيغەمبەردىن.
بەلكى تائەت غېرۇر مۇدام ياخشى،
ياخشى نىيەت ئارتۇقتۇر ئەمەلدىن.

— ئەي ئوغرى، ناھايىتى پىتنە — پاساتچى ئىكەنسەن، —
دەپتۇ قازى.

— ئەمدى مېنى پىتنىچى دېدىڭ. «پىتنىدىن مۆمىننىڭ
ئامىتى كەلمەس» دېگەن ھەدىس بويىچە، بار — يوقۇڭنى
ئالماي قويمايمەن. دەرھال ئاتنى، سەرپايىڭنى، باش — ئاياغ،
كىيىم — كېچىكىڭنى بەر! — دەپ ۋارقىراپتۇ ھەييار. قازى
قورققىنىدىن نېمە قىلىشنى بىلەلمەي قاپتۇ، ئەمما يەنىلا
تەن بەرمەي:

— سېنى بىر كىشى تۇتۇۋېلىپ پادىشاھقا توغرا قىلسا،
پادىشاھ زىندانغا سالسا ياكى قولۇڭنى كەسسە، قانداق قىل-
سەن؟ — دەپ سوئال قويۇپتۇ.

— ھەر ئىشنى ئىلمۇ ھېكمەت بىلەن قىلىمەن، شوڭا
سەن ئېيتقان ئۇنداق ئىشلاردىن سالامەتتۇرمەن. سەۋەبىكى،
ھەم ئالىم، ھەم زالىم، ھەم كالىم^①، ھەم نازىم^②، ھەم مەك-
كار، ھەم ئەييار، ھەم غەررار، ھەم تەررار^③، ھەم ھاپىزدۇر-
مەن، ھەم ئۆز تەلىمىمنى بىلىمەن. ئەگەر مۇشتەرى سۇمبۇلە

① كالىم — ناتىق.

② نازىم — شائىر.

③ ھەم غەررار، ھەم تەررار — ھەييارنىڭ تۇرلىنىپ ئېيتىلىشى.

بۇرچىدا بولسا، شۇ سائەتتە شەبخۇن^① ئۇرسام دۈشمەنگە غا-
لىب كېلىمەن. ئەي قازى، گەپنى سوزما، ئاتتىن چۈش، يالدا-
نچاق بول ! — دەپ قاتتىق ھەيۋە قىپتۇ ھەييار. قازى تېخىمۇ
قورقۇپ بەدىنىگە تىترەك ئولىشىپ، كۆڭلىدە، مەن ئادەمزاقتا
ئەمەس، دىۋە — پەرلەرگە دۇچ كەلگەن ئوخشايمەن، دەپ
ئويلاپ، تىلىمۇ كالۋالىشىپ قاپتۇ، لېكىن ئۆزىنى تەستە تۇ-
تۇۋېلىپ، ئالدىدا تۇرغان بۇ مەخلۇقنى گەپكە تۇتۇپ، بىر
ئىلاج قىلىپ تاڭغا ئۇلىشىۋېلىش ئۈچۈن، ئاخىرقى كۈچىنى
يىغىپ، تىلىنى چاپلىغان ھالدا:

— ھەي ئوغرى، سەن ھەمىشە كېچىسى تالا — تۈزدە،
چۆل — جەزىرىلەردە تەنھا يۈرىدىكەنسەن، دىۋە — پەرلەردىن
قورقمامسەن؟ — دەپ سوراپتۇ. ھەييار:

— تىلىسىم قىلىشنى بىلىمەن، دىۋە — پەرلەر مېنىڭ
ئالدىدا مېنىڭسىز ھېچ ئىش قىلالمايدۇ. سەن ئېتىڭنى، كى-
يىم — كېچەكلىرىڭنى بەرمىسەڭ، دىۋە — پەرلەرگە بۇيرۇپ،
سېنى ئاسمانغا ئاچىقتۇرۇپ، كۆك قەرىدىن تاشلىتىپ، رىزە —
رىزە^② قىلىۋېتىمەن. ئاتتىن چۈشە ! — دەپ خىتاب قىپتۇ. قازى:

— خۇدادىن قورققىن، بۇ ئىشتىن بەرىكەت تاپمايسەن، —
دەپتۇ. ھەييار:

— نېمىشقا بەرىكەت تاپمايدىكەنمەن؟ سېنىڭ ئات، ئې-
گىن — ئايىغىڭنى ساتسام بەرىكەت دېگەن شۇ ئەمەسمۇ؟ قازىنىڭ
لىباسى ھالال بەرىكەتتۇر. تېز بول، مېنى ساقلاتما ! —
دەپ، قولىدىكى شەمشىرنى ۋالىدىتىپ كەلگەن پېتى قازى-
نىڭ ئېتىنىڭ چولۇۋۇرىنى تۇتۇپتۇ. قازى بېشىنى قاشلاپ،
ئۆزىنى خۇداغا تاشلاپ:

① شەبخۇن — كېچىلىك ھۇجۇم.

② رىزە — رىزە — كۈكۈم — تالقان.

— ئەي ئوغرى، سەن گەرچە ئوغرى بولساڭمۇ ئادەم با-
 لىسىسەن. مېنى ئىززەت قىل، مەن سېنىڭ مېھرىبانىڭمۇ.
 «مېھمانغا ئىززەت قىلىڭلار، ئەگەرچە ئۇ كاپىر بولسىمۇ،
 گەن ھەدىسكە ئەمەل قىل، — دەپ يالۋۇرۇپتۇ. ھەييار:
 — پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام راست ئېيتىپتۇلەر. لېكىن
 ھازىر سەن بالاغا گىرىپتار بولۇپ تۇرسەن. شۇنىڭ ئۈچۈن
 سېنىڭ ھازىر سەدىقە بەرمىكىڭ ۋاجىپتۇر. «سەدىقە بالانى
 ياندۇرار، ئۆمۈرنى زىيادە قىلۇر». ئەي قازى، ئات، كىيىم — كې-
 چەكلىرىڭنى ماڭا تاپشۇر، ئۇ سەدىقە بولسۇن، — دەپتۇ ۋە
 بۇ قىتئەنى ئوقۇپتۇ:

سەدىقە رەت قىلۇر بالانى،
 توۋا كۆيدۈرۈر گۇناھنى.
 قازى دەپتۇ:

— ئەي يىگىت، مېنىڭ سارىيىمغا بارغىن. ئېتىمنى،
تونۇمنى، دەستارىمنى^① شۇ يەردە بېرەي.

— مەن ساڭا ئوخشاش ئۇنداق ئەخمەق ئەمەسمەن. مەن سا-
رىيىڭغا بارسام، ئادەملىرىڭگە بۇيرۇپ: «ئوغرىلىق قىلغان ئەر ۋە
ئوغرىلىق قىلغان ئايالنىڭ ھەر ئىككى قولىنى كېسىڭلار» دېگەن
ئايەت بويىچە مېنىڭ قولۇمنى كەستۈرسەن، — دەپتۇ ھەييار.

— ساڭا قەسەم ئورنىدا شۇنداق ۋەدە بېرىمەنكى، سەن
تاڭلا مېنىڭ ھويلامغا بارغىن. ساڭا زىيان - زەخمەت يەتكۈز-
مەيمەن، تىلىگەن نەرسىلىرىڭنى بېرىمەن.

— «زۆرۈرىيەتتە قەسەمگە كەپپارەت»^② لازىم ئەمەس.
مېنىڭ نېسىدىن تەلىيىم يوق. ئەي قازى، سۆزىنى ئۇزارتما.
ئەگەر يەنىلا كاجلىق قىلىپ ئاتتىن چۈشمىسەڭ، ئېگىن - ئايد-
غىڭنى بەرمىسەڭ، ھازىرلا ئىككى پارە قىلىپ تاشلايمەن، — دەپ
شەمشەرنىڭ ئۇچىنى قازىنىڭ قارىغا تىرەپتۇ ھەييار. ئاللى-
قاچان قورقۇپ كەتكىنىدىن شامال تەگكەن ياپراقتەك تىترەپ
تۇرغان قازى ئامالسىز ئاتتىن چۈشۈپ، ئاتنى مەھەممەت
رازىغا تۇتقۇزۇپتۇ. ئاندىن باش - ئاياغ، سەرپايىنى يېشىپ،
ئۆزى بىر كۆڭلەك، بىر تامبال بىلەنلا قاپتۇ. ھەييار:

— ئۆيۈڭدە كۆڭلەك - تامبىلىڭ بارمۇ؟ — دەپ سوراپ-
تۇ قازىدىن.

— بار.

— «ئىككى كۆڭلىكى بار كىشى ئىماننىڭ ھالاۋىتىنى
كۆرمىس» دېگەن ھەدىسكە بىنائەن كۆڭلەك - تامبىلىڭنى ماڭا
بېرىپ، ئۆيۈڭدىكى كۆڭلەك - تامبىلىڭنى كىي، تېز بول!
— ناماز ۋاقتى بولۇپ قالاي دەۋاتىدۇ، يالڭاچ قانداق نا-

① دەستار — سەللە.

② كەپپارەت — قەسەمنى سۈندۈرغانلىق ئۈچۈن بېرىلىدىغان سەددەقە.

ماز ئوقۇيمەن؟ — دەپتۇ قازى. ھەييار: «ئەڭلىك» — تامبىلى
يوق كىشىگە زۆرۈرىيەتتە يالڭاچ تۇرۇپ ناماز ئوقۇيمەن؟ —
يىزدۇر» دېگەن ھەدىسىنى ئوقۇپتۇ. قازى ئائىلاج كىيىپ
سېلىپ بېرىپتۇ. ھەييار:

— تامبالنىمۇ سال، — دەپ ھەيۋە قىپتۇ. قازى:
— ھەي ئائىنساپ، رەھىمسىز زالىم، كەشىغى ئەۋرەت
قانداق ناماز ئوقۇيمەن؟ — دەپ تۇرۇۋاپتۇ. ھەييار بۇ مىسرا-
نى ئوقۇپتۇ:

ئەي قازى، ساددا ئەجەب رەئايى،
مەندەك كىشىدىن سورايسەن رەھىم نامايى.

بىچارە قازى ھېچ چارە قىلالماي، تامبىلىنىمۇ سېلىپ
بېرىپ، جان قايغۇسىدا يىغلاپ تۇرۇپتۇ. ھەييار بۇنى كۆرۈپ:
يۈز جاپا جانىڭگە تەگسە دوست ئەييار ئەيلىدىڭ،
جامە - دەستارنىڭ سالۇردا ھىيلە ئىدىبار ئەيلىدىڭ

دېگەن بېيىتنى ئوقۇپتۇ ۋە شۇ ئەسنادا ھەييارنىڭ كۆزى قا-
زىنىڭ قولىدا پارقىراپ تۇرغان بىرنەرسىگە چۈشۈپتۇ. ئۇ
گۆھەر كۆزلۈك ئالتۇن ئۈزۈك ئىكەن.
— ئەي قازى، قايسى مەزھەپتە ئۈزۈك سالماق راۋا؟ —
دەپ سوراپتۇ قازىدىن. قازى:

— شافىئىي مەزھىپىدە بىدئەت، ئىمام ئەزەم مەزھىپىدە
سۈننەت. مەن ئىمام ئەزەمنىڭ مەزھىپىدە، — دەپتۇ. ھەييار:
— مەنمۇ ئىمام ئەزەمنىڭ مەزھىپىدە، ئۇنداق بولسا ئۇ-
زۈكنى ماڭا بەر ! — دەپتۇ. قازى قورققىنىدىن ئۈزۈكنىمۇ
بېرىپتۇ. ھەييار:

— بارىڭنى ماڭا بەردىڭ، مەن ساڭا رەھىم قىلدىم، ئە -
لەم - جاپا يەتكۈزمىدىم، مەندىن رازى ۋە خۇشئۇد بول ! —
دەپتۇ ۋە بۇ رۇبائىنى ئوقۇپتۇ:

يۈز ھىيلە بىلەن بېشىڭدىن ئالدىم دەستار،

جامە - كۆڭلىڭنىڭ بىلەن ھەم ئىرار^①.

سەن باغدات شەھىرىگە ئىرۇرسەن قازى،

مەن قول باغلاپ ئىشىكىڭدە خىزمەتكار.

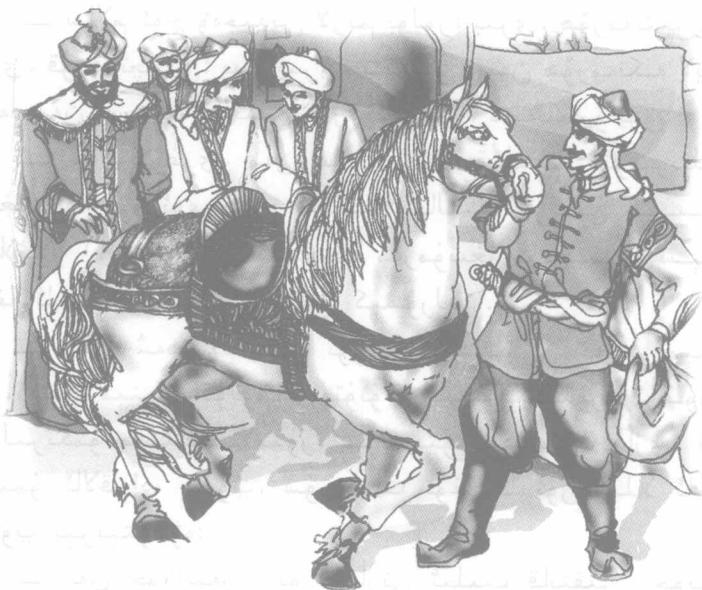
بۇ رۇبائىنىڭ ئاخىرقى مىراسىنى ئاڭلىغان قازى، بۇ
قاراقچى تېخى ئۆيۈمگىمۇ بارىدىغان ئوخشايدۇ، دەپ ئەقلىدىن
ئازغان كىشىدەك ئۇن - تىنسىز بولۇپ، شەھەر تەرەپكە قاراپ
مېڭىپ كېتىپتۇ. مەھەممەت رازى قازىنىڭ كىيىملىرىنى
خۇرجۇنغا سېلىپ، قازىنىڭ ئېتىنى ئۆزىنىڭ ئۇچقۇر ئېتىغا
باغلاپ، ھەش - پەش دېگۈچە ئۆز شەھىرىگە يېتىپ كېلىپ،
پادىشاھقا كۆرۈنۈش قىلىپ، پادىشاھقا قازىنىڭ ئېتىنى كۆر -
ستىتىپتۇ ۋە ئۇنىڭ كىيىم - كېچەكلىرىنى شاھنىڭ ئالدىغا
قويۇپتۇ ھەمدە ئۇنى قانداق قىلىپ قولغا چۈشۈرگەنلىكىنى
بىر - بىرلەپ بايان قىلىپ بېرىپتۇ. پادىشاھ مەھەممەت
رازىغا تەھسىن - ئاپىرىن ئوقۇپ، ۋەدە قىلغان مىڭ تىللانى
ئىنئام قىپتۇ ھەمدە:

— بۇ نەرسىلەرنى يەنە قازىغا ئاپىرىپ بەر، — دەپ
بۇيرۇق قىپتۇ. ئارىدىن بىر كۈن ئۆتۈپ، ئەتىسى سۈبھى
تاڭدا مەھەممەت رازى باغداتقا يېتىپ كېلىپ، قازىنىڭ ئىشىكى
ئالدىدا توختاپتۇ.

ئەمدى سۆزنى قازىدىن ئاڭلايلى:

① ئىرار — تامبال.

قازى بەرەھنە ھالدا بىر ئاز يول يۈرۈش بىلەن تاڭ سۈ-
زۈلۈپتۇ. ئۇ ئەتراپقا قاراپ بىر يۇلغۇنلۇقنى
بۈگۈن كۈندۈزنى مۇشۇ يەردە ئۆتكۈزەي، دەپ يۇلغۇنلۇقنى
رىسىغا كىرىۋاپتۇ. بۇ يەردە قازىغا ئاغمىخانلار، چاشقىنلار
مەشرەپ ئويناپ بېرىپتۇ. قازى تۈرلۈك ۋەھىمە ئىچىدە كۈنى
ئاران كەچ قىپتۇ، قاش قارىشى بىلەن يۇلغۇنلۇقتىن چە-
قىپ چوڭ يولغا يېقىنراق بىر جايدا يامغۇر ئويۇۋەتكەن بىر
ئۆرەكنى كۆرۈپ قاپتۇ - دە، شۇنىڭ ئىچىگە چۈشۈپ ئولتۇ-
رۇپتۇ. يېرىم كېچە بولغاندا يولغا چۈشۈپ، تاڭ ئالدىدا، بىر
قولدا ئالدىنى، بىر قولىدا كەينىنى تۇتۇپ، خىجالەت، يۈز
مىڭ مۇشەققەتتە ئۆيىگە كەپتۇ. بالا - چاقىسى ئۇنى بۇ ھالدا
كۆرۈپ يىغا - زار قىلىشىپ، ئېگىن كىيگۈزۈشۈپتۇ. قازى
بولۇپ ئۆتكەن ۋەقەلەرنى ئەمدى بايان قىلىپ تۇرۇشىغا،
خىزمەتكارى كىرىپ:

— ھەزرىتى جانابلىرىنىڭ ئاتلىرىنى مەنىي، جامە - دەس -
تارلىرىنى كىيىپ كەلگەن بىر كىشى ئىشك ئالدىدا تۇرىدۇ، —
دەپ خەۋەر قىپتۇ. قازى:

— ئوغرى شۇ، ئىشكىنى مەھكەم ئېتىپ كىرگۈز -
مەڭلار، — دەپ تۇرۇشىغا، مەھەممەت رازى ئۆيگە باستۇرۇپ
كىرىپ كەپتۇ ۋە سالامۇ قىلماي، تۈزۈت - پۈزۈتسىزلا قازى
ئولتۇرغان چۈشەككە چىقىپ، قازىنىڭ ئوڭ قولىنى بېسىپ
ئولتۇرۇپتۇ. بىچارە قازى قورققىنىدىن ھوش - ھەرىكەتتىن
توختاپ، تونۇماس قىياپەتكە كىرىۋېلىپ:

— ئەي شەيخ زامان، قايدىن كېلۈرسەن؟ — دەپ سوراپتۇ.
— تۈن كىتاب ئوقۇشتۇم، بۈگۈن توقۇشتۇم، — دەپ
جاۋاب بېرىپتۇ مەھەممەت رازى.

— ئەمدى نېمە ئۈچۈن كەلدىڭ؟ نېمە سەۋەبتىن سالام
قىلمايسەن؟ — دەپتۇ قازى. مەھەممەت رازى:

— سالام ئۈچ ۋەجىدىن لازىم بولۇر: بىرى، ھۆرمەتتىن؛ يەنە
بىرى، قورقۇنچتىن؛ يەنە بىرى، تەمەدىن. سەن ھۆرمەتكە لايىق
ئەمەسسەن، مېنىڭ سەندىن قورقۇنچۇممۇ، تەمەيمۇ يوق.

— ھەي ئوغرى، مەن ھازىر ئەمىر قىلسام، «ئوغرىلىق
قىلغان ئەر ۋە ئوغرىلىق قىلغان ئايالنىڭ قولىنى كېسىپ
تاشلاڭلار!» دېگەن بۇ ئايەتنىڭ مەزمۇنىغا مۇۋاپىق، سېنى
دارغا ئاسۇرلەر ياكى قولۇڭنى كېسۈرلەر...

— مەن شەھەرگە بەش نۆۋەت كەلدىم، بۇ شەھەر مېنىڭ -
دۇر، سەن مېنىڭ قۇلۇم، خوتۇنۇڭ كېنىزىكىمدۇر، ئوغۇل -
قىزلىرىڭمۇ مېنىڭ بالامدۇر، — دەپتۇ مەھەممەت رازى. قازى
تېخىمۇ ئالاقىزادە بولۇپ، شۇ زامات ئوغرىغا ئون تىللا ئاچىق -
تۈرۈپ بېرىپتۇ ۋە:

— ئەي جۇۋانمەرد، بۇ دىنارنى ئېلىپ قايتقىن، خوتۇن،

بالا - چاقىلىرىمغا چاڭ سالما، خوتۇنى كىچىك ۋاقتىدا ئالغا - ئىدىم، بۇ مۈلۈك - سارايلار ئاتامدىن قالغان، —

مەھەممەت رازى ئون توققۇز دېگەن بىر ئايەتنى قۇيۇپ: «بۇ مەھەممەت رازىنىڭ ئون يەردە توققۇزدىن دىنار بەر دېيىلىشى

ئىكەن. قازى يەنە توقسان دىنار ئاچىقىپ بېرىشكە مەجبۇر بولغانىكەن. بۇ ئوغرى دانىشمەن ئىكەن، ھەر ئىش

قولىدىن كېلىدىكەن، بۇنىڭ كۆڭلىنى ئالاي، ئۇنداق قىلىمە - سام قازىلىقمىغىمۇ قول سوزمىسۇن، دەپ ئويلاپ، «بۇ كېچە

ماڭا مېھمان بولغىن» دەپ ئۇنى قونۇپ قېلىشقا تەكلىپ قىپتۇ. مەھەممەت رازى تەكلىپنى قوبۇل قىپتۇ. كېچە مېھ -

ماندارچىلىقى ئۆتۈپ، ئەتىسى ئەتىگەندە قازىنىڭ خوتۇنى ئاشتە - لىققا بىر غازنى كاۋاپ قىلىپ چىقىپ داستىخانغا قويۇپتۇ ۋە:

— ئەي مېھمان، بۇ غاز كاۋىپىنى ئادىللىق بىلەن تەق - سىم قىلىڭ، — دەپتۇ. داستىخان ئۈستىدە قازى، مەھەممەت

رازى ۋە قازىنىڭ خوتۇنى ھەمدە قازىنىڭ ئىككى ئوغلى بىلەن ئىككى چاكىرىمۇ ھازىر ئىكەن. مەھەممەت رازى غازنىڭ بىر -

شىنى قازىنىڭ ئالدىغا، بويىنى قازىنىڭ مەزلۇمنىڭ ئالدى - غا، ئىككى قانتىنى ئىككى ئوغلىنىڭ ئالدىغا، ئىككى پۇت -

نى ئىككى چاكىرىنىڭ ئالدىغا قويۇپ، قالغان تۆش قىسمىنى ئۆزىنىڭ ئالدىغا قويۇپتۇ. قازىنىڭ خوتۇنى رازى بولماي:

— جانابىي مېھمان، بۇ تەقسىمات باراۋەر بولمىدى، — دەپتۇ. مەھەممەت رازى:

— «ئىررە ئىسۈبىر رەئىسى»^① دېگەن ئايەتنىڭ مەزمۇنىغا

① ئىررە ئىسۈبىر رەئىسى — كىشى كىشىنىڭ بېشىنى كەسكەن (ئۆلتۈرگەن) بولسا، ئۆل - تۈرگۈچى (قاتىل) نىڭ بېشىنى كېسىش لازىم، دېگەنلىك بولۇپ، بۇ يەردە باشقا باش مەنىسىدە ئىشلىتىلگەن.

مۇۋاپىق، پۈتۈن خەلقئالەم كۆرسىمۇ قوبۇل قىلغۇدەك تەق-
سىم قىلدىم. باشقا بېشىنى قويدۇم، چۈنكى قازى ئاخۇنۇم
باشدۇرلەر؛ سىزگە بويىنى قويدۇم؛ ئىككى ئوغلىڭىزغا قا-
نىتىنى، چۈنكى باشتىن كېيىن بويۇن تۇرغىنىدەك، قازىدىن
كېيىن ئوغۇل تۇرىدۇ، ئوغۇل ئاتا - ئانىنىڭ قانىتى؛ ئىككى
قۇلىڭىزغا ئىككى پۈتىنى قويدۇم، ئۇلار چېپىپ يۈرۈپ خىز-
مەتكارلىق قىلىدۇ؛ مەن سىزگە مېھمان، مېھمانغا ئۇچا تارت-
ماق رەسىمدۇر، — دەپتۇ. قازى بىلەن خوتۇنى دەماللىققا
بىرىنچە دېيەلمەپتۇ. قازى كۆڭلىدە مەھەممەت رازىنىڭ پارا-
ستىگە قايىل بوپتۇ، ئۇنى خاسىيەتلىك بىر كىشى چاغلاپتۇ.
شۇڭا ئۇ، مۇشۇنداق چوڭقۇر پىكىرلىك ئادەم بىلەن ھەمسۆھ-
بەت بولسا، كىشىنىڭ ئەقلى زىيادە بولىدۇ، دەپ ئويلاپ، مە-
ھەممەت رازىنى يەنە بىر كېچە مېھمان بولۇشقا تەكلىپ قىل-
لىپ قوندۇرۇپ قاپتۇ. قازى ئۆزىنىڭ ھېچنېمىگە كارغا كەل-
مەيدىغان جۈرئەتسىز، لەقۋا ئىكەنلىكىدىن ئۆكۈنۈپتۇ. ئۇ يا-
ماندىن قورقۇپ، ياۋاشنى ئانى تېپىپ، ھۆكۈمدە ھەققانىي
گەپ قىلغۇچى ۋە لىلا تۇرغۇچى بولماي، ئەكسىچە ھەققەتنى
ئاستىن - ئۈستۈن قىلىپ، نۇرغۇن ئادالەتسىزلىكلەرنى قىل-
غانلىقىدىن قاتتىق پۇشايىمان يەپتۇ. ئۇ مۇشۇلارنى ئويلاپ ئې-
چىنغان ھالدا، مەھەممەت رازىغا:

— بۇرادەر، نېمە بولسا بولدى، لېكىن سىز مېنى ھەق-
قەت دەرۋازىسىدىن ئادالەت مىزانى مەيدانغا ئېلىپ كىردى-
ڭىز، — دەپتۇ. قازى بىلەن مەھەممەت رازى بىر - بىرىگە
قول بېرىشىپ مەڭگۈلۈك دوست بولۇشۇپتۇ. مەھەممەت رازى
قازىنىڭ ھەممە نەرسىسىنى تاپشۇرۇپ بېرىپ، دوستلۇق مېھ-
رىنى ئېلىپ خەيرلىشىپتۇ.

ئارغماق ماجىراسى

بۇرۇننىڭ بۇرۇنىسىدا، تەكلىماكاننى قۇم باسمىغان، تۆ-
گىنىڭ بويىغا قوڭغۇراق ئاسمىغان چاغلاردا بىر پادىشاھ
بولغانىكەن. بۇ پادىشاھ يۇرتنى ئەدلى - ئادالەت بىلەن سورد-
غاچقا، شەھەر ئەتراپىنى مۇستەھكەم سېپىل - قەلئەلەر بى-
لەن ئورىغاچقا، ئەلنى ھەرقانداق باسقۇنچى، ئوغرى - يالغان-
نىڭ قەستىدىن تورىغاچقا، خەلقى پاراۋانلىقتا، مال -
ۋارانلىرى كەڭ كەتكەن يايلاق ۋە ئورمانلىقتا خاتىرجەم ياشا-
دىكەن. بۇ پادىشاھنىڭ زېمىنى شۇنچىلىك كەڭ ئىكەنكى، ئۇ
پايتەختنى ئىككى ئورۇندا قۇرۇپ، يازلىقى بىرىدە، قىشلىقى
يەنە بىرىدە تۇرۇپ، ئايلىنىپ يۈرۈپ يۇرت سورايدىكەن.
بىر يىلى كۈزدە شاھ يازلىق پايتەختىدىن قىشلىق پا-
تەختىگە يۆتكىلىپتۇ، يول بويى شىكار قىلىپ، ئۆزىگە نۇر-
غۇن مۇلازىملارنى ھەمراھ - يار قىلىپ، مەھەللە - ئايماقلار-
نى كۆزدىن كەچۈرۈپ، ياخشىلارغا ئىنئام بېرىپ - تارتۇقلاپ،
يامانلارنىڭ ھاياتلىق شامىنى ئۆچۈرۈپ مېڭىپتۇ.
شاھ تۇلپار - ئارغماقلارغا ھەۋەسمەن كىشى ئىكەن،
بەيگە قىلىش ئۇنىڭ ياخشى كۆرىدىغان بىر ئىشى ئىكەن،
شۇڭا ئۇنىڭ بەگ - سىپاھلىرى ئىچىدە بەيگە خۇمار چە-
ۋەندازلار تولا ئىكەن. ئاشۇ بەگ - سىپاھلارنىڭ ئارىسىدا

كېرىمھاجى ئىسىملىك بىرى بولۇپ، ئۇنىڭ ئارغىمقى باش-
قىلارنىڭكىدىن خوپ ئەلا، رەڭگى قۇلا ئىكەن. كېرىمھاجىنىڭ
قۇلا ئارغىمقى چېپىشقا چۈشسە، قاناتلىق قۇشۇمۇ كەينىدە
قالدىكەن، بۇ ئات ھەر دائىم بىرىنچىلىكنى ئالىدىكەن، شۇ-
ڭا ئارغىماقنىڭ ئىگىسى ئۆزىنى ھېچكىمگە تەڭ قىلماي،
شاھنىڭ قېشىدىلا ماڭىدىكەن.

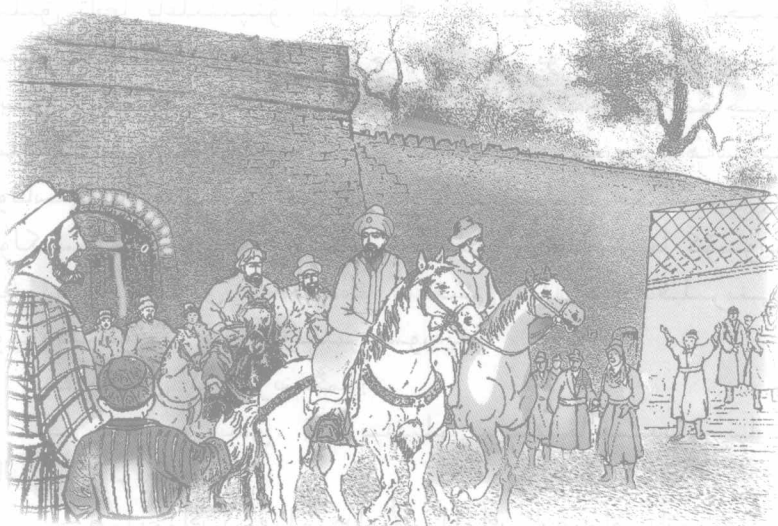
شاھ ئۆزىنىڭ قول ئاستىدىكىلەردە ئاشۇنداق بىر ئارغى-
ماقنىڭ بولغانلىقىدىن سۆيۈنىدىكەن، كېرىمھاجىغا ئات تۈپەي-
لىدىن مەرھىمىتىنى ئايىمايدىكەن، ئىلتىپات كۆرسىتىدىكەن
ۋە كۆيۈنىدىكەن. ئەمما، كېرىمھاجى دېگەن بۇ كىشى قىزىل
كۆز، ئىچى يامان، نەپسانىيەتچى ئادەم ئىكەن. ئۇنىڭ بۇنداق
ئىللەتلىرىنى پادىشاھ بىلمەيدىكەن، شۇڭا ئۇنىڭ گەپلىرىگە،
تىل ياغلىما سۆزلىرىگە بىگۇمان ئىشىنىدىكەن.
كېرىمھاجى ئارغىماقنى چاپتۇرۇپ، پادىشاھنى ئۆزىگە
ياقتۇرۇپ، ئالدامچىلىقنى بىر مەزگىل ئاقتۇرۇپ تۇرسۇن.
ئەمدى گەپنى شاھنىڭ سەپىرىدىن ئاڭلايلى:

شاھ بەگ - سىپاھلىرىنى ئەگەشتۈرۈپ بىرنەچچە كۈن
يول يۈرۈپتۇ. ئۇ بىر مەزگىلگە يەتكەندە، ۋاقىت پېشىنىدىن
ھالقىپ ئۆتكەندە كېرىمھاجىنىڭ مەسلىھىتى بىلەن دەم ئې-
لىشقا توختايدىغان، كېچىسى مۇشۇ يەردە ئۇخلايدىغان بولۇپ
قونالغۇ راسلاپتۇ.

شاھنىڭ يېتىپ كەلگەنلىكىنى ئاڭلىغان يۇرت كاتىبلىرى
دەرھال ھاردۇق سوراشقا كېلىشىپتۇ، يولدا كەلگۈچە تون -
يەكتەكلىرىنىڭ پېشىگە پۇتلىشىپ نەچچە يەردە يىقىلىشىپتۇ،
ئاتلىقلار ئۇزاپ كېتىپتۇ، پىيادىلەر ئارقىدا قېلىشىپتۇ.
شۇنداق قىلىپ، شاھ ھۇزۇرىغا نۇرغۇن خالايق جەم بوپتۇ.

شاھنىڭ ئالدىغا چىققانلار ئىچىدە داۋۇتقارىي ئىسىملىك

كاتتا بىر بايمۇ بار ئىكەن. داۋۇتقارى بۇ يەرنىڭ ئالدىنقى قاتاردىكى مۆتىۋەرلىرىدىن ھېسابلىنىدىكەن. ئۇنىڭ ئوغلى تولۇق، نامىشەرىپى ئۇلۇغ، ئالدىنقى كەڭ، ئۆيى مۇقاپلىق مېھمانغا دەڭ، بايلىقى پادىشاھقا يېتەلمىسمۇ، ۋەزىرئەزىزگە تەڭ كىشى ئىكەن. داۋۇتقارىنىڭ كەڭرى كەتكەن تېرىلغۇ يېرى، يايلىقى، قوي - قوزا، ئات - كالىلىرى بولۇپ، تېخى يېقىندىلا يايلاقتىكى بىر بايتىلى قۇلۇنلاپتىكەن. يېڭى تۇغۇلغان تاي شۇنچىلىك چىرايلىق ئىكەنكى، رەڭگى ئوتقاشتەك، تۈكلىرى سۈزۈك قاشتاشتەك، بوينى ئىنچىكە، پۇتلىرى مەز - مۇت، كۆزلىرى چاقناقكەن. تاي ھەپتىلەپ ئەمەس، كۈنلەپ بوي تارتىپ ئۆسكىلى باشلاپ، كونا موي - تۈكلىرىنى تاشلاپ، قەددى - قامىتىنى تۈزەپ شاشلاپ، ئۆزىنىڭ ئارغى - ماق ئىكەنلىكىنى نامايان قىلىۋاتقان مەزگىلدە شاھ بۇ يەرگە يېتىپ كەلگەنىكەن.

داۋۇتقارىي شاھ بىلەن سالام - سەھەت قىلىشىپ، كۆ-
رۇشۇش رەسمىيەتلىرىنى تاماملىغاندىن كېيىن، ناھايىتى تۆ-
ۋەنلىك بىلەن ئىلتىماس قىلىپ، شاھ پايە - قەدىمنىڭ ئۆز
خانىدانغا تەشرىپ قىلىنىشىنى سوراپ تۇرۇۋاپتۇ ۋە بۇ
بەختكە مۇيەسسەر بوپتۇ. داۋۇتقارىي قويدىن پاقلان، ئۆچكىدىن
ئوغلاقلارنى ئۆلتۈرۈپ تونۇرغا تىقىپتۇ، توخۇدىن چۈجە، كەپ-
تەردىن باچكىلارنى زىخلارغا ئۆتكۈزۈپتۇ، ئاتتىن تاي، تۆگە-
دىن بوتىلاقلارنى داش قازاندا پۈتۈن پىشۇرۇپتۇ. قىسقىسى،
كاتتا زىياپەت بېرىپتۇ. زىياپەتتىن كېيىن، ئۆزىنىڭ ئەڭ
سەرخىل، سەرخىل بولغاندىمۇ ھەر خىل ئەتىۋار نەرسىلىرىنى
پادىشاھىئالەمنىڭ كۆرۈپ تاماشا قىلىشى، ھۇزۇر ئېلىشى
ئۈچۈن سورۇنغا ئېلىپ كەپتۇ. ئېلىپ كېلىنگەن نەرسىلەر
ئىچىدە ھېلىقى تايىمۇ بار ئىكەن. تاي ئۆزىنىڭ چىرايلىقلىقى
بىلەن ھەممە كىشىنىڭ دىققىتىنى جەلپ قىلىۋاپتۇ، ھەتتا
پادىشاھىئالەمنىڭ ئۈستۈن نەزەرىمۇ ھەيرانلىق يىپىلىرى ئار-
قىلىق تايغا باغلىنىپتۇ. شاھنىڭ كەم سۆز لەۋلىرى ئېچىد-
لىپتۇ، ماختاش دۇردانىلىرى چېچىلىپتۇ. بۇ ھالىنى، بولۇپمۇ
تاينىڭ تەسۋىردىن تاشقىرى قىياپىتىنى كۆرگەن كېرىمھاجىد-
نىڭ قىزىل كۆزلۈك كېسىلى قوزغىلىپ، يۈرىكى ھەسەت
قوقاسلىرىدا پۇچىلىنىپتۇ. ئۇ نەپسانىيەتچىلىك خىياللىرىنى
كۈلكىسىگە يوشۇرۇپ، مۇددىئاسىنى ئارزۇ ئوتلىرىغا كۆمۈپ
پىشۇرۇپ، لەۋلىرى كۈلگەندەك قىلغىنى بىلەن، قاپاقلىرىنى
ئۇچۇرۇپ تۇرۇپ داۋۇتقارىيىدىن سورايتۇ:

— بۇ تاي ئۆزلىرىنىڭمۇ؟

— خوش، شۇنداق، ئۆز يىلقىلىرىمنىڭ ئارىسىدىكى باي-

تالدىن تۇغۇلغان.

— سىلنىڭ يىلقىلىرىدا نەسلىلىك ئارغىماق بارمىدى؟

— يوقسۇ، بۇ ئاللاننىڭ قۇدرىتى بىلەن ئادەتتىكى ئادەتتىن ئايرىلىپ چىقىپ بولغان بولغان بايتالدىن تۇغۇلدى ۋە ئازىراق ئۆسۈپ يېتىشتى.

كېرىمھاجىنىڭ كۈتكىنىمۇ دەل مۇشۇنداق جاۋاب ئىكەن. شۇڭا ئۇ داۋۇتقارىينىڭ سۆزىنى ئاڭلاپلا پادىشاھنىڭ ئايىغىغا يىقىلىپ، ئۇنىڭ ئېتەكلىرىنى سۆيۈپ تۇرۇپ پەرياد كۆتۈرۈپتۇ:

— دادا، پادىشاھىئالەم، مال ئۆز ئىگىسىگە قايتۇرۇلسا، بۇ تاي ماڭا بۇيرۇلسا! چۈنكى ئۇ مېنىڭ ئارغىمىقىمنىڭ پۇشتى، ئۇ مېنىڭ بولۇشقا تېگىشلىك...

كېرىمھاجى سەۋەبىسىز ھېچقانداق مۆجىزىنىڭ بولمايدىغانلىقى، ئادەتتىكى ئاتتىن ئارغىماق تۇغۇلمايدىغانلىقى، ئاۋادا ئۆزىنىڭ ئارغىمىقى مەشرىقتە كىشىنىمگەن بولسا، مەغرەب تىكى بايتالنىڭ بوغاز بولمايدىغانلىقى، شۇڭا داۋۇتقارىينىڭ ئۇ ئارغىماق بالىسىنى ئۆزىگە قايتۇرۇپ بەرمەي قۇتۇلالمايدىغانلىقى ھەققىدە ھە دەپ داۋراڭ سېلىپ، پادىشاھنى قايىل ۋە كۆڭلىنى مايىل قىلىشقا ئۇرۇنۇپتۇ.

پادىشاھقىمۇ «ئادەتتىكى بايتالنىڭ بىكارىدىن — بىكار ئارغىماق قۇلۇنلىشى ئەقىلگە سىغمايدۇ» غاندەك تويۇلۇپتۇ، «مەشرىقتىكى ئارغىماقنىڭ كىشىنى مەغرەبتىكى بايتالنىڭ ئارغىماق تۇغۇشىغا سەۋەب بولغان بولسا ئەجەب ئەمەس» دەپ ئويلاپتۇ. مۇھىمى، پادىشاھ كېرىمھاجىغا يېقىن، بىرى قولتۇق بولسا، بىرى يېقىن بولۇپ ئۆتۈشكەچكە، ئۆز يېقىنىنىڭ كۆڭلىنى ئاغرىتىشنى خالىماپتۇ، شۇڭا داۋۇتقارىينىڭ ئارغىمىقىنى كېرىمھاجىغا بۇيرۇپ بېرىپتۇ. شاھ ھۆكۈمىگە بىنائەن كېرىمھاجى تايىنى ئېلىپ كېتىپتۇ. داۋۇتقارىي بۇ ھۆكۈمگە غەش قىلالىمىغان بولسىمۇ، ئامراق نەرسىسىدىن ئايرىلىپ

قالغاچقا، ئۇنىڭ يېگىنى زەھەر، كىيگىنى كېپەن، دەسسگىنى خۇا - تىكەنگە ئايلىنىپتۇ. نە ئامال؟ داۋۇتقارىي تەقدىرگە پۈتۈپتۇ، كۆڭۈل ئارامى يىتىپتۇ، ئارىدىن ئالتە - يەتتە ئاي ئۆتۈپتۇ.

داۋۇتقارىيىنىڭ نىياز ئىسمىلىك ئەقىللىق، باتۇر بىر خىزمەتكارى بار ئىكەن. ئۇ خوجايىنىنىڭ يۈرىكى زەردابقا تو- لۇپ، چىرايى ئازاب ئىچىدە سولۇپ، كۈندىن - كۈنگە كەم سۆز بولۇپ كېتىۋاتقىنىنى كۆرۈپ، ئۇنىڭغا ياردەملىشىش قارارىغا كەپتۇ ۋە:

— سىلى ماڭا بىر دانە كۈمۈش نەيزە، بىر دانە قۇيۇچ نەيزە ياسىتىپ بەرسىلە، مەن ھېلىقى تاينى قوللىرىغا قاي- تۇرغۇزۇپ بېرىشنىڭ ئامالىنى قىلاتتىم. نەيزىلەرنىڭ ئۇزۇن- لمۇقى ئۈچ غۇلاچتىن كەم بولمىسا ... — دەپتۇ.

داۋۇتقارىي نىياز باتۇرغا ئىشىنىدىكەن، شۇڭا دەرھال ئۇنىڭ دېگىنى بويىچە ھەر بىرى ئۈچ غۇلاچ كېلىدىغان ئىككى نەيزە تەي- يار قىلىپ، ئۇنىڭغا ئاقىيول تىلەپ ئۆزىتىپ قويۇپتۇ.

نىياز باتۇر ئون نەچچە كۈن يول يۈرۈپ پايتەختكە — كېرىمھاجى ياشايدىغان شەھەرگە يېتىپ كەپتۇ. ئۇ بۇ يەرگە كېلىپلا ئۆزى ئويلىغان پىلان بويىچە دەرھال ئىشىغا كىرد- شىپتۇ. ئۇنىڭ ئىشى پايتەختتىكى ئىتلارنى نەيزىلەپ ئۆلتۈ- رۈشتىن باشلىنىپتۇ. نىياز باتۇر كۈچىمۇكۇچا، ھويلىمۇھويلا ئارىلاپ يۈرۈپ نەدە ئىت كۆرسە، مەيلى ئۇ ئىگىسىز لالما ئىت بولسۇن، مەيلى كىشىلەرنىڭ زەنجىرلەپ باققان تايغانلە- رى بولسۇن، ئىتلا بولسا ھېچقاندىقنى ئاياپ ئۆلتۈرماپتۇ.

مەشرىق ئەھلى بۇ ئەھۋالنى دەرھال پادىشاھقا مەلۇم قىل- لىپ ئەرز سۈنۈپتۇ. پادىشاھ ياساۋۇللىرىنى چىقىرىپ، نىياز باتۇرنى تۇتۇپ كېلىپ سوراققا تارتىپتۇ:

— خەقنىڭ ئىتىلىرىنى نېمىشقا ئۆلتۈرۈۋاتىدۇ؟
نىياز باتۇر قىلچە ھولۇقماي، پادشاھنىڭ ئاۋازىغا
تەمكىنلىك بىلەن جاۋاب بېرىپتۇ:

— ئەي كېرەملىك شاھىم، جانغا ئەسقاتمايدىغان بۇ پادشاھ
لالما ئىتلارنى باققاننىڭ نېمە پايدىسى؟ پايدىسى تەگمەيدىغان
بۇ كالانىپلارنى ئۆلتۈرۈپ تۈگەتكەن ياخشى ئەمەسمۇ!
— سەن بۇ ئىتلارنىڭ جانغا ئەسقاتمايدىغانلىقىنى نەدىن
بىلىسەن؟ — دەپتۇ شاھ.

— پادشاھىئالەم، — دەپتۇ نىياز باتۇر، — ئۆزلىرىگە
مەلۇمكى، بىزنىڭ مەغرب تەرەپلەردە توڭگۇز ئاپىتى بەكمۇ
ئېغىر. توڭگۇزلار قوناقلىرىنى چېپىلەپ، ئېتىزلىقلاردا لەيلەپ،
زەل — زىرائەتلەرنى بەربات قىلىدۇ، ئىل — يۇرت بۇ بىرىپ-
مىلەرنىڭ دەستىدىن ھەمىشە پەرياد چېكىدۇ. بۇ يىل توڭ-
گۇزلار بەكمۇ ئەدەپ كەتتى. ئۇلار مەغرب ئېتىزلىرىدا خالى-
غىنىچە ئايناچىسىغا، مەشرىقنىڭ ئىتلىرى بۇ يەردە بەخىرامان
ئويناچىسىغا، كىممۇ چىداپ تۇرالايدۇ؟ مەن شۇ سەۋەبتىن بۇ
يەرنىڭ ئىتلىرىنى جانغا ئەسقاتمايدىكەن دېگەن خۇلاسگە كې-
لىپ، ئۆلتۈرۈشنى لايىق كۆردۈم...

— ھۇ... ساراڭ، — دەپتۇ پادشاھنىڭ بىر تەرىپىدە
خۇشامەت قىلىپ تۇرغان كېرىمھاجى جاۋابىن، — مەغربىتە-
كى توڭگۇزلارنىڭ خارتىلىدىشىنى مەشرىقتىكى ئىتلار قانداق
ئاڭلايدۇ؟ ئەقلىڭ جايىدىمۇ سېنىڭ؟ ! ...

— ئۇلۇغ شاھىم، — دەپتۇ نىياز باتۇر دەرھال، —
كېرىمھاجىنىڭ دېگەنلىرىنى ئاڭلىلا، ئەگەر ئۇنىڭ دېگىنى
بويىچە بولىدىغان بولسا، مەشرىقتىكى ئارغىماق كىشىسى،
مەغربىتىكى بايتال ئاڭلىيالارمۇ؟ بۇ كىشىنىڭ ئارغىمىقى
مەشرىقتە كىشىنەپ، مەغربىتىكى بايتالنى بوغاز قىلىدىكەنۇ،

نېمىشقا بىزنىڭ يۇرتتىكى توڭگۇزلار خارتىلىدىسا، بۇ يەردىكى
ئىتلار ئاڭلىيالمايدىكەن؟ ! شاھ ئالىيلىرىنىڭ ئوبدانراق
ئويلاپ كۆرۈشىنى سورايمەن !
نىياز باتۇرنىڭ سۆزى كېرىمھاجىنىڭ ئاغزىنى تۇۋاقلاپ-
تۇ. پادىشاھنىڭ كۆز ئالدىغا ئالتە ئاي بۇرۇنقى ئارغىماق ما-
جىراسى كەپتۇ ۋە شۇ چاغدا ئۆزىنىڭ چوڭ خاتاغا يول قوي-
غانلىقىنى چۈشىنىپتۇ. پادىشاھ ئەدلى - ئادالەتلىك ۋە مې-
ھىر - شەپقەتلىك بولغاچقا، ھېلىقى خاتا ھۆكۈمنى ئەمەلدىن
قالدۇرۇپ، ئارغىماق بالىسىنى كېرىمھاجىدىن ئالدۇرۇپ نىياز
باتۇرغا تاپشۇرۇپتۇ، داۋۇتقارىغا ئۆزى خاھلىق بىلەن تولغان
بىر پارچە خەت ۋە نۇرغۇن سوۋغا - سالاملارنى ئەۋەتىپتۇ.
ئارغىماق بالىسىنى كۆرگەن داۋۇتقارىنىڭ غەم - قاي-
غۇسى تۈگەپتۇ، بۆلەكتىن ياشارغاندەك روھلىنىپتۇ. ئۇ نىياز
باتۇرغا ئاپىرىپ ئوقۇپ، نۇرغۇن ئىنئام بېرىپتۇ ۋە ئۇل ئا-
رىسىدا ئارغىمىقنى چاپتۇرۇپ، كېيىنكى ئۆمرىنى ئۇل بىلەن
بىرگە بەختلىك ئۆتكۈزۈپتۇ.

پادشاھ ھوشيار

زاماننىڭ زامانىسىدا بىر پادشاھ بولۇپ، ئۇنىڭ ئىسمى ھوشيار ئىكەن. پادشاھ پەرزەنتلىرى تۇغۇلۇپ ئالتە ئاي بول-غۇچە ناھايىتى دىققەت بىلەن كۆزىتىپ، مەجەز - خۇلقىغا قاراپ ئىسىم قويىدىكەن. پادشاھ ئۆمرىدە بەش ئوغۇللۇق بوپتۇ. چوڭ ئوغۇلنىڭ ئىسمى ئۇشلار، ئىككىنچى ئوغۇلنىڭ ئىسمى ياتار، ئۈچىنچى ئوغۇلنىڭ ئىسمى قاتار، تۆتىنچى ئوغۇلنىڭ ئىسمى پاتار، بەشىنچى ئوغۇلنىڭ ئىسمى ساتار ئىكەن. ئۇشلار كىشىلەرنى ئورۇنسىز ماختايدىغان يالغانچى، ياتار ھۇرۇن، قاتار ئۆسەكچى، پاتار ھەسەتخور ئىكەن، ساتار بولسا ھەرقانداق ئىشتا پادشاھنىڭ نامىنى ساتىدىكەن.

پادشاھ ھوشيار يۇرتنى ناھايىتى ئادىل سورايتۇ. خەلق ئۇنىڭدىن مەنئەتدار بولۇپ، ئۇزۇن ئۆمۈر تىلەيدىكەن.

كۈنلەر ئۆتۈپ، ئاي ئۆتۈپ، ھەق سۆزلىسەك يىل ئۆتۈپ پادشاھ قەبرىتتۇ. بەش ئوغۇل بىر - بىرىگە بىلدۈرمەي، پا-دشاھلىق تەختىگە ۋارىسلىق قىلىش ئۈچۈن ھەر خىل - ھەر ياغزا ھىيلە - مەكرلەردە بولۇپ يۈرۈپتۇ.

بىر كۈنى ئۇشلار پادشاھ سارىيىنىڭ ئالدىدىكى قۇرۇپ قالغان تېرەككە يېشىل رەڭ سۈركەپ قويۇپ كېتىپتۇ. ئەتە-سى ياتار بىر تال يوپۇرماقلىق ئوتىنى تېرەكنىڭ قوۋزىقىغا

سانجىپ قويۇپ كېتىپتۇ. ئۈچىنچى كۈنى قاتار ياتارنىڭكىدىن چوڭراق يوپۇرماقلىق ئوتىنى سانجىپ قويۇپ كېتىپتۇ. تۆ-تىنچى كۈنى پاتار بىر تال يوپۇرماقلىق ئوتىنى تېرەكنىڭ ئەڭ ئۈچىغا سانجىپ قويۇپ كېتىپتۇ. بەشىنچى كۈنى ساتار يىلتىزلىق بىر كۆچەتنى ھېلىقى تېرەكنىڭ يېنىغا تىكىپ قويۇپ كېتىپتۇ.

بۇنى كۆرگەن پادىشاھ ئوغۇللىرىنىڭ ئۆزىدىن پادىشاھلىق تەختىنى تەلەپ قىلىۋاتقانلىقىنى بىلىپتۇ - دە، ئۇلارنى بىر - بىرلەپ ئالدىغا چاقىرىپ ئەقلىنى سىناپ باقماقچى بوپتۇ. پادىشاھ ئۇشلارنى ئالدىغا چاقىرىپ:

— چوڭ بىر تۈپ توغراقنىڭ سايىسىدە ئولتۇرۇپ مۇھا-كىمە يۈرگۈزۈۋاتقان تالىپلار: «ئەگەر ئۈستىمىزدىن بىر تال تۇخۇم چۈشسە، نېمىنىڭ تۇخۇمى دەيمىز؟» دېيىشىپ بەس - مۇنازىرە قىلىشىپتۇ. سېنىڭچە، نېمىنىڭ تۇخۇمى دېيىش كېرەك؟ — دەپ سورايتۇ. ئۇشلار:

— توخۇمنىڭ تۇخۇمى دېيىش كېرەك، — دەپتۇ. پادىشاھ: — جاۋابىڭ توغرا ئەمەس، — دەپتۇ. ئۇشلار: — ئۇنداق بولسا، توغراقنىڭ تۇخۇمى دېيىش كېرەك، — دەپتۇ. پادىشاھ:

— ھەر ئىككى جاۋابىڭ توغرا ئەمەس. توخۇمنىڭ ئىگىسى كې-لىپ: «توخۇيۇم نەگە كەتتى؟ توخۇمنىڭ تۇخۇمى ئىكەنلىكىنى بى-لىسەنۇ، توخۇيۇمنىڭ نەگە كەتكەنلىكىنى بىلمەيسەن؟» دەپ يې-پىشىۋالسا، قانداق قىلسەن؟ توغراقنىڭ تۇخۇمى دېيىش تې-خىمۇ مۇمكىن ئەمەس، چۈنكى ئەلىمىساقىتىن بېرى توغراقنىڭ تۇ-خۇم تۇغقىنىنى كۆرگەن ئادەم بولغان ئەمەس، — دەپتۇ. ئۇشلار:

— ئۇنداقنا توغرا جاۋاب نە بولۇر؟ — دەپتۇ. پادىشاھ: — بۇ جاۋابنى بىلەي دېسەڭ، شەرقىمىزدە، ئۈچ كۈنلۈك

يەردە بىر دېھقان
بار، شۇنىڭدىن
سورا، لېكىن دېھ-
قاننىڭ شەرتىنى
تولۇق قوبۇل قىل-
شنىڭ كېرەك، —
دەپتۇ.

ئۇشلار ھېلىقى

دېھقاننى ئىزدەپ شەرققە قاراپ راۋان بوپتۇ.

ئەتىسى پادىشاھ ياتارنى چاقىرىپ:

— بالام، بۈگۈن بىر ئادەم يەنە بىر ئادەمنىڭ ئۈستىدىن
بىر مۈشۈك، بىر ئېشەك، بىر تۆگەمنى ئۆلتۈردى، دەپ ئەر-
ز قىلىپ كەلدى. ئەر-ز قىلغۇچى پاكىت ئۈچۈن مۈشۈكنىڭ پۈ-
تىنى، ئېشەكنىڭ قۇلىقىنى، تۆگەنىڭ تۇمشۇقىنى ئېلىپ
كەپتۇ. بۇ دەۋانى قانداق بىر تەرەپ قىلىش كېرەك؟ — دەپ-
تۇ. ياتار ئويان ئويلاپ — بۇيان ئويلاپ زادىلا تاپالماپتۇ ۋە:

— جاۋابى نە بولۇر؟ — دەپ پادىشاھتىن سوراپتۇ. پادىشاھ:

— غەرىبىمىزدە، ئۈچ كۈنلۈك يەردە سۇلايمان دېگەن ئو-
تۇنچى بار، ئۇنىڭ پۈتۈن شەرتىنى ئادا قىلساڭ، ھاجىتىڭ
راۋا بولۇر، — دەپتۇ. ياتار غەرىبكە قاراپ يول ئاپتۇ.

ئۈچىنچى كۈنى پادىشاھ قاتارنى چاقىرىپ:

— بالام، جەنۇبىمىزدىكى بىر ئەلدە بىر يولۋاس بولۇپ،

ئۇ بەكمۇ يىرتقۇچ ئىدى، كېچە — كۈندۈز كىشىلەرگە تەھدىت
سېلىپ زادىلا ئارام بەرمىگەنىدى. كېيىنچە بۇ يولۋاس زادىلا خە-
رىس قىلماس بوپتۇ. بۇ ئەلنىڭ ھۆكۈمدارلىرىنىڭ تەدبىرى نە
بولغان؟ — دەپتۇ. قاتار ئېيتىپ بېرەلمەپتۇ. پادىشاھ قاتارغا:

— جەنۇبىمىزدا، ئۈچ كۈنلۈك يەردە بالا تەربىيەلەۋاتقان

بىر خەلپەتنىڭ مۈشكۈلىنى ئاسان قىلىپ دۇئاسىغا مۇيەسسەر بولساڭ، زېھنىڭ كامال تاپقاي، — دەپتۇ. قاتار جەنۇبقا قاراپ سەپەر قىپتۇ.

تۆتىنچى كۈنى پادىشاھ پاتارنى چاقىرىپ:
— شىمالىمىزدىكى بىر ئەلدە يۈزمىڭ ئاھالە بولۇپ، بەكمۇ تارقاق ياشايدىكەن. بۇ ئەلدە پەقەت بىرلا تاۋۇز بولۇپ، پادىشاھ ئۇنى تىلىپ پۇقرالارنى تاۋۇز يېيىشكە تەكلىپ قىپتۇ. بىر ئايغىچە پۇقرالارنىڭ ئايىغى ئۈزۈلمەپتۇ، لېكىن تاۋۇز تۈگىمەپتۇ، پۇقرالارنىڭ ھېچقايسىسى تاۋۇز جېدىلى قىلماپتۇ. ھۆكۈمران تاۋۇز يېيىشتە پۇقرالارغا قانداق شەرت قويغان؟ — دەپ سوراپتۇ. پاتار سوئالنى ئاڭلا — ئاڭلىمايلا، جاۋاب تېپىش ئۇياقتا تۇرسۇن غەمگە پېتىپتۇ. پادىشاھ:

— دىيارىمىزنىڭ ئۈچ كۈنلۈك شىمالىغا بېرىپ ئەقىل چوققا دېگەن ئادەمگە بەيئەت قىلساڭ، ئارمىنىڭغا دەرمان بولغۇدەك جاۋابقا ئېرىشىسەن، — دەپتۇ. پاتار شىمالغا قاراپ سەپەر قىپتۇ. بەشىنچى كۈنى پادىشاھ ساتارنى چاقىرىپ:

— بۇرۇن بىر ئەلدە ئىنتايىن ئېغىر قۇرغاقچىلىق بولۇپ، ئاشلىق پۈتۈنلەي تۈگەپ، خەلق ياۋا كۆكتاتلارنى يەپ، ياۋايى ھايۋانلارنى ئوۋلاپ تۇرمۇش كەچۈرۈپتۇ. پەقەت پادىشاھ ئور-دېسىدا بىرلا توقاچ قاپتۇ. پادىشاھنىڭ ئۇنى ئۆزى يەۋېلىشقا كۆڭلى ئۈنماپتۇ، بىرەرگە يەڭ ئىچىدە بېرىۋەتسە ئادالەتسىزلىك بولغۇدەك، بۆلۈپ بەرسە ھېچكىم تويمىغۇدەك، شۇ ئەھۋالدا ئۇنى پۇقرالارنىڭ ھەممىسىگە بېرىپتۇ، ئۇلارنىڭ ئارىسىدىن بىرى يەپتۇ. پادىشاھ قانداق ئۇسۇل قوللانغان؟ — دەپ سوراپتۇ. ساتار بېشىنى تاتىلاپ، ھېچقانداق جاۋاب تاپالماپتۇ. پادىشاھ:

— نېرى تاغقا بارساڭ بىر پادىچى بوۋاي بار. شاھزادە.

لىك تونۇڭ سېلىنسا، سالىمىڭ ئىلىك ئېلىنسا، چاقىلا، مۇ -
يەسەر بولارسەن، — دەپتۇ. ساتار بوۋاينى ئىككى ئاي ئۆتۈپ،
تاغقا كېتىپتۇ.

پادىشاھ تەمەخور تەخت ۋارىسلىرىنى كۆزدىن ئېرى قىلىپ،
پۇقراچە كىيىنىپ، شەھەر ئارىلاپ كىشىلەرنىڭ سۆز - ھەرىكەت
تىنى كۆزىتىپتۇ. بۇ چاغدا پادىشاھنىڭ دىققىتىنى بىر موزدۇز -
نىڭ شاگىرتى جەلپ قىپتۇ. موزدۇزنىڭ ئون نەچچە شاگىرتى
بولۇپ، ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى ئەڭ كىچىك بىرى يىپىنى ناھايىدە
تى پىششىق ئېشىدىكەن. پادىشاھ ئۇنىڭ سەمىمىي ۋە ئەستە -
يىدىللىقىغا قايىل بولۇپ، ئۇنى كۆزىتىشنى داۋاملاشتۇرۇپتۇ.
بىر كۈنى پادىشاھ موزدۇزخاننىڭ ئالدىغا كېلىشىگە،
بىرى كېلىپ ھېلىقى شاگىرتقا شەرق تەرەپنى كۆرسىتىپ
تۇرۇپ: «ئۆيۈڭلارغا ئوت كەتتى» دەپ تۇرۇشىغا، يەنە بىرى
كېلىپ: «غەربىي دەرۋازىدىكى بىر تۇل خوتۇننىڭ ئۆيىنى سۇ
بېسىپ كەتتى» دەپتۇ. شاگىرت بالا ئۆز ئۆيى تەرەپكە يۈگۈر -
مەي، غەربىي دەرۋازىدىكى تۇل خوتۇننى قۇتقۇزۇشقا مېڭىپتۇ.
ھەممىسىدىن بۇرۇن يېتىپ بارغان شاگىرت بالا تۇل خوتۇننى
ھاپاش قىلىپ، سۇدىن قۇتقۇزۇپ چىقىپتۇ.

بۇنى كۆرگەن پادىشاھ بۇ شاگىرتنىڭ باشقىلارغا غەمگۈزار -
لىقىدىن تەسەرلىنىپتۇ ۋە ئۇنى كۆزىتىشنى داۋاملاشتۇرۇپتۇ.
بىر كۈنى پادىشاھ موزدۇزخاننىڭ ئالدىغا كېلىشىگە،
بىر مۇتتەھەم كېلىپ بۇيرۇتقان ئۆتۈكنى ئاپتۇ - دە، پۇل
تۆلمەي مېڭىپتۇ. شاگىرت پۇل تەلەپ قىلسا، مۇتتەھەم:
«تۆلىدىم» دەپ، شاگىرتنىڭ گېپىگە پىسەنمۇ قىلماي كېتىدۇ.
ۋېتىپ تاشقا پۈتلىشىپ يىقىلىپ چۈشۈپتۇ، قولىنى سۇندۇ -
رۇۋېلىپ پەرياد چېكىپتۇ. شاگىرت ئۇنى يۆلەپ ئورۇندۇققا
ئولتۇرغۇزۇپتۇ - دە، سۇنۇقچى چاقىرىپ كېلىپ تاغدۇرۇپتۇ.

پادشاھ ئۇنىڭ قارىنى - كۆكسىنىڭ كەڭلىكىنى، يۇرتنى سوراڭقا قادىرلىقنى مۆلچەر قىلىپ، ئەتىسى ئۇنى ئوردىغا چاقىرتىپتۇ.

پادشاھ شاگىرتتىن ئۇشلاردىن سورىغان سوئالنى سوراپ- تۇ. شاگىرت:

— توخۇنىڭ تۇخۇمى دېيىشكە بولمايدۇ، چۈنكى بىز تو- خۇنى كۆرمىدۇق، توخۇنىڭ ئۇۋىسىز توغراققا تۇغۇشى مۇم- كىن ئەمەس. توغراقنىڭ تۇخۇمى دېيىشكە تېخىمۇ بولمايدۇ، ئەزەلدىن توغراق تۇخۇم تۇغقان ئەمەس. بۇ يەردە تۇخۇممۇ مەۋجۇت ئەمەس، «ئەگەر ئۈستىمىزگە تۇخۇم چۈشسە» دېگەن شەرتلا مەۋجۇت، — دەپتۇ.

پادشاھ شاگىرتتىن ياتاردىن سورىغان سوئالنى سوراپتۇ. شاگىرت:

— ئەرز قىلغۇچى مۇتەھەم، ئەرز قىلىنغۇچى كىچىك بالىكەن. بالىنىڭ بىخەستەلىكتىن ئۆلتۈرۈپ قويغىنى توشقان بولۇپ، توشقاننىڭ پۇتى مۈشۈككە، قۇلىقى ئېشەككە، تۇمشۇ- قى تۆگىگە ئوخشايدۇ، ئەرز قىلغۇچى مۇشۇ ئوخشاشلىقتىن پايدىلانغان، — دەپتۇ.

پادشاھ شاگىرتتىن قاتاردىن سورىغان سوئالنى سوراپتۇ. شاگىرت:

— بۇ ئەلدىكى ھۆكۈمدارلار ئامال بار يولۋاسنىڭ تۈكىنى يېتىشىغا سىلىغان، شۇنىڭ بىلەن دۈشمەنلىشىشنى توختاتقان ياكى ئۇلار باشقا جايدىن باشقا بىر يولۋاسنى ئەپلەپ ئېلىپ كەلگەن، ئىككى يولۋاس ئۆزئارا خىرىس قىلىشىپ، ئادەملەرنى ئېسىدىن چىقىرىپ قويغان، — دەپتۇ.

پادشاھ شاگىرتتىن ياتاردىن سورىغان سوئالنى سوراپتۇ. شاگىرت:

— بۇ ئەلدە ئاھالە تارقاق ئولتۇراقلاشقان، ئالدىدىكىلەر كېلىپ تاۋۇزنى يەيلى دېسە، «تەڭ يېگەن تەڭ» دېگەن يەرگە، جەم بولغاندا يېگۈلۈك» دېگەن ھېكمەتلىك بولغان، ئالدىدىكىلەر كەينىدىكىلەرنى كۈتۈپ - كۈتۈپ قالغان. كەينىدىكىلەر ئالدىدىكىلەر بىلەن جەم بولالمىغان. شۇ سەۋەبلىك تاۋۇز يەنە ئېشىپ قالغان، ھېچكىممۇ تاۋۇز جېدىلى قىلالىمىغان، — دەپتۇ. پادىشاھ شاگىرتتىن ساتاردىن سورىغان سوئالنى سوراپ - تۇ. شاگىرت:

— بۇ بىر توقاچنى پادىشاھ بىر چاقىرىم يەرگە قويۇپ، كىم بۇرۇن بارسا شۇ ئالسۇن، دېگەن شەرت بىلەن ھەممىنى يۈگۈرتكەن، يۈگۈرگەنلەرنىڭ پەقەت بىرىلا بىرىنچى بولۇپ بېرىپ توقاچنى ئالغان، قالغانلىرى دەۋا قىلاي دېسە، پادىشاھ ئېلىۋال، دەپ قويۇپ قويغىنى راست، ئالالمىغان گۇناھ ئۆزدە، شۇڭا ھېچكىم نارازى بولمىغان، — دەپتۇ. پادىشاھ شاگىرتنىڭ ئەقلىگە قايىل بولۇپ، شاگىرتنى پادىشاھ دەپ جاكارلاپتۇ، ئۆزى كېيىنكى ئىشلاردىن خاتىرجەم بوپتۇ. بەش يىل ئۆتكەندىن كېيىن بەش ئوغۇل تەرەپ - تەرەپ - تىن قايتىپ كېلىپ، ئاتىسىدىن پادىشاھلىقنى تەلەپ قىپتۇ. پادىشاھ ئۇلارغا:

— يېڭى پادىشاھنىڭ يېنىغا بېرىپ ئۇنىڭغا كۆرۈنۈڭلار، بىرەر ھارۋىغا چاق بولۇپ قالساڭلار ئەجەب ئەمەس، — دەپ - تۇ. ئوغۇللار:

— شۇنچە رىيازەت چېكىپ چاق بولىدىغان بولساق، بۇ يەتكىلى بولمايدىغان مەنزىل ئىكەن، — دەپ پادىشاھلىق تە - مەسىدىن ئۈزۈل - كېسىل ۋاز كېچىپتۇ. ئېيتىشلارغا قارىغاندا، ئاقىللارنى ئىشقا قويۇش شۇنىڭ - دىن قالغانمىش.

مىراس

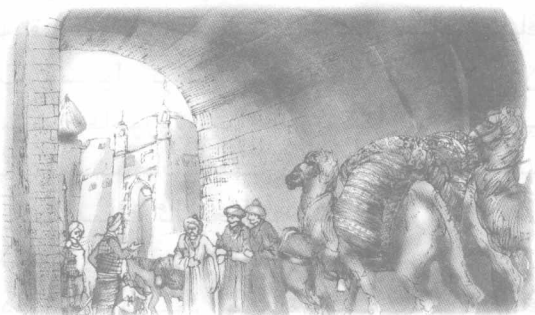
بار ئىكەنۇ، يوق ئىكەن، ئاچ ئىكەنۇ، توق ئىكەن، توخۇ جىرىم غاجلىغان، تۇمۇچۇق ئۆگزە تاتلىغان زامانلارنىڭ بىر-رىدە بىر بوۋاينىڭ ئۈچ ئوغلى بار ئىكەن. بوۋاي قېرىپ يېشى سەكسەندىن ئاشقاندىن كېيىن، پۇت - قولىدا ماغدۇرى قالماي بالىلىرىنىڭ بېقىشىغا موھتاج بولۇپ قاپتۇ. كۈنلەر-نىڭ ئۆتۈشى بىلەن بالىلىرى دادىسىنى بېقىشتىن زېرىكىپ، بىر - بىرىگە بەس سالدىغان بولۇپ قېلىشىپتۇ. بەزىدە ھېچقايسى بالىسى دادىسىغا بىرەر نانمۇ ئەكىلىپ بەرمەي، بوۋاي كۈن - كۈن ئاچ قالدىغان بولۇپ قاپتۇ. ئاخىردا بوۋاي ئاجىزلىشىپ ئورۇن تۇتۇپ يېتىپ قاپتۇ. بوۋاي ئۆزى-نىڭ بىئىلاج بولۇپ خارلىققا قالغانلىقىنى بىلىپ، بىر كۈنى چوڭ ئوغلىنى ئالدىغا چاقىرىپ:

— ئوغلۇم، سەن بالىلارنىڭ چوڭى، مەندىن ئوبدان خە-ۋەر ئال، سەن مېنى ياخشى باقساڭ، ئۆكىلىرىڭمۇ ماڭا كۆيۈ-نىدىغان بولىدۇ، كۆزۈم يۇمۇلماي تۇرۇپ سىلەر مېنى تاشلى-ۋەتسەڭلار، بالىلىرىڭلارمۇ سىلەرگە شۇنداق قىلىدۇ. مېنىڭ بەش كۈنلۈكۈم قالدى، مەن ساڭا ئوبدان دۇئا قىلىپ قويماي، كېيىنچە ياخشى كۈن كۆرسەن. ساڭا ئوبدان بىرنەرسە قالدۇ-رىمەن، مەن ئۆلگەندىن كېيىن ئۆينىڭ ئوڭ بۇلۇڭىنى كولاپ

تېپۋالارسەن، — دەپتۇ. ئىككىنچى، ئۈچىنچى ئوغۇللىرىغە -
مۇ يۇقىرىقى ۋەسىيەتلەرنى قىلغاندىن كېيىن «كۈلۈڭنى كولارسەن»، ئۈچىنچىسىگە: «سول ئوغۇللىرىغە -
كولارسەن» دەپتۇ. شۇ كۈندىن باشلاپ ئوغۇللىرى دادىسىغا
ياخشى غىزالارنى بېرىپ، بەس - بەس بىلەن ياخشى خەۋەرلەر
ئېلىشقا باشلاپتۇ.

ئارىدىن ئىككى - ئۈچ يىل ئۆتكەندىن كېيىن بوۋاي
كۆز يۇمۇپتۇ. ئاڭغىچە بوۋاينىڭ ئۈچ ئوغلى دادىسىنى ياخشى
بېقىپ دادىسىدىن ياخشى نەرسە مىراس ئېلىۋېلىش كو-
يدا، ئۆز ئۆيىدىكى پۇلغا يارايدىغان نەرسىلەرنى سېتىپ بولۇپ
خېلى نامراتلىشىپ قالغانىكەن. بىر كۈنى چوڭ ئوغلى ئۆي-
نىڭ ئوڭ بۇلۇڭىنى كولغانىكەن، بىردانە داپ چىقىپتۇ. ئۇ-
نى كۆرۈپ ئۆزىگە قالدۇرۇلغان مىراسنىڭ ھېچ نەرسىگە ئەر-
زىمەيدىغان يىرتىق داپ ئىكەنلىكىگە نارازى بولۇپ پېشانىسى-
گە بىرنى ئۇرۇپتۇ ۋە ئويلەنپ، مەن دادامنىڭ دۇئاسىنى
كۆپ ئالغان، بۇ داپتا بىرەر بەرىكەت بولۇشمۇ مۇمكىن، بۇ-
نى جاھاننىڭ بۇلۇڭ - پۇچقاقلرىغا ئاپىرىپ كۆرۈپ باقاي،
دەپتۇ، ئۆيگە بېرىپ خوتۇن - بالىلىرىغا تەسەللى بەرگەندىن
كېيىن، تەۋەككۈل دەپ داپنى قوينغا سېلىپ سەپەرگە چىقىپ
كېتىپتۇ.

ئۇ بىرقانچە
كۈن يول يۈرۈپ-
تۇ، يول يۈرگەن-
دىمۇ مول يۈ-
رۈپتۇ، شۇنداق
يول يۈرۈپ بىر
كۈنى غىڭ ساي-
دا

نىڭ ئوتتۇرىسىدىكى بىر كونا تۈگمەننىڭ قېشىغا كەلگەندە قاراڭغۇ چۈشۈپ قاپتۇ. چوڭ ئوغۇل ئۇخلاش ئۈچۈن تۈگمەننىڭ سۈكۈنىگە كىرىپ يېتىۋاپتۇ. بۇ تۈگمەن بىرقانچە يىللاردىن بۇيان تاشلىنىپ قالغان كونا تۈگمەن بولغاچقا، ھەر كۈنى كېچىسى چۆلدىكى قومۇشلۇقتىن ياۋا توڭگۇزلار كېلىپ تۈگمەننىڭ خامپىسىنى يالايدىكەن. بۈگۈن كېچىمۇ بىرقانچە توڭگۇز كېلىپ خامپىنى يالاشقا باشلاپتۇ. توڭگۇزلارنىڭ خارت - خۇرت قىلغان ئاۋازىدىن قورقۇپ كەتكەن چوڭ ئوغۇل داپنى شۇنداق بىر تاراڭلانغانىكەن، ياۋا توڭگۇزلار قورقۇنچلۇقتا قالايمىقان يۈگۈرۈشۈپ يۈرۈپ تۈگمەننىڭ ئىشىكىنى ئېتىپ قويۇپتۇ. چوڭ ئوغۇل قورقۇپ داپنى تېخىمۇ بەك چالغانسېرى توڭگۇزلار شۇنچە سەكرەشكە باشلاپتۇ. شۇنداق قىلىپ، تال ئېتىپتۇ. شۇ ئەسنادا بۇ يولدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقان كارۋانلار بۇ كونا تۈگمەندىكى داڭغا - دۇڭغا ئاۋازنى ئاڭلاپ نېمە ئىش بولىدىكەن دەپ كۆرۈپ بېقىش ئۈچۈن ئىشىكىنى ئېچىپ كىرىش - گە، قورقۇپ ھالى قالمىغان ياۋا توڭگۇزلار گۈلدۈرلىشىپ قېچىپ كېتىپتۇ. بۇنى كۆرۈپ چوڭ ئوغۇل سۈكەندىن سەكرەپ چۈ - شۈپ كارۋان بېشىنىڭ ياقىسىغا ئېسىلىپ:

— مەن بۇ توڭگۇزلارغا پادىشاھنىڭ ئەمرى بىلەن ئۈس - سۇل ئويناشنى ئۆگىتىۋاتقىنىمغا بۈگۈن قاق ئوتتۇز توققۇز كۈن بولغانىدى، ئەتە قىرىق كۈن بولاتتى. ئەتە پادىشاھنىڭ ئالدىغا ئېلىپ بېرىپ ئۈس - سۇل ئوينىتىپ ئىنئام ئالاتتىم. سەن پادىشاھنىڭ توڭگۇزلىرىنى قاچۇرۇۋەتتىڭ، يا توڭگۇزنى تۇتۇپ ئەكېلىپ بېرىسەن، يا بولمىسا، پادىشاھنىڭ ئالدىغا بارىمىز، — دەپتۇ. كارۋان بېشى پادىشاھنىڭ ئالدىغا بېرىشتىن قورقۇپ:

— نېمە ئالسىلا بېرەي، غوجام، مېنى پادىشاھنىڭ ئالدى - غا ئاپارمىسلا، — دەپ يالۋۇرۇپتۇ. شۇنداق قىلىپ، بوۋاينىڭ

چوڭ ئوغلى كارۋانلارنىڭ قىرىق ئات - بۇچىرىدىكى بۇل -
ماللىرىنى غەنىمەت ئېلىپ، ئۆيگە قايتىپ كېلىپ باراغاتتە كۈن ئۆتكۈزۈشكە باشلاپتۇ.

ئاكسىنىڭ مۇنداق ئاسان باي بولۇپ قالغانلىقىنى
گەن ئوتتۇراڭچى ئىنىسى ئاكسىدىن بۇ ئىشنىڭ سىرىنى
سورايتۇ. ئاكسى دادىسىدىن مەراس قالغان كونا داپنىڭ خا-
سىيىتىدىن شۇنداق بولغانلىقىنى دەپ بەرگەندىن كېيىن، ئۇ
دادىسىنىڭ ئۆزىگە ۋەسىيەت قالدۇرغانلىقىنى ئېسىگە ئېلىپ،
دەرھال ئۆيىگە يۈگۈرۈپ كىرىپ كەتمەن بىلەن كۈلۈڭنى
كولاشقا باشلاپتۇ. كۈلۈڭدىن بىر دانە تۈگمەن تېشى چىقىپ-
تۇ. تاشنى كۆرۈپ، ئۇمۇ: «ۋاي شور پېشانەم» دەپ پېشانىسى-
گە بىرنى ئۇرۇپ، تاشنىڭ تۆشۈكىدىن كۈل ئۆتكۈزۈپ ئۆشە-
سىگە تېڭىپ يولغا راۋان بوپتۇ. بىرقانچە كۈن يول يۈرۈپ، بىر
كۈنى چوڭ سايلىق ياقىسىدىكى بىر تۈپ سەگۈ تېرەكنىڭ تۈ-
ۋىگە كەلگەندە كەچ كىرىپ قاپتۇ، شۇ يەردە قونماقچى بوپتۇ
ۋە تېرەك تۈۋىدە قونسا بۆرە يەپ كېتىشىدىن قورقۇپ تاشنى
يۈدۈپ تېرەكنىڭ ئۈچىدىكى بىر ئاچماققا چىقىپ ئولتۇرۇپ-
تۇ. بىر مەھەل ئۆتكەندىن كېيىن بىر تۈپ قاراقچى تېرەك-
نىڭ تۈۋىگە كېلىپ قازان ئېسىپ پۇلۇ ئېتىپ يېيىشىپتۇ.
قاراقچىلار پۇلۇنى يەپ بولۇپ يۈك - تاقلىرىنى يېشىپ، تې-
رەكنىڭ ئەتراپىدا ئۇخلىماقچى بولۇشۇپتۇ. دەل شۇ پەيتتە
ئوتتۇراڭچى ئوغۇل چۆرگىلىتىپ سىيگەنىكەن، ئۇنىڭ سۈيىدۇ-
كى غازاڭلارغا ئۇرۇلۇپ - سوقۇلۇپ خۇددى يامغۇر تامچىسى-
دەك قاراقچىلارنىڭ ئۈستىگە چۈشۈشكە باشلاپتۇ، قاراقچىلار:
«ۋاي يامغۇر ياغدى» دېيىشىپ، ھەممىسى تېرەكنىڭ تۈۋىگە
يىغىلىپ تۇرۇشۇپتۇ. بۇنى كۆرۈپ ئوتتۇراڭچى ئوغۇل تۈگمەن
تېشىنى ئۇلارنىڭ ئۈستىگە تاشلاپتۇ. تاش ئۇلارنى بېسىپ

ئۆلتۈرۈپتۇ. ئوتتۇراڭچى ئوغۇل قاراچىلارنىڭ قىرىق ئات، قېچىرىدىكى دۇنيادەپنەلىرىنى ئېلىپ ئۆيىگە قايتىپ كېلىپ بالا - چاقىلىرى بىلەن ياخشى كۈن ئۆتكۈزۈشكە باشلاپتۇ.

ئوتتۇراڭچى ئاكىسىنىڭ ئەھۋالىدىن خەۋەر تاپقان كەنجى ئوغۇل ئۇنىڭ سەرگۈزەشتىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، دادىسىنىڭ ۋەسىيىتىنى ئېسىگە ئېلىپ ئۆيىگە يۈگۈرۈپ كىرىپ، كەتمەن بىلەن ئۆينىڭ سول بۇلۇڭىنى قازغانىكەن، بىر ئۆينىڭ قۇيرۇقى چىقىپتۇ. ئۇمۇ ئىككى ئاكىسىغا ئوخشاش ئۆيىگە بېرىپ خوتۇن - بالىلىرى بىلەن خوشلاشقاندىن كېيىن، ئۆينىڭ قۇيرۇقىنى خۇرجۇنغا سېلىپ كۈنپىتىش تەرەپكە قاراپ سە - پەرگە چىقىپ كېتىپتۇ، كۆپ جايلاردىن ئۆتۈپ بىر كۈنى بىر يېزىغا يېتىپ كەپتۇ، قارىسا بىر ئادەم يەر ھەيدەۋاتقاندا كەن، ئۇ ئادەم بىلەن گەپلىشىپ ئۇنىڭ باينىڭ ئورتاقچىسى ئىكەنلىكىنى بىلىپتۇ. شۇ ئەسنادا ئۇ ئادەم:

— سىلى يەر ھەيدەشنى بىلمەلا؟ — دەپ سوراپتۇ.

— بىلىمەن، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ كەنجى ئوغۇل.

— ئۇنداق بولسا، مەن ئۆيىگە بېرىپ چاي ئىچىپ كېلىۋالاي،

سىلى يەرنى ھەيدىگەچ تۇرسىلا، — دەپتۇ ھېلىقى ئادەم.

— ماقۇل، — دەپ، كەنجى ئوغۇل يەر ھەيدەشكە باشلاپ.

تۇ ۋە ئۇ ئادەمنىڭ قارىسى كۆزدىن يىتىشىگە ئۇنى قوشتىن چىقىرىپ يولدا ئۆتۈپ كېتىۋاتقان بىر ئادەمگە ئېلىشىغا سې - تىپ پۇلىنى يانچۇقىغا سېلىپ، خۇرجۇندىكى ئۆينىڭ قۇيرۇ - قىنى ئېلىپ يەرگە كۆمۈپ ئۈچىنى چىقىرىپ قويۇپ، خۇر - جۇنى بېشىغا قويۇپ ئوڭدا يېتىپ ئۇخلاپتۇ. بىرھازادىن كېيىن ھېلىقى ئادەم قايتىپ كېلىپ قارىسا، ئۆيىمۇ يوق، يەرمۇ ھەيدەلمىگەن. كەنجى ئوغۇلنى ئويغىتىپ: «ئۆي قېنى؟» دەپ سورىغانىكەن، ئۇ:

— سىلى كېتىپ ئۇزۇن قالماي ئۆيى يەر يۇتۇپ كەت-

تى، مانا ئۇنىڭ قۇيرۇقى. مەن يالغۇز تارتىپ چىقارالمايمەن،

ئىككىمىز بىر بولۇپ تارتىپ چىقرايلى، — دەپتۇ ئەلەم،

لەن تارتقانكەن، قۇيرۇق قولغا چىقىپتۇ، ئورتاقچى دېيىپ،

ئاللا - كاللا دەپ قاقشاپ ئۆيگە قايتىپ كېتىپتۇ. كەنجى

ئوغۇل بولسا ئورتاقچى دېھقاندىن سورىۋالغىنى بويىچە باينىڭ

ئۆيىگە يېتىپ كەپتۇ. باي ئۆيدە يوق ئىكەن. باينىڭ چىرايلىق

بوغماق خوتۇنىنى كۆرگەن كەنجى ئوغۇل:

— ئەسسالامۇئەلەيكۇم، ئاغىچا خېنىم، — دەپ سالام

بېرىپتۇ.

— ۋەئەلەيكۇم ئەسسالام، ئۆزلىرى نېمە ئىش بىلەن كەل-

دىلە؟ — دەپ سوراپتۇ باينىڭ خوتۇنى.

— ئىشلەي دەپ كەلدىم، بىرقانچە كۈن تۇرۇپ ئىشلىرىد-

نى قىلىپ بەرسەم، — دەپتۇ كەنجى ئوغۇل. باينىڭ خوتۇنى

ئۇنىڭغا بىر تۇلۇمدىكى ئارپا بىلەن ئارىلىشىپ كەتكەن

بۇغداينى ئايرىپ بېرىشنى بۇيرۇپ، ئۆزى خىلمۇخىل غىزالار-

نى تەييارلاشقا كىرىشىپتۇ. كەنجى ئوغۇل بولسا ھويلىدا ئول-

تۇرۇپ، ئىشىكنىڭ يوپۇقىدىن باينىڭ خوتۇنىنىڭ نېمە غىزا

ئېتىپ، ئۇنى قەيەردە قويغانلىقىنى ئېنىق كۆرۈپ تۇرۇپتۇ.

كەچ كىرىپ باي قايتىپ كېلىپ بۇ يېڭى مەدىكار بىلەن

كۆرۈشكەندىن كېيىن، كەچلىك تاماق يېيىش ئۈچۈن داستى-

خانغا كەپتۇ. باينىڭ خوتۇنى باينىڭ ئالدىغا بىر ئايلاق سوغۇق

سۇ بىلەن ئىككى دانە تېرىق زاغرىسىنى قويۇپ قويۇپتۇ. بۇ-

نى كۆرۈپ باي پۇشۇلداپ:

— تۈزۈكرەك تامىقىڭلار يوقمۇ؟ — دېسە، خوتۇنى:

— كەچ بولۇپ قېلىپ تاماق ئېتەلمىدىم، بۈگۈنچە مۇ-

شۇنى يېگەچ تۇرسىلا، — دەپتۇ.

ئەمدى بىر كەلىمە گەپنى كەنجى ئوغۇلدىن ئاڭلايلى:
كەنجى ئوغۇل ئارپا بىلەن بۇغداينى ئايرىۋېتىپ، باينىڭ ئۆيىدە
نىڭ كەينىدىكى قوناقلققا ئىستىۋارا قىلغىلى چىقىپ، ئۇ يەردە
بىر ئەر بىلەن بىر ئايالنىڭ بىللە بولغانلىق ئالامەت - بەلگىلىرىدە
نى كۆرۈپ قاپتىكەن، شۇنىڭ بىلەن قورسىقىغا جىن كىرىپ يېپ-
نىپ كىرىۋاتسا، تام تۈۋىدە بىر توكۇر قاغىنىڭ ئۇچالماي پالاق-
شىپ تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ ئۇنى قويىغا سېلىۋالغانىكەن.
باينىڭ خوتۇنىدىن ھېلىقى گەپنى ئاڭلىغاندىن كېيىن،
كەنجى ئوغۇل ئاستاغىغا قويىدىكى قاغىنىڭ قانتىنى بىر
تارتقانىكەن، قاغا «قاق» دەپ توۋلاپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان باي:
— بۇ نېمە؟ نېمىدەپ توۋلايدۇ؟ — دەپ سوراپتۇ. كەنجى
ئوغۇل:

— باي ئاغا، بۇ ناھايىتى خىسلەتلىك جانىۋار، ئىسمى
«موللا تاپقاق». بۇ دەيدۇكى، ئاۋۇ كاتنىڭ تۆپىسىدە داستىخان-
غا يۆگەپ قويغان ئىككى دانە قاتلىما، ئۇنىڭ يېنىدا بىر ئا-
ياق قېتىق بار، دەيدۇ، — دەپتۇ. بۇنى ئاڭلاپ باي خوتۇنىغا
دەرھال ئاچىقىشنى بۇيرۇپتۇ. باينىڭ خوتۇنى بىرمۇنچە غو-
دۇڭشىپ قاتلىما بىلەن قېتىقنى ئاچىقىپ بېرىپتۇ. ئىككى-
لەن راسا مەززە قىلىپ يېيشىپتۇ. كەنجى ئوغۇل قاغىنىڭ
قانتىنى يەنە ئىككى قېتىم تارتىپ، باينىڭ خوتۇنىنىڭ ئاش-
نىسىغا پىشۇرۇپ ساقلاپ قويغان يىگىرمە دانە تۇخۇم، بىر
توخۇننىڭ گۆشى قاتارلىق نەرسىلەرنىڭ ھەممىسىنى داستىخان-
غا ئاچىققۇزۇپتۇ. باينىڭ خوتۇنى بۇ مەدىكارنى ئىچىدە مىڭ
قېتىم قارغاپتۇ.

ياتار ۋاقتى بولغاندا باينىڭ خوتۇنى كەنجى ئوغۇلغا ئۆي-
نىڭ بۇلۇڭ تەرىپىگە ئورۇن سېلىپ بەرمەكچى بولغانىكەن،
كەنجى ئوغۇل: «مېنىڭ كېچىدە تالاغا جىق چىقىدىغان كېسە-

لىم بار، ئىشك تۈۋىدە ياتاي» دەپ ئۈنمى ئىشك ئۈۋىگە كېلىپ يېتىۋاپتۇ ۋە ئۇزۇن ئۆتمەي تازا خورەك ئۈۋىگە تىق ئۇخلىغان بولۇۋاپتۇ. باي بولسا ئۇخلاپ قاپتىن بىر چاغدا ئىشك ئېچىلىپ ھويلىغا بىر كىشى كىرىپ كەپتىن باينىڭ خوتۇنى بولسا ئاستا ئورنىدىن تۇرۇپ ھېلىقى كىشىنى ئاشخانا ئۆيىگە باشلاپ كىرىپ كېتىپتۇ ۋە:

— بۈگۈن سىلگە بىرمۇنچە ياخشى تاماقلارنى ئېتىپ ساقلاپ قويغانىدىم، نەدىكى بىر پالاندى قەلەندەر كېلىپ بايغا چېقىشتۇرۇپ ھەممىنى يەۋەتتى. خاپا بولماي تۇرسىلا، ياغ چۈچۈتۈپ قويماق سېلىپ بېرى، — دەپتۇ. قۇلىقىنى دىڭ تۇتۇپ تىڭشاپ ياتقان كەنجى ئوغۇل بۇ گەپلەرنى ئاڭلاپتۇ. بىر چاغدا باينىڭ خوتۇنى قازاندىكى ياغنى قىزىتىپ قويۇپ ئوتۇن ئېلىپ كىرىش ئۈچۈن تالاغا چىقىپ كېتىپتۇ. كەنجى ئوغۇل ئاستا ئورنىدىن تۇرۇپ ئاشخانىغا چىقىپ، ئوچاق ئال- دىدا ئولتۇرغان ئادەمنى كەينىدىنلا قۇچاقلاپ قازاندىكى قىزىق ياغا كاللىسىنى بېسىپتۇ. باينىڭ خوتۇنىنىڭ ئاشنىسى تىن تارتماي ئۆلۈپتۇ، ئاندىن ئاشخانىنىڭ بىر بۇلۇڭىدا يۆلەكلىك تۇرغان بىر تاغاردىكى پۇرچاق ئۇنىڭ كاللىسىنى تە- قىپ قويۇپ، ئۆز ئورنىغا چىقىپ يەنە ئاۋۋالقىدەك خورەك تارتىپ يېتىۋاپتۇ. باينىڭ خوتۇنى تالادىن كىرىپ: «ۋاي ئادە-

شىم، قورساقلىرى

ئېچىپ كېتىپ تا-

غاردىكى ئۇنى يې-

گىلى تۇردىلىمۇ؟»

دەپ بېرىپ بىر

تارتقانكەن، پالاق-

قىدە ئالدىغا يىقىد-

لىپ چۈشۈپتۇ. بۇنى كۆرۈپ چۆچۈپ كەتكەن خوتۇن ئاستا-
غىنا كەنجى ئوغۇلنىڭ قېشىغا چىقىپ: «ۋاي جېنىم ئاكا،
بىر ئۆلۈك بار ئىدى، يىغىشتۇرۇشۇپ بەرگەن بولسىلا، ئانام-
دىن قالغان بىر جۈپ ئالتۇن بىلەزۈكۈمنى بەرسەم» دەپ يال-
ۋۇرۇپتۇ. كەنجى ئوغۇل خوتۇندىن ئالتۇن بىلەزۈكلەرنى ئې-
لىپ بولغاندىن كېيىن، ئۆزى ئۆلۈكنى كۆتۈرۈپ سىرتقا چى-
قىپ كېتىپتۇ، باينىڭ ئېغىلدا ۋە ئاتخانىدا ئون نەچچە تۇياق
يارق ئاتلىرى بار ئىكەن، ئۆلۈكنى سىرتقا ئاچىقىپ ياتقۇزۇپ
قويۇپ، ئاتخانىدىن بىر ئاتنى تۇتۇپ چىقىپ جابدۇپ، ئۆلۈك-
نى ئاتقا تېڭىپ ئولتۇرغۇزۇپ، ئاتنى قوي ئېغىلىغا سولاپ
قويۇپتۇ ۋە ئۆيگە كىرىپ:

— ۋاي باي ئاكا، قويلرىغا ئوغرى چۈشۈپتۇ. ئىستىۋارا
قىلغىلى چىقىپ قارىسام، بىر ئوغرى ئاتقا مىنىپ قويلرىد-
نى ھەيدەپ كەتكىلى قويغانىكەن، ئىشكىنى ئېتىۋېلىپ سى-
لىنى ئويغاتقىلى كىردىم، — دەپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان باي دەر-
غەزەپ بولۇپ قولغا كالتەك ئېلىپ ئېغىلغا كىرىپ:
— ۋۇ ھارام تاماق ئوغرى، — دەپ كالتەك بىلەن بې-
شىغا بىرنى ئۇرغانىكەن، «ئوغرى» ئاتتىن يىقىلىپ چۈشۈپتۇ.
بۇنى كۆرگەن كەنجى ئوغۇل:

— ھەي باي ئاكا، شەيتانلىرىغا ھاي بەرسىلە دېسەم، ئۇنىماي
بىر ئادەمنى ئۇرۇپ ئۆلتۈرۈپ قويلا، ئەمدى پادىشاھنىڭ ئالدىدا
نېمە دەيلا؟ — دەپ ۋارقىرىغىلى تۇرۇپتۇ. بۇنىڭدىن قورقۇپ كەت-
كەن باي كەنجى ئوغۇلغا ئېغىلدىكى بارلىق ماللىرىنى بېرىپ، بۇ
پېشكەللىكتىن ئاران قۇتۇلۇپتۇ. كەنجى ئوغۇل باينىڭ قويلرىنى
ھەيدەپ، ئاتقا مىنىپ ئۆز يۇرتىغا قايتىپ كېلىپ، بالىلىرى بى-
لەن خۇشال — خۇرام كۈن ئۆتكۈزۈپتۇ. «ئاتاڭدىن مىراس
ئالغۇچە، دۇئا ئال» دېگەن تەمسىل شۇنىڭدىن قالغانىكەن.

ئىككى باينى ئەپلىگەن مالاي

بۇرۇننىڭ بۇرۇنىسىدا بىر ساختىپەز باي ئۆتكەنىكەن. ئۇ مالايلىرىنى ھەر دائىم يىل ئاخىرىدا ساختىپەزلىك بىلەن قۇرۇق قول يولغا سالىدىكەن. بىر يىلى ئۇ باي بىر مالىيىغا: — ھۇرۇنلۇق قىلماي، كۈچۈڭنى ئايماي ئىشلەپ بەر. سەڭ، سەن رازى بولغۇدەك ھەق بېرىمەن. ھازىر ئۇنى — بۇ. نى دېمەي ئىشلىگەن. گېپىمنىڭ تاشقا باسقان مۆھۈر ئىكەن. لىكىنى ئېسىڭىدىن زادى چىقارما، — دەپتۇ. مالايىمۇ ئىشقا كەلگەندە باينىڭ دېگىنىدىن ئاشۇرۇۋېتىپ. تۇ. بىر يىل ئۆتۈپتۇ، باي مالايىنىڭ ھەققىنى بېرىدىغان كۈن. لەرمۇ يېقىنلاپ كەپتۇ. ساختىپەز باي مالايىنى چاقىرىۋېلىپ، ئۇنىڭغا:

— مەن سېنىڭدىن رازى، ھەققىڭ ھېسابىغا مۇشۇ بىر تال قوغۇن ئۇرۇقنى كۆڭلۈمدىن چىقىرىپ بېرەي، — دەپتۇ. — ھەي باي ئاكا، بىر يىللىق ھەققىم ئۈچۈن بىر تال ئۇرۇق بەرسە قانداق بولىدۇ؟! — دەپتۇ مالاي. باي راسا خاپا بوپتۇ:

— ھەي قاپاقباش، بۇنى ئاز كۆرۈۋاتامسەن تېخى؟ سەن بۇ ئۇرۇقنى تېرىسالاڭ، كۈزلۈككە بولمىدى دېگەندە بىر قوغۇن ئالسەن، ئۇنىڭدىن ئاز دېگەندە يۈز تال ئۇرۇق چىقىدۇ. ئۇنى

يەنە بىر ئەتىيازلىقى تېرىسلىق، كۈز بولغاندا كەم دېگەندە يۈز قوغۇن ئالمىسەن، ئۇلارنىڭ ھەربىرىدىن يۈز تالدىن ئۇرۇق ئالمىسەن... شۇنداق قىلىپ، ئون يىلدىن كېيىن بۇ ئەتراپتىكى ئەڭ چوڭ بايلاردىن بولۇپ قالسىەن، — دەپتۇ.

مالاي ئۇنداق دېسە، باي مۇنداق دەپتۇ. مالاي بۇ ساختىمىچە زادى بايغا گەپ تېپىپ بېرەلمەپتۇ. مالاي چىشىنى چىشىغا چىشلەپ، قوغۇننىڭ ئۇرۇقىنى ئالغان پېتى ساختىمىچە باينىڭ ئۆيىدىن چىقىپ كېتىپتۇ، ئۇرۇقنى ئەتىيازلىقى بىر تاشلاندىق يەرگە تېرىپتۇ، پەرۋىش قىپتۇ، كۈزدە شۇنداق يوغان، پۇراپ تۇرغان قوغۇندىن بىرنى ئۈزۈپتۇ، ئۇنى ساتماقچى بولۇپ بازارغا ئېلىپ مېڭىپتۇ. يولدا كېتىپ بارسا، ئۇنىڭغا بىر باي يولۇقۇپ قاپتۇ — دە:

— ھەي بالا، نەگە كېتىپ بارىسەن؟ — دەپ سوراپتۇ.

— بازارغا، — دەپتۇ مالاي.

— قولىڭدىكى نېمە؟ — دەپ سوراپتۇ باي. مالاي، قولى

غۇنى كۆرۈپ تۇرۇپ نېمىلىكىنى سورىغىنىغا قارىغاندا، تازا نادان باي بولسا كېرەك، شۇنداق بولسا، تەلەي دېگەن شۇ، دەپ ئويلاپتۇ — دە:

— بۇ دۆلدۈلنىڭ تۇخۇمى، قۇلۇننىڭ يېرىپ چىقىدىغان

ۋاقتى توشۇپ قالدى، خىجالىتىم بولغاچقا، ساتقىلى بازارغا كېتىۋاتمەن، — دەپتۇ. ھېلىقى باي بۇ گەپكە ئىشىنىپ:

— ئۇنداق بولسا، ماڭلا سېتىپ بەرسەڭ بولمامدۇ؟ — دەپتۇ. مالاي بۇ باينىڭ راسا ئۆتۈپ كەتكەن نادانلىقىنى بىلىۋېلىپ:

— پۇللىرى يەتمەسمىكىن! — دەپ باينى قىزىقتۇرۇپتۇ.

— يېنىمدىكى تىللالىرىم بۇ دۆلدۈل تۇخۇمىغا يەتمىسە،

پۈتۈن ۋەسلىمغۇ يېتەر، — دەپ چىڭ تۇرۇۋاپتۇ باي، —

قېنى نەرخىنى دەپ باقماسەن؟ —

— بازارغا ئەكەرسەم ئىككى يۈز تىلغا ساتاتتىم، مەي —
 لىلىرى بولسا سىلگە يۈز تىلغا بېرى، —
 باي گەپ قىلمايلا ھەمياندىن يۈز تىللانى ساناپ ماۋا بېرىپ
 رېپتۇ. مالاي «دۈلدۈل تۇخۇمى» نى بايغا سۇنۇۋېتىپ:
 — بەك ئېھتىيات قىلسىلا، باي ئاتا، — دەپتۇ زاغلىق ئا
 رىلاش، — قوللىرىدىن چۈشۈپ كەتمسۇن!

باي خۇشال ھالدا قوغۇننى چاپىنىغا ئاۋايلاپ ئوراپتۇ —
 دە، ئۆز يولىغا قاراپ كېتىپتۇ. ئۇ يولدا كېتىۋېتىپ
 تاشقا پۇتلىشىپ كېتىپ، قولىقىدىكى قوغۇن چۈشۈپ
 كېتىپتۇ. قوغۇن دومىلاپ بېرىپ بىر تۈپ چىغنىڭ تۈ —
 ۋىدىكى تاشقا ئۇرۇلۇپ، پارچە — پارچە بولۇپ كېتىپتۇ. چىغ
 تۈۋىدە ياتقان توشقان قورقۇپ بىر سەكرەپتۇ — دە، ئۇچقاندەك
 قېچىپتۇ. نادان باي، بۇ چېقىلىپ كەتكەن دۈلدۈل تۇخۇمىدىن

چىققان قۇلۇن، دەپ
 ئويلاپ: «ھەي دۈلدۈلۈم،
 ھەي دۈلدۈلۈم، سەن
 مەندىن قاچمىغىن» دەپ
 ۋارقىراپ، ئارقىسىدىن
 قوغلاپتۇ. توشقان نادان
 باينىڭ قاتتىق ۋارقىراپ
 قوغلىشىدىن تېخىمۇ
 قورقۇپ، بەدەر قېچىپ —
 تۇ، ئاخىر كۆزدىن غا —
 يىب بوپتۇ.

نادان باي پالاستەك
 سۆرىلىپ ئۆيىگە كەپتۇ،
 بولغان ئىشلارنى خوتۇ —

نغا دەپ بېرىپتۇ. خوتۇنى بايدىنمۇ ئېشىپ كەتكەن نادان ئىكەن.

— سۆرەلمىلىك قىلىپ، بىر ئوبدان دۇلدۇلنى قاچۇرۇپ قويدىلىمۇ؟ تۇتۇپ كەلگەن بولسىلا، مەن ئۇنى مىنىۋېلىپ، مەھەللىدىكىلەرنىڭ ئىچىنى ئادىتىپ يۈرمەيمەن، — دەپ ئې-رىگە كايىپتۇ.

بۇ گەپتىن ئاچچىقى كېلىپ، باينىڭ كۆزلىرى چانقىدىن چىقىپ كەتكۈدەك بولۇپتۇ ۋە تاياقنى ئاپتۇ - دە:

— ھە، سەن تېخى كىچىككىنە قۇلۇننى مىنىپ ئويناپ، بېلىنى سۇندۇرۇۋەتمەكچىمىدىڭ؟ — دەپ خوتۇننى راسا ئۇ-رۇپتۇ، بىر ھازادىن كېيىن دۇلدۇل قۇلۇننىڭ قېچىپ كەت-كەنلىكىنى يادىغا ئېلىپ ئۇرۇشتىن توختاپتۇ. ئۇ ھەسرەت بىلەن كېچىچە كىرىپك قاقماپتۇ، سەھەر تۇرۇپ قۇلۇننى ئىزدەپ مېڭىپتۇ.

ساختىپەز باي ئۆز مالىيىنىڭ نۇرغۇن تىللارغا ئىگە بولغانلىقىدىن خەۋەر تېپىپ، ئۇنىڭ قولىدىكى تىللارغا كۆز قىزارتتۇ، ئۇنى قولغا چۈشۈرۈشنىڭ ئامالىنى ئويلاپتۇ. ئا-خىر ئۇ مالانى چاقىرىپ:

— قوغۇننى يۈز تىلغا سېتىپسەن، خۇش بولدۇم. بىراق، ماڭا تېگىشلىكىنى تېخى ئەكېلىپ بەرمىدىڭ، — دەپتۇ. — سىلگە تېگىشلىك يەنە نېمە بار ئىدى؟ — دەپتۇ مالاي، — بەرگەنلىرى قوغۇننىڭ بىر تال ئۇرۇقى، ئۇنىڭغىمۇ رازى بولمىغانىدىلە!

— مەن قوغۇن ئۇرۇقى بەردىم، راستمۇ؟ — دەپتۇ باي، — سېنىڭ بىر تاپان يېرىڭ يوق تۇرۇقلۇق، نەدە تېرىپ ئۆس-تۈردۈڭ؟ يەر ھەققى بەرىبىر ماڭا تېگىشلىك. دېمەك، ئەللىك تىللا مېنىڭ بولىدۇ. شۇنى بېرىسەن !

بايدىن قۇتۇلۇشنىڭ زادى ئامالنى قىلالمىغان مالاي.
— ئالدىنقىنىڭ ئەللىك تىللا بولسا، ئالدىنقىنىڭ
ساختىپەزلىك قىلغىنىڭ بىلەن، ئاخىر بىر كۈنى شەيتاننىڭ
سىرتىمىغا چۈشمەي قالمايسەن، — دەپتۇ — دە، ئەللىك
تىللانى بېرىپتۇ.

مالاي ساختىپەز باينىڭ ئۆيىدىن چىقىپلا، ھېلىقى نادان
بايغا يولۇقۇپ قاپتۇ.

— ھەي يىگىت، سەن توغرا ئېيتىپسەن، مەن دۇلدۇل تۇ-
خۇمنى قولۇمدىن چۈشۈرۈۋېتىپ، چېقىپ قويدۇم. دۇلدۇل قۇ-
لۇن قېچىپ كەتتى، ئۇنى نەدىنىمۇ تاپارمەن؟ — دەپتۇ نادان باي.
— ئۇنى تاپماق ئاسان، ھازىر ئۇ مانا بۇ ئۆيدە ئۇزۇن
ساقاللىق، يوغان سەللىلىك ئادەم قىياپىتىگە كىرىۋالدى، —
دەپ، مالاي ساختىپەز باينىڭ ئۆيىنى كۆرسىتىپتۇ. نادان باي
بۇ گەپكە ئىشىنىپ ئۆيگە يۈگۈرۈپ كىرسە، ساختىپەز باي
تىللارنى قايتا - قايتا ساناۋاتقۇدەك.

— سەن قېچىپ نەگە باراتتىڭ؟! ئەمدى مېنىڭدىن قې-
چىپمۇ قۇتۇلالمايسەن! — دەپتۇ نادان باي ۋە قولدىكى يۈگەند-
نى چاققانلىق بىلەن ساختىپەز باينىڭ بېشىغا سېلىپ سۆرەپتۇ.
ساختىپەز باي قاتتىق ۋارقىراپ، تىرەجەپ تۇرۇۋاپتۇ. نادان باي
غەزەپكە كېلىپ راسا قامچىلاپتۇ. ساختىپەز باي مالاي ئېيتقان
شەيتاننىڭ سىرتىمىنى مۇشۇ ئوخشايدۇ دەپ، سۇق شەيتان، سۇق
شەيتان، نېرى كەت، نېرى كەت! دەپ دۈرۈت ئوقۇپتۇ.

شۇنىڭدىن كېيىن ساختىپەز باي بىلەن نادان باي يۇرت
ئىچىدە شەرمەندە بولۇپ، نومۇس ئىچىدە ئاخىر يۇرتتا تۇرال-
ماي، بارلىق مال - دۇنيالىرىنى تاشلاپ، سەرسان بولۇپ يو-
قىلىپتۇ. ئۇلارنىڭ مال - دۇنيالىرى شۇنىڭدىن باشلاپ كەم-
بەغەللەرگە قاپتۇ.

ھېكايە خۇمار پادشاھ

بۇرۇن بىر ھېكايە خۇمار پادشاھ ئۆتكەنكەن، كۈندە بىر يېڭى ھېكايە ئاڭلىمىسا، خۇمارى تۇتۇپ، كۆڭلى غەش بو- لىدىكەن، چىرايى ئېچىلمايدىكەن. بۇ يۇرتنىڭ خەلقىمۇ ھېكا- يە - چۆچەككە خۇشتار ئىكەن. شۇڭا، كۈندە بىرى ئۆۋەتلى- شىپ كېلىپ پادشاھقا يېڭى ھېكايە ئېيتىپ بېرىپ، ئۆز ئەجرىگە لايىق پادشاھتىن ئىنئام ئېلىپ قايتىدىكەن.

كۈنلەر ئۆتۈپتۇ، ئايلار ئۆتۈپتۇ، يىللار ئۆتۈپتۇ. بۇ چاغدا، بۇ يۇرتتا پادشاھ ئاڭلىمىغان بىرەر مۇ يېڭى ھېكايە قالماپتۇ. شۇنىڭ بىلەن پادشاھنىڭ ھېكايە خۇمارى تۇتۇپ، چىرايى سارغىيىپ، ھالىدىن كېتىشكە باشلاپتۇ، ئاخىر تاقەت قىلالماي ئاڭلاپ بولغان ھېكايە بولسىمۇ قايتا ئاڭلاپ، ھېكا- يىچىگە ئەجرىگە لايىق يەنە ئىنئام بېرىپتۇ. ھېكايىچىلەرنىڭ قايتا ئىنئام ئېلىۋاتقانلىقىنى كۆرگەن ئىچى تار، كۆرەلمەس، چىدىماس ئوڭ قول ۋەزىرىنىڭ ئىچى ئاداپ، ئولتۇرالماي قاپ- تۇ. ئۇ ئۇيان ئويلاپتۇ - بۇيان ئويلاپتۇ، ئاخىر كۆڭلىگە بىر غەزەپنى پۈكۈپ، پادشاھنىڭ خالىي قېلىشىنى كۈتۈپتۇ.

بىر كۈنى ھېكايىچىلەر ھېكايىسىنى ئېيتىۋاتقاندا، پاد- شاھ ھېكايە ئاڭلاپ ئولتۇرۇپ مۈگدەپ قاپتۇ. بۇ چاغدا ۋەزىر ھېكايىچىلەرنى قول ئىشارىسى بىلەن قايتۇرۇۋېتىپ، پادشاھ-

نىڭ ئويغىنىشىنى كۈتۈپ ئولتۇرۇپتۇ. پادىشاھ: — ھە، ئاخىرىسى قانداق بولدى؟ — دەپ سورىدى. رىسا، ئەتراپىدا ھېكايىچىلەر يوق. يالغۇز ۋەزىرنىڭ ئىگەنلىكىنى كۆرۈپ: — ھېكايىچىلەر قېنى؟ تازا قىزىق يېرىگە كەلگەندە ئۇخلاپ قاپتىمەنغۇ، چاقىرغىن، داۋامىنى ئېيتسۇن، — دەپ بۇيرۇپتۇ. ۋەزىر:

— پادىشاھىئالەم، سىلى بىلەن خالىي مەسلىھەتلىشىدەن. خان بىر ئىش چىقىپ، ئۇلارنى مەن كەتكۈزۈۋەتكەن، — دەپ قول قوۋۇشتۇرۇپ تۇرۇپتۇ. پادىشاھ ۋەزىرنىڭ سۆزىنى ئاڭلاپ، خۇشياقمىغان ھالدا:

— ھە، نېمە ئىشتى؟ — دەپتۇ. ۋەزىر: — مېنىڭ ئويلانغانىمۇ سىلنىڭ كۆڭۈللىرى ئۈچۈن. سىلى ئىلگىرى ئاڭلاپ بولغان ھېكايىلەرنى ئاڭلاپ زىيان تارتىۋاتىدىلا، — دەپتۇ. پادىشاھ:

— قانداق زىيان تارتىۋاتىمەن؟ — دەپتىكەن، ۋەزىر:
— بىرىنچىدىن، ئاڭلاپ بولغان نەرسىلەرنى قايتا ئاڭلاپ
ئۆمۈرلىرىگە زىيان بولۇۋاتىدۇ، ئىككىنچىدىن، خەزىنىلىرىگە
زىيان بولۇۋاتىدۇ، — دەپتۇ قۇۋلۇق بىلەن. پادىشاھ:
— ئۇنداق بولسا قانداق قىلماقچى بولۇۋاتىسەن؟ — دەپ
سورايتىكەن، ۋەزىر:

— مەن زىخىمۇ كۆيمەيدىغان، كاۋاپمۇ كۆيمەيدىغان بىر
چارىنى ئويلاپ قويدۇم، ئەگەر سىلى قوشۇلسىلا، سىلىمۇ
كۈندە يېڭى ھېكايە ئاڭلايدىلا ھەم خەزىنىڭىمۇ زىيان بولماي-
دۇ، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. پادىشاھ بۇ جاۋابنى ئاڭلاپ:
— قېنى، ئۇ قانداق چارە؟ سۆزلە، — دەپتۇ.

— بىز، — دەپتۇ ۋەزىر ئۆز كۆڭلىگە پۈككىنىنى ئاشكا-
رىلاپ، — پۇقرالارغا، بۈگۈندىن باشلاپ ھەركىم يالغان ھېكايە
ئېيتىپ پادىشاھنى قايىل قىلالسا، ئۆزىنىڭ ئېغىرلىقىدەك
ئالتۇن ئىنئام قىلىمىز، ئەگەر قايىل قىلالمىسا، ھېچنېمە
بەرمەيمىز، دەپ جاكارلايلى. بۇنىڭدا بىز گەپنى بىر قىلىۋې-
لىپ، نېمىلا دېسە: «راست» دەپ تۇرۇۋالىمىز — دە، ھېچكىم
ئىنئامغا ئىگە بولالمايدۇ، سىلىنىڭ تەلەپلىرىمۇ ھەل بولىدۇ.

پادىشاھ ۋەزىر — ۋۇزىرلىرىنى چاقىرىپ، ئوڭ قول ۋەزىر-
لىرىنىڭ كۆرسەتمىسى بويىچە ھەممىسى گېپىنى بىر قىلىۋاپتۇ
ھەم چارچىنى ئالدىغا چاقىرىپ:

— پۈتۈن يۇرتتىكى يەتتە ياشتىن يەتمىش ياشقىچە بول-
غان پۇقرالارغا جاكارلاڭلار، كىمكى ھېكايە ئېيتىپ، مېنى:
«يالغان» دېگۈزەلسە، مەن شۇ كىشىگە ئۆزىنىڭ ئېغىرلىقىدا
ئالتۇن ئىنئام قىلىمەن، — دەپتۇ. چارچىلار شۇ ۋاقىتنىڭ
ئۆزىدىلا ناغرا — سۇناي چېلىپ: «ئەييۇھەنناس، ئىشتىڭلار
ئامۇخاس، ئىشتىمدۇق دېمەڭلار...» دەپ پادىشاھنىڭ پەرمانىدە.

نى پۈتۈن يۇرتقا يەتكۈزۈپتۇ. پادشاھنىڭ پەيىمى چىققان كۈنلا، پادشاھ ۋەدە قىلغان ئالتۇنغا قىزىققان مەدەنىيەت قىسسچىلەر، گەپدانلار بىر - بىرلەپ پادشاھنىڭ مۇۋەپپەقىيەت كېلىپ، ئۆزلىرىمۇ ئاڭلىمىغان، ئويلىمىغان، كۆرمىگەن ئىش - يىپ - غارايىپ ۋەقەلەرنى ھېكايە قىلىپ پادشاھقا ئېيتىپ بېرىپتۇ، بۇنىڭ بىلەن پادشاھنىڭ ھېكايە ئاڭلاش خۇمارى پەسكويغا چۈشۈپتۇ. لېكىن، پادشاھ سۆز ئاچقۇچە ۋەزىر - ۋۇزىرالار ئالدىن كېلىشىۋالغىنى بويىچە، ھەربىر كىشى ئۆزىنىڭ يالغان ھېكايىسىنى ئېيتىپ بولۇشىغا، بىرى ئورنىدىن تۇرۇپ:

— بىز سېنى يالغان ھېكايە ئېيتىدىغان ئوخشايدۇ دەپ - سەك، ھەممىسى مېنىڭ چوڭ دادام قىلغان ئىشلارغۇ، — دەپ يالغاننى راستقا چىقىرىپ ھېكايىچىنى قۇرۇق قول يولغا سېلىشىدىكەن.

نۇرغۇن كۈنلەر يۇرتتىكى چوڭ - كىچىك كىشىلەر يالغان ھېكايە ئېيتىش بىلەن، پادشاھ ئۆزىنىڭ ھېكايە خۇمارىنى پەسەيتىش بىلەن، ۋەزىر - ۋۇزىرالار يالغاننى راستقا ئايلاندۇرۇش بىلەن ئۆتۈپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇ يۇرتتا ھېچ - قانداق بىر يالغان نەرسە قالماي ھەممىسى راست بولۇپ چىقىپتۇ. شۇنداق قىلىپ، پادشاھ ۋەدە قىلغان ئالتۇن ئۆز ئورنىدا تەۋرىمەي، پۇقرالارنىڭ پادشاھتىن ئېلىپ تۇرىدىغان ئىنئاملارمۇ ئۈزۈلۈپ قاپتۇ.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە يالغان ھېكايە ئېيتىش سەكسەن ياش - تىن ھالقىغان بىر بوۋايغا كەپتۇ. ئۇ قاردەك ئاقارغان ساقىلىنى سىلاپ، ھاسىسىنى توكۇلداقنىچە مۈكچىيىپ، يالغان ھېكايە ئېيتىش ئۈچۈن پادشاھنىڭ ئالدىغا كىرىپتۇ ۋە ھېكايىسىنى باشلاپتۇ:

— مەن بۇنىڭدىن قىرىق يىل ئىلگىرى ئۆلۈپ كەتكەندىم، مانا ھازىر سىلەرنىڭ ئالدىڭلاردا، سىلەرگە ھېكايە ئېيتىپ بېرىمەن دەپ ئولتۇرۇپتىمەن، — دەپ ھېكايىسىنى باشلاپ، جەھەننەمدە كۆرگەنلىرىنى ھېكايە قىلىپ بەرگەن بولسىمۇ، ئادەمنىڭ ئۆلۈپ قايتا تىرىلىشى ئەقىلگە سىغمايدىغان ئىش بولسىمۇ، ۋەزىرلەر بىر - بىرىگە قارىشىۋېلىپلا:

— راست ئېيتىسەن. بىز كىچىك ۋاقتىمىزدا ئاتا - بوۋىمىز سېنىڭ نامىزىڭنى چۈشۈرگەن. سەن ئۇ دۇنياغا ياش كەتكەچكە، بۇ دۇنيانىڭ ياخشىلىقىنى ئاز كۆردۈڭ. ئەمدى سەن پادىشاھنىڭ ۋەدە قىلغان دۇنياسىغا قىزىقىپ، بۇ دۇنيا - نىڭ پەيزىنى سۈرۈش ئۈچۈن قايتا تىرىلدىڭ. سەن شۇ ساقىلىنىڭ بىلەن ھەرگىز يالغان ئېيتمايسەن. سەن ئېيتقان ئۇ ئىشلارنى بىزمۇ ئۇ دۇنياغا بارغاندا كۆرۈپ كېلەرمىز، — دەپ بوۋايىنى ئۆلۈپ قايتا تىرىلگەن قىلىپ يولغا سايىتۇ.

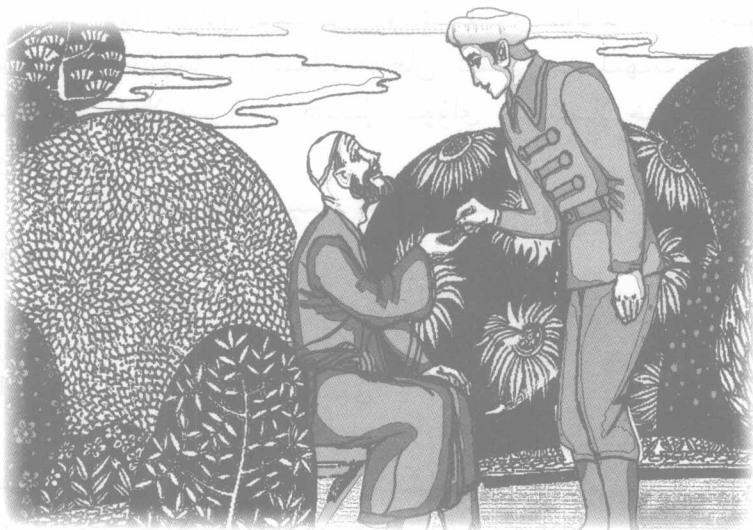
بۇنىڭ نېمە ئىش ئىكەنلىكىگە ئەقلى يەتمىگەن بوۋاي ئۆزىنىڭ ئاخىرقى ئۆمرىنى پادىشاھ ۋەدە قىلغان ئىنئامىنى ئېلىپ خاتىرجەم ئۆتكۈزمەكچى بولغان ئۆيىنىڭ بەربات بولغانلىقىدىن غەزەپلىنىپ، قالغان ئۆمرىنى قانداق ئۆتكۈزۈش توغرىلىق غەم - ئەندىشىگە چۆكۈپ، ئوردىدىن چىققان پېتى بېشى قايغان، پۇتى تايغان تەرەپكە يول ئاپتۇ. بوۋاي شۇ ماڭا - خىنچە تاكى كەچ كىرىپ، تاڭ ئاتقۇچە مېڭىپتۇ، تاڭ ئاتقاندا بىر يايلاققا چىقىپ قاپتۇ. ئۇ يەنە بېشىنى ساڭگىلىتىپ يولىنى داۋاملاشتۇرۇپتۇ. بىر چاغدا ئالدىدىن بىرى:

— ئەسسالامۇئەلەيكۇم، بوۋا، سەپىرىڭىز قايان؟ — دەپ سالام بېرىپتۇ. بوۋاي بېشىنى كۆتۈرۈپ قارىغۇدەك بولسا، ئالدىدا ئون بەش - ئون ئالتە ياشلاردىكى بىر بالا قول قوۋۇشتۇرۇپ تۇرغۇدەك. بوۋاي بالىنىڭ سالىمىنى ئىلىك ئېلىپ:

— ئوغلۇم، سەپىرىمنىڭ قاين ئىكەنلىكىنى ئۆزۈمۈ
بىلمەيمەن، — دەپتۇ مەيۈسلىنىپ. بوۋاينىڭ بىچىلىق قىلىشىغا
تىنى كۆرگەن بالىنىڭ بوۋايغا ئىچى ئاغرىپ:
— بۇ دەشت — باياۋاندا يۈرۈشىڭىزگە نېمە سەۋەب بولدى.
دى، بوۋا؟ — دەپ كوچىلاپ سوراپتۇ. بوۋاي بالىنىڭ سوئالغا
ئېغىر بىر ئۆھ تارتىۋېتىپ:

— ئۆزۈڭ كىمسەن، بۇ يەردە نېمە قىلىپ يۈرسەن؟ —
دەپ سوئال بىلەن جاۋاب بېرىپتۇ. بالا:
— مەن پادىشاھنىڭ مالچىسى، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.
بوۋاي بالىنىڭ جاۋابىنى ئاڭلاپ، بالىنى ئۆز ھاجىتىدىن چى-
قالمايدىكەن دەپ ئويلاپ:

— يولۇمنى توسما، ئۆز يولۇمغا كېتىۋېرەي، — دەپ
ئالدىغا قاراپ مېڭىپتۇ. بالا بوۋاينىڭ بۇنداق نام — نىشانىز
مېڭىپ، بىرەر خېيمىخەتەرگە يولۇقۇپ قېلىشىدىن ئەنسىرەپ،
بوۋاينىڭ پېشىگە ئېسىلىپ:

— كونلار: «بىر چوڭنىڭ گېپىنى ئاڭلا، بىر كىچىك-نىڭ» دەپتىكەن. نېمىلا بولسا باشلىرىغا كەلگەن دەردنى ئېيىتىپ باقسىلا، — دەپتۇ. بوۋاي بالىنىڭ ئورۇنلۇق سۆزلەۋاتقانلىقىنى ئاڭلاپ يەنە تەرسالىق قىلغۇسى كەلمەي، بۇ تەرەپكە يول ئېلىپ كېلىشىدىكى سەۋەبىنى سۆزلەپ بېرىپتۇ ھەم ئۇنى قىل تېپىپ، پادىشاھنىڭ قول ئاستىدىكىلەر بىلەن تىل بىرىكتۈرۈۋېلىپ خەلقنى ئەخمەق قىلىپ ئويناۋاتقانلىقىنى ئېيتىپ چىپ تاشلاپ، ئىنئامنى ئېلىپ، قالغان ئۆمرىنى خاتىرجەم ئۆتكۈزمەكچى بولغانلىقىنى ئېيتىپ:

— بۇ سەپىرىم ئەقىل تېپىش ئۈچۈن، — دەپتۇ. بالا بوۋاينىڭ ئېيتقانلىرىنى ئاڭلاپ:

— ۋاي — ۋۇي، بوۋا، شۇنىڭغىمۇ غەم قىلىپ كەتكەن بارمۇ؟ ئۇ ئادەتتىكىلا بىر ئىشكەنغۇ، — دەپتۇ. بوۋاي بالىنىڭ سۆزىگە بىر ئىشىنىپ — بىر ئىشەنمەي تۇرۇپ قاپتۇ. بۇ چاغدا بالا:

— بوۋا، ئەگەر باشقا زۆرۈر ئىشلىرى بولمىسا، بۈگۈن مېنىڭكىدە مېھمان بولسىلا، قالغان ئىشنى مەسلىھەت بىلەن بىر ئىش قىلارمىز، — دەپتۇ. بوۋاي يەنىلا خاتىرجەم بولالماي:

— ئوغلۇم، سەن مېنى ئەخمەق قىلمايۋاتىدىغانسەن؟ — دەپتۇ.

— ياق، بوۋا، مەقسەتلىرى راستتىنلا شۇنداق بولىدىغان بولسا، مەن مۇرادلىرىغا يەتكۈزەي، — دەپتۇ بالا. بوۋاي بالىغا تېخىمۇ ئىشەنگۈسى كەلمەي:

— ئەگەر شۇ ئىش راستتىنلا سېنىڭ قولۇڭدىن كەلسە، نېمە ئۈچۈن ھېكايە ئېيتىپ پادىشاھتىن ئىنئام ئالماي، قوي بېقىپ جاپا چېكىپ يۈرسەن؟ — دەپ سوراپتۇ. بالا:

— بۇنىڭ سەۋەبى: بىرىنچىدىن، مەن دەرىجىلىق ئىشلىمەن، مەن ئۇ يەرگە كەتسەم، قويلارغا قارايدىغان ئادەم كىنچىدىن، مەن ئارتۇقچە بايلىققا قىزىقمايمەن. كۈن ئۆتۈپ، تۇقچە دۇنيا ئۆزۈڭگە دۈشمەن» دەپتىكەن، — دەپ جاۋاب بەردى. — بولۇپمۇ، بۇ ئۇنىڭ جاۋابىغا قايىل بولۇپتۇ ھەم: — قولىڭدىن كەلسە، شۇ ئىنئامنى ئېلىپ يېتىم - يېسىر، تۇل خوتۇنلارغا ئۆلەشتۈرۈپ بەرسەڭ بولمامدۇ؟ — دەپتۇ. بالا بوۋاينىڭ تەكلىپىگە قوشۇلۇپتۇ. بۇ چاغدا بوۋاي يەنىلا خاتىرجەم بولالماي:

— ئوغلۇم، سەن زادى قانداق قىلماقچى؟ — دەپ سوراپتۇ. بالا ئۆز كۆڭلىگە پۈككەنلىرىنى بوۋايغا سۆزلەپ بېرىپتۇ.

بوۋاي بىلەن بالا ئەتىسى سەھەردە قويلارنى ھەيدىگىنىچە پادىشاھ ئوردىسىغا قاراپ يول ئاپتۇ. ئوردا ئالدىغا كەلگەندە ياساۋۇللار ئۇلارنى توسۇپ:

— سىلەر نېمە ئادەملەر؟ — دەپ سوراپتۇ. بوۋاي بىلەن بالا:

— بىز پادىشاھقا يالغان ھېكايە ئېيتىپ بەرگىلى كەلگەن ئادەملەر، — دەپ، كېلىشتىكى مەقسىتىنى ئېيتىپتۇ. ياساۋۇللار قويلارنى قويۇپ كىرىشنى ئېيتىپتۇ. بالا:

— بۇ پادىشاھنىڭ قولى. مەن يىلدا ئاران بىر ئانا - بالا قويغا ئىشلەيمەن، ئەمما ئۈنمۇ ئالالمايمەن. چۈنكى، بىرەر قوي يىتىپ كەتسە ياكى بۆرە يەپ كەتسە ھەققىمنى بەرمەيدۇ. پادىشاھ ئەنە شۇنداق رەھىمسىز. ئەمدى قويلارنى بۇ يەرگە قويۇپ قويسام قويلار يوقىلىپ كەتسە، بىر ئۆمۈر بىكارغا ئىشلىمەي. كىرىپ، مەن دېگەننى پادىشاھقا ئېيتىپ بېقىڭلار، — دەپتۇ.

ياساۋۇل پادىشاھنىڭ ئالدىغا كىرىپ سالام قىلىپ بول-

غاندىن كېيىن، قويچىنىڭ ئېيتقانلىرىنى يەتكۈزۈپتۇ. پادىشاھ راست دەي دېسە، باشقىلارنىڭ ئالدىدا رەھىمسىز ئاتىلىپ قېلىشنى نومۇس بىلىپ، ئويللىمىغان يەردىن كەلگەن بۇ زەر-بىدىن تېڭىرقاپ، ئۆزىمۇ سەزمىگەن ھالدا:

— يالغان، — دەپ ۋارقىراپ ساپتۇ ھەم بالىنىڭ قويلارنى ھەيدەپ كىرىشىگە رۇخسەت قىپتۇ. بۇنى كۆرگەن ئىچى تار ئوڭ قول ۋەزىر:

— ئوردىغا قوي ھەيدەپ كىرسە قانداق بولغىنى؟ — دەپتىكەن، پادىشاھ:

— ئۇ ماڭا تولىمۇ سادىق ئوخشايدۇ، ئەگەر شۇنداق بولمىغان بولسا، قويلارنى جاڭگالدا تاشلاپ كەلگەن بولاتتى، — دەپتۇ. ياساۋۇل چىقىپ، بوۋاي بىلەن بالغا كىرىشكە ئىجازەت بېرىلگەنلىكىنى يەتكۈزۈپتۇ. قويچى بالا ئۇنىڭدىن:

— پادىشاھ نېمە دېدى؟ — دەپ سوراپتۇ. ياساۋۇل: — پادىشاھ «يالغان» دەپ ۋارقىراپ كەتتى، — دەپ، بولغان ئەھۋالنى ئەينەن ئېيتىپتۇ.

بالا قويلارنى ھەيدەپ پادىشاھنىڭ ئالدىغا كىرىپ تەزىم قىلغاندىن كېيىن، كېلىشتىكى مەقسىتىنى ئېيتىپتۇ. پادىشاھ ئۇنىڭغا ئىجازەت بېرىپ:

— قېنى، ھېكايەڭنى باشلا، — دەپتۇ. بۇ چاغدا بالا: — پادىشاھىئالەم، سىلگە گۇۋاھچىلار تەييار ئىكەن، ئۇلار يالغاننىمۇ راستقا ئايلاندۇرۇشىدۇ. شۇڭا، بىزگىمۇ گۇۋاھچى بولۇش ئۈچۈن شەھەر پۇقرالىرىدىن يىغىپ بەرسىدە، — دەپتۇ. پادىشاھ پەرمان قىلىپ، ئوردىغا نۇرغۇن پۇقرالارنى يىغدۇرۇپ ئەكەپتۇ. بالا يەنە:

— پادىشاھىم، ئارىلىقىمىز يىراق بولۇپ قالدى. گەپنى ئېنىق ئاڭلىماي قالدىلا، شۇڭا يانلىرىدا ئولتۇرغانلاردىن

ئىككىسى بىزنىڭ ئورنىمىزدا تۇرۇپ قويغانى تۈر -
سۇن، — دەپتۇ. پادشاھ ماقۇل بولۇپ، يېنىدا ئۆيىنىڭ
ئىككىنى قويلارنى توسۇپ تۇرۇشقا بۇيرۇپتۇ.

قويچى بىلەن بوۋاي پادشاھنىڭ يېنىدىن ئورۇن كەلگەن
ئۇلار كېلىشۋالغىنى بويىچە بوۋاي ھېكايىسىنى باشلاپتۇ:

«مەن ئەسلىي بىر زەردار باي ئىدىم، دۇنيالىقتا ئۈچ ئو-
غۇل يۈزى كۆردۈم. ئۇلار ئەقىلگە كىرگۈچە يېمىگەننى يېگۈ-
زۇپ، كىيىمىگەننى كىيگۈزۈپ باقتىم. ئەقىلگە كىرگەندە،
مەندىن كېيىن قالسا ئەل ئىچىدە خار بولۇپ قالمىسۇن دەپ،
بىساتىمنىڭ تەڭ يېرىمىنى خەجلەپ ئۇلارنى ئوقۇتتۇم. ئۇلار
بىلىمدە كامالەتكە يەتتى. لېكىن، مەن ئوغۇللىرىمنى ئۇنداق
رەھىمسىز، ئىنساپسىز، قارا نىيەت بولار، دەپ ئويلىمىغانىد-
كەنمەن. ئۇلار ئوقۇشنى تاماملاپ، ماڭا ھاجىتى چۈشمەيدىغان-
لىقىنى بىلىشتىمۇ، قانداق، بىر كۈنى ئۇلار مېنىڭ ئالدىمغا
كىرىپ:

— ئاتا، ئۆمۈرلىرى بىر يەرگە بېرىپ قالدى. كۆزلىرىد-
نىڭ ئوچۇقىدا مال - مۈلۈكنى بىزگە تەڭ ئۆلەشتۈرۈپ بې-
رىپ، بىزنىڭ كېيىنلىكىمىزدىن خاتىرجەم بولمامدىلا، بىز
سىلنى يەنە ئوخشاشلا كۈتىمىز، — دېدى. مەن ئۇلارغا ئى-
شەنپ دېگەننى قىلدىم. ئارىدىن ئۇزۇن ئۆتمەي ئۇلار كەل-
مەس بولدى. مەن، ئۇلار بىتاب بولۇپ قالغان بولسا، مېنى
يوقلاپ كېلەلمەي قالغان ئوخشايدۇ، دەپ چوڭ ئوغلۇمنىڭ ئۆ-
يىگە بېرىپ ئۇنىڭ ئىشىكىنى قاقتىم. ئۇ ئىشىكتىن بېشىنى
چىقىرىپ:

— ماڭ كەت، دىۋانە، ساڭا بېرىدىغان كۆيۈك نېنىم
يوق، — دەپ ئىشىكىنىڭ ئالدىدىن ھەيدىۋەتتى. مەن بۇ ئە-
لەمدىن يەرگە كىرەي دېسەم يەر قاتتىق، ئاسمانغا چىقاي دې-

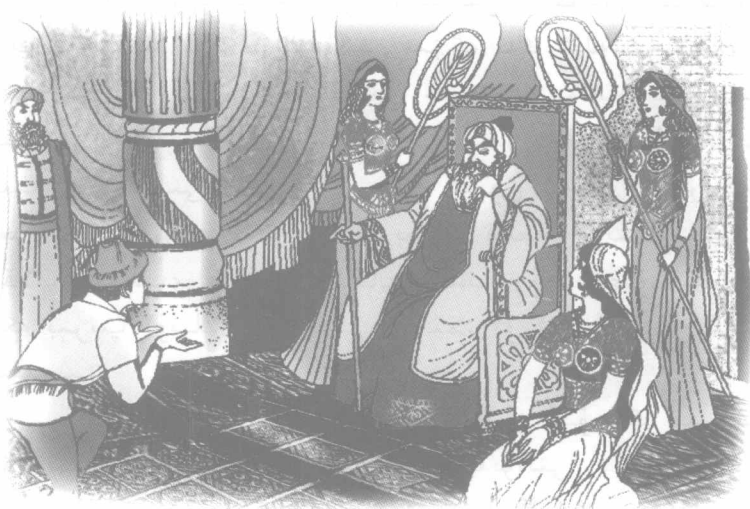
سەم ئاسمان يىراق كېلىپ، كىچىك ئوغۇللىرىمنى ئىزدەپ باردىم. ئۇلار ئاكىسىدىنمۇ ئۆتەر ئىنساپسىز ئىكەن. شۇنىڭدىن ئېتىبارەن مەن ئىگە - چاقىسىز قېلىپ، سەرسان - سەرگەردان بولۇپ يۈرىمەن. خۇدا، مېنىڭ بېشىمغا سالغان كۈننى باشقا بەندىسىنىڭ بېشىغا سالمىسۇن» دەپ سۆزىنى توختىتىپتۇ. پادىشاھ:

— شۇ ئوغۇللىرى ھازىرمۇ بارمۇ، نېمە ئىش قىلىدۇ؟ — دەپ سوراپتۇ.

— بار، ئۇلار پادىشاھنىڭ قول ئاستىدا ئىشلەيدۇ، — دەپتۇ بوۋاي.

— كىملەر ئۇ؟ — دەپ سوراپتۇ پادىشاھ. بوۋاي ئورنىدىن تۇرۇپ:

— چوڭ ئوغلۇم مانا بۇ ئوڭ قول ۋەزىر، قالغان ئىككىسى ئەنە قويلارنى توسۇپ تۇرغانلار شۇ، — دەپتۇ. بۇ ھېكايىنى ئاڭلاپ ئوڭ قول ۋەزىرنىڭ ئەرۋاھى ئۇچۇپ:

— بۇ ئۆلمىگەن قېرى يالغان ئېيتىپ بوھتان چاپلاۋا.

تېدۇ. مېنىڭ بۇنداق ئاتام يوق! — دەپ ئوردا ئۆزىگە قاراپ تۇرۇپ كېتىپتۇ. قوي توسۇپ تۇرغانلارمۇ بوۋاينىڭ ئالدىغا ئېيتقانلىقىنى دەپ چالۋاقاپ كېتىپتۇ. بۇ چاغدا بوۋاي:

— خوش، ۋەزىرئەزەم، يالغانغا قايىل بولدىلىمۇ؟ ئاچچىقلىرىمنى بېسىۋالسىلا، — دەپتۇ. ۋەزىرنىڭ تىلى تۇتۇلۇپتۇ.

— نۆۋەت قويىچى بالغا كەپتۇ. ئۇ ھېكايىسىنى باشلاشتىن ئىلگىرى، پادىشاھتىن:

— پادىشاھىئالەم، ھەربىر يالغان ھېكايە ئۈچۈن قىلغان ۋەدىلىرىنى ئادا قىلسىلا، مەن ھېكايەمنى باشلاي، بولمىسا بوۋامغا تەكەللۇق ئىنئامنى بەرسىلە، كېتىۋالايلى، — دەپتۇ. پادىشاھ بالىنىڭ تەلىپىگە قوشۇلۇپتۇ. بالا ھېكايىسىنى باشلاپتۇ:

— مەن ئاتام بىلەن ئانامدىن ئۈچ ياش چېغىمدا يېتىم قالغان، شۇ كۈندىن باشلاپ قوي بېقىشقا باشلىدىم. ھازىر قىرىق بەش يىل بولدى، بۇ جەرياندا مەن ھەقسىز ئىشلەپ كېلىۋاتىمەن، — دېيىشىگە، پادىشاھ:

— يالغان، سەن ئەمدى ئون بەش ياشقا كىرىپ، مەندىن قىرىق بەش يىلنىڭ ھەققىنى ئالماقچى بولۇۋاتامسەن؟! مەن ساڭا ھەق بەرگەن، ئۇ ھەقلەر ئۆزۈڭنىڭ يوقاتقان قويلرىڭنىڭ ئورنىغا تۇتۇپ قېلىندى. سەن بۇنى يالغان سۆزلەپ يوق. قا چىقارماقچى بولۇۋاتامسەن! — دەپتۇ. ئەتراپتىكىلەر پادىشاھنىڭ قىلمىشىنى راست دېيىشكە پىتىنالماي، ھەممىسى تەڭلا:

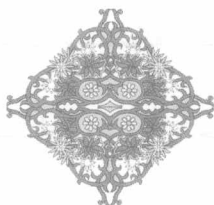
— يالغان، پادىشاھقا بوھتان چاپلاۋاتىدۇ، — دەپ ۋارقىراپتۇ. شۇ چاغدا بالا:

— پادىشاھىئالەم، بوۋام بىلەن ئىككىمىزنىڭ ھېكايىسى.

نىڭ يالغانلىقىنى ئۆزلىرىمۇ، ئەتراپتىكىلەرمۇ تەستىقلىدى.
ئەمدى بىزگە بېرىدىغان ئىنئامنى بېرىپ، بىزنى يولغا سېلىد-
ۋەتسىلە، — دەپتۇ.

پادىشاھ ۋەدىسىگە ئاساسەن، بالا بىلەن بوۋايغا بېرىدىغان
ئىنئامنى بېرىپتۇ. بالا بىلەن بوۋاي شۇ سورۇننىڭ ئۆزىدە
ئالتۇن — كۈمۈشنى خالايدىغان تارقىتىپ بېرىپتۇ. بۇنى كۆر-
گەن پادىشاھ نېمە ئۈچۈن شۇنداق قىلغانلىقىنى سورىغاند-
كەن، بالا:

— بۇ ئالتۇن — كۈمۈشلەر ئەسلىي ئۇلارنىڭ ھالال نې-
سىۋىسى ئىدى. سىلى دىللىرىدىن پاكلىق، ساپلىقنى يوقى-
تىپ، پۇقرالارنى ئالداشقا يۈزلەندىلە. بۇنىڭدىن كېيىن، ئۆز
ئەقىللىرى بويىچە ئىش كۆرۈشلىرىنى ئۆتۈنمەن، — دەپ
پادىشاھنىڭ سىرىنى ئېچىۋېتىپتۇ. بۇنىڭ بىلەن پادىشاھ يامان
غەرەز بىلەن ئەقىل كۆرسىتىپ ئىشنى بۇزغان ئوڭ قول ۋە-
زىرنىڭ ماھىيىتىنى چۈشىنىپ يېتىپ، ئۇنى دارغا ئېسىپتۇ،
قويچى بالىنى ئوڭ قول ۋەزىرلىككە تەيىنلەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن
يۇرت يەنە ئەسلىي ئىزىغا چۈشۈپ، ئەلمۇ خاتىرجەم بوپتۇ.
پادىشاھمۇ پاراكەندە بولماي ياخشى ھېكايىلەرنى ئاڭلاپ، خا-
تەرجەم ياشاپ كېتىپتۇ. ئېيتىشلارغا قارىغاندا: «يالغاننى ئېيتىد-
ۋەرسە راستقا ئايلىنىدۇ» دېگەن گەپ شۇنىڭدىن قالغانىكەن.

قازىنىڭ قىزى

بۇرۇن بۇرۇنكى، ئالەم زورنىڭ، تاماشا كورنىڭ ئىكەن،
پۇلى بارنىڭ گېپى ئوڭ، پۇلى يوقنىڭ گېپى توڭ ئىكەن.
شۇنداق زاماندا، يىراق بىر ماكاندا ھازىر ئىسمى ئۇنتۇلغان
بىر شەھەر بولغانىكەن. شۇ شەھەرنىڭ قازىسى قېرىپ بېلى
مۈكچەيگەن، چېچى ئۈچتەك ئاقارغان، بىر پۇتى گۆرگە ساڭ-
گىلىغان بولسىمۇ، ئەقىل - پاراسەتتە كامالەتكە يەتكەن،
چېچەن، سەزگۈر قىزىنىڭ ياردىمى بىلەن داڭق چىقىرىپ
كېلىۋاتقانىكەن. قازىنىڭ قىزى ئاتىسىغا ھەمدەمدە بولۇپ،
ئۆزلىرىنىڭ ئالدىغا كەلگەن دەردىمەنلەرنىڭ دەرد - ئەھۋالىنى
قۇلاق سېلىپ ئاڭلاپ، ئۇلارنى خۇش قىلىپ، قىزىل كۆز، نا-
ئىنساپلارنى يىغلىتىپ، ھەممىگە لايىقىدا جاۋاب قايتۇرۇپ يولغا
سالدىكەن. شۇنداق بولغاچقا، يىراق - يېقىندىكى دەردى بار،
ئەرزى بار كىشىلەرنىڭ ئايىغى ئۈزۈلمەي كېلىپ تۇرىدىكەن.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئىككى كىشى كېلىپ ئەرز - شىكايىتى
بارلىقىنى مەلۇم قىپتۇ. ئۇلاردىن بىرى ئۆزىنى تونۇشتۇرۇپ:
— مېنىڭ ئىسمىم سەمەت، ئاتام ناۋاي ئىدى. ئاتامدىن
ماڭا نۇرغۇن مال - دۇنيا مىراس قالغان. ئاتام ئۆلۈپ ئۇ ئا-
لەمگە سەپەر قىلغاندا، مەن بۇ ئادەم بىلەن قىيامەتلىك دوست
بولۇشقان، — دەپ يېنىدىكى ئادەمنى كۆرسىتىپتۇ. كەلگەن-

لەردىن يەنە بىرىمۇ:

— مېنىڭ ئىسمىم ئەمەت، ئاتام سودىگەر ئىدى. ئاتامدىن ماڭا ھەددى - ھېسابسىز مال - دۇنيا قالغان. مەنمۇ سەمەتكە ئوخشاش قارا يېتىم بولغاچقا، ئۇنىڭغا قىيامەتلىك دوست بو - لۇشقا قول بەرگەن، — دەپ ئۆزىنى تونۇشتۇرۇپتۇ. ئۇلار ئۆ - زىنى تونۇشتۇرۇپ بولغاندىن كېيىن، قازى:

— سىلەر ئىككىڭلار قىيامەتلىك دوستلاردىن ئىكەنسە - لەر، شۇنداق تۇرۇقلۇق مېنىڭ ئالدىمغا نېمە ۋەجدىن كەل - دىڭلار؟ — دەپ سوراپتۇ. سەمەت:

— مەن ئەمەتنىڭ ئۈستىدىن ئەرز قىلىپ كەلدىم، — دەپتۇ. ئەمەتمۇ تەڭلا:

— مەنمۇ سەمەتنىڭ ئۈستىدىن ئەرز قىلىپ كەلدىم، — دەپتۇ. قازى:

— سەن نېمىدەپ ئەرز قىلىسەن؟ — دەپ سەمەتتىن سوراپتۇ. سەمەت:

— بۇنىڭدىن ئۈچ يىل ئىلگىرى ئەمەت مېنىڭ ئالدىمغا كېلىپ: «دوستۇم، ئىككىمىز قىيامەتلىك دوستلاردىن. مەن ھازىر بىر گۈزەلگە ئاشىق بولۇپ دەردتە قالدىم. توي قىلىپ شۇ گۈزەلنىڭ ۋىسالىغا يېتىپ، دەردىمگە شىپا قىلىمىسام، بۇ ئالەمدىن ئارمان بىلەن كۆزۈم ئوچۇق كېتىدىغان ئوخشايدۇ. سەن مېنىڭ دوستۇم بولغاندىكىن، ياردەم قىلىپ بېشىمنى سىلىمىسالاڭ بولمىغۇدەك» دېدى. «مەن قانداق ياردەم قىلد - مەن؟» دېسەم، «مەن سەندىن نامرات، توي قىلىشقا قۇدرىتىم يەتمەيدۇ، شۇڭا سەندىن ياردەم سوراپ كەلدىم. ئەگەر مۇمكىن بولسا داداڭدىن قالغان مىراسىڭدىن مېڭا تىللانى بېرىپ تۇرساڭ، تويىدىن كېيىن ئەر - خوتۇن ئىككىمىز ئىشلەپ قايتۇرساق» دېدى. مەن، دوستۇمنىڭ بېشىغا كۈن چۈشكەندە

ياردەمدىن باش تارتسام، نامەردلىك بولمايدۇ، دەپ قوشۇپ،
قەرز بېرىشكە رازى بولدۇم. مىڭ تىللانى ساناپ ئۆزىنىڭ بىر
غا تۇتقۇزغىنىدا، ئۇ خۇشاللىقىدىن بېشى يەرگە تۇتقۇزۇپ
بولۇپ تەزىم قىلىپ ئېلىپ چىقىپ كەتكەن. ئارىدىن چىرايلىق
ئۆتمەي ئۇنىڭ تويى بولدى. ئۇلار ئىككىسى بىر چىرايلىق
ئەپلىشىپ قالدى. ھازىر بىر بالىلىق بولۇپ خاتىرجەم ياشاۋا-
تىدۇ. لېكىن، ئۇ مەندىن ئالغان قەرزنى ئۇنتۇپ قالغاندەك،
ئۇنى قايتۇرۇش خىيالىغىمۇ كىرىپ چىقماي بەخىرامان يۈردى.
ۋەردى. مەنمۇ، بەلكىم ھازىر قولى قىسقا بولسا كېرەك، تۈر-
مۇشنى خاتىرجەم قىلىۋالسا قايتۇرۇپ بېرەر، دېگەن ئۈمىد
بىلەن قەرزنى سۈيىلەپ بارمىدىم. باراي دېسەممۇ دوستلۇقىم-
مىزنىڭ يۈزى چوڭ كېلىپ بارالمىدىم. مانا ئارىدىن ئۈچ يىل
ئۆتتى. مەنمۇ بويتاقلىق تۇرمۇشىنى ئۆزگەرتىش ئۈچۈن پۇلغا
موھتاج بولۇپ قېلىپ، ئىلاجىسىزلىقتىن ئۇنىڭ ئالدىغا بار-
دىم. مەن ئۆز مەقسىتىمنى ئېيتسام، ئۇ مەندىن ھېچقانداق
قەرز ئالمىغانلىقىنى ئېيتىپ، مىڭ تىللانى قايتۇرۇشتىن باش
تارتىۋاتىدۇ. شۇڭا، مۇشۇ مىڭ تىللارنى ئېلىپ بېرەمدىكىن
دەپ ئالدىلىرىغا كەلدىم، — دەپ سۆزنى تۈگىتىپتۇ. سەمەت-
نىڭ سۆزى تۈگىگەندىن كېيىن قازى ئەمەتكە: «سەنچۇ؟» دې-
گەن مەنىدە قاراپ قويۇپتۇ. ئەمەت ئورنىدىن تۇرۇپ:

— سەمەت بىلەن قىيامەتلىك دوست بولۇشقىنىدىن باش
تارتمايمەن. شۇنداق تۇرۇقلۇق دوستۇمغا خىيانەت قىلىش ماڭا
نومۇس ئەمەسمۇ. سەمەت بۇنى بىلمەي، مېنىڭ خاتىرجەم
تۇرمۇشۇمغا كۆزى قىزىرىپ ماڭا ھەسەت قىلىۋاتىدۇ، بوھتان
چاپلاپ مەندىن نەپ ئالماقچى بولۇۋاتىدۇ. مەن بىر سودىگەر-
نىڭ ئوغلى تۇرسام، قانداقمۇ ناۋايىنىڭ ئوغلىدىن قەرز ئالاي،
بۇ قانداقمۇ ئەقىلگە سىغىسۇن! شۇڭا، قازى ئاخۇنۇم، مەن

سەمەتنىڭ ماڭا بوھتان چاپلىغانلىقى ئۈچۈن ئەرز قىلىپ كەلدىم، — دەپ سۆزىنى تۈگىتىپتۇ.

قازى ئۇلارنىڭ ئەرز — دەردلىرىنى ئاڭلاپ بولۇپ، يېنىدا ئولتۇرغان قىزغا: «قانداق بىر تەرەپ قىلىمىز؟» دېگەن مەندە قارايتۇ. قىزمۇ ئاتىسىنىڭ مەقسىتىنى چۈشىنىپ باشلىشىپ قويۇپتۇ. قازى قىزنىڭ ئىشارىتىدىن ئىشنىڭ ھەل بولىدىغانلىقىنى چۈشىنىپ:

— سىلەرنىڭ بۇ ئەرزىڭلار ئادەتتىكى ئىش ئىكەن، بۇنى قىزم بىر تەرەپ قىلسۇن، مەن ئارىلاشماي، — دەپ قىزنىڭ ھەل قىلىشىغا ھاۋالە قىلىپ، ئەسنىگىنىچە كۆزىنى يېرىم يۇمۇپ، مامۇق تەككىگە يۆلىنىپ يېتىپتۇ. قىز ئاتىسىنىڭ ئىجازىتىنى ئالغاندىن كېيىن:

— گەپ — سۆزۈڭلاردىن قارىغاندا ئىككىڭلار ياخشى دوستلاردىن ئىكەنسىلەر. شۇنداق تۇرۇقلۇق يەنە ئىككىڭلار دەۋاگەر ئىكەنسىلەر، ئەگەر بىرىڭلارنىڭ يالغان بولۇپ قالسا،

يۈزۈڭلارغا سەت، دوستلۇقۇڭلارغىمۇ تەسەۋۋۇپىڭلارغا، شۇڭا بىرىڭلار دەۋادىن كەچسەڭلار ياخشى بولارمىنىڭلار دەپ سىنچى كۆزلىرى بىلەن ئۇلارغا تىكىلىپتۇ. سەمەت قىرىپ، تاتىرىپ، تىرىنقىنى تاتىلىغىنىچە يەرگە قاراپ جىم تۇرىپتۇ، ئەمەت بولسا قىزنىڭ كۆزىدىن ئۆزىنى ئېچىپچى:

— پۇل دېگەن كىمگە ئاچچىق؟ — دەپ دوق قىپتۇ. قىز ئۇلارنىڭ ئىش - ھەرىكەتلىرىدىن، سۆزلىرىدىن دەرھال بىر ئەقىل تېپىپتۇ - دە، سەمەتكە قاراپ: — دەۋاگەر سەمەت، سىز ئەمەتكە قەرز بەرگەندە ئۇنىڭدىن تىلخەت ئالمىغانمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ.

— ياق، مەن ئۇنىڭغا ئىشىنىپ تىلخەت تەلەپ قىلمىغا. نىكەنمەن، — دەپتۇ سەمەت. قىز سەل ئويلىنىۋېلىپ، سەمەتتىن يەنە:

— سىز پۇلنى ئەمەتكە قەيەردە بەرگەن؟ يېنىڭلاردا ھېچ - كىم يوقمىدى؟ — دەپ سوراپتۇ.

ئاق كۆڭۈل، ساددا سەمەت قىزنىڭ سوئالىنى ئاڭلاپ ئېلىم - بېرىم قىلغان چاغدىكى ئورۇننى ئېسىگە كەلتۈرۈپ: — ھە، راست، مەن پۇلنى ئۇنىڭغا بىر تۈپ ئۈجمە دە - رىخنىڭ سايىسىدە ئولتۇرۇپ بەرگەندىم، ئەمما يېنىمىزدا ھېچكىم يوق ئىدى، — دەپتۇ. قىز بۇ جاۋابنى ئاڭلاپ، دەر - ھال:

— دۇرۇس، سىلەرنىڭ ئېلىم - بېرىم ئىشلىرىڭلارغا شۇ ئۈجمە دەرىخى گۇۋاھ بولالايدۇ، — دەپتۇ - دە، سەمەتكە، — سىز دەرھال ئۈجمە دەرىخىدىن سوراپ كېلىڭ. ئەگەر راستتىنلا پۇل قەرز بەرگەن بولسىڭىز، ئۈجمە دەرىخى گۇۋاھلىقتىن ئۆتىدۇ. تېز بېرىپ، تېز قايتىپ كېلىڭ، — دەپ سەمەتنى يولغا ساپتۇ.

ئەمەت، بۇ قىزنىڭ ماڭا يالغۇز قىلىدىغان گەپ - سۆزى بولسا سەمەتنىڭ بۆكىگە جىگدە سېلىپ يولغا سالغىنى ئوخشايدۇ... دېگەنلەرنى ئويلاپ قىزغا تەلمۈرۈپ قارايتۇ. قىز ئۆز يېنىدا ئەمەت يوقتەكلا پەرۋاسىز ئولتۇرۇپتۇ. بۇ ھال ئەمەتكە ئار كېلىپ، يەنە، بۇ ئالچىپ قالغان قىز ئوخشايدۇ، شۇنداق بولسا تازا ياخشى بولغىنى. مەن چىشىم چىقىپ مۇشۇ كۈن-گىچە دەرەخ گۇۋاھلىقتىن ئۆتۈپتۇ دېگەننى ئاڭلاپ باقمىغان، راستتىنلا ئەخمەق قىز ئىكەن، دېگەنلەرنى ئويلاپ، ئۆزىنى مەغرۇر تۇتۇپ، گىدەيگىنچە ئولتۇرۇپتۇ. ئارىدىن بىر ئاش يېشىم ۋاقىت ئۆتكەن بولسىمۇ، سەمەت قايتىپ كەلمەپتۇ. بۇ چاغدا قىز:

— سەمەت ئەجەب قايتىپ كەلمەيدىغۇ؟ — دەپ ئەمەتتىن سوراپتۇ. ئەمەت ئۆزى ئۈچۈن چۆچۈرىنى خام ساناپ ئولتۇر-غاچقا، قىزنىڭ سوتالغا ئويلانمايلا:

— بەلكىم ئۇ ئۈجمە دەرىخىنىڭ تۈۋىگە ئەمدى يېتىپ بارغاندۇ، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.

سەمەت ئۈجمىنىڭ تۈۋىگە بېرىپ، جاۋاب ئالالمىغاندىن كېيىن قايتىپ كېلىپ، بېشىنى ساڭگىلاتقىنچە تىرىنقىنى تاتىلاپ لام - جىم دېمەي تۇرۇپتۇ. قىز سەمەتنىڭ بىچارە قىياپىتىنى كۆرۈپ، ئېچىنغان ھالدا:

— ئۈجمە دەرىخى نېمىدەپ گۇۋاھلىقتىن ئۆتتى؟ — دەپتۇ. سەمەت:

— مەن ئۈجمىگە خېلى يالۋۇرغان بولساممۇ، ھېچقانداق سادا چىقمىدى، — دەپتۇ. قىز سەمەتنىڭ ساددىلارچە بەرگەن جاۋابىنى ئاڭلاپ مىيىقىدا كۈلۈپ:

— ئاق كۆڭۈل يىگىت، سىز تولىمۇ ساددا، ئاق كۆڭۈل ئىكەنسىز. سىز قاچان دەرەخنىڭ زۇۋانغا كىرىپ سۆزلىگەن-

نى كۆرگەن؟ لېكىن، سىز ئۈجمە تۈۋىگە يېتىپ بارغۇچە
ئۈجمە بۇ يەرگە كېلىپ سىزنىڭ قەرز بەرگەنلىكىڭىزنى
گۇۋاھلىقتىن ئۆتتى. ئاشۇ ئۈجمە تۈۋىدە بەرگەنلىكىڭىزنى
نىقلاندى، — دەپتۇ.

«ئوغرىنىڭ يۈرىكى پوك - پوك» دېگەندەك، قىزنىڭ سۆزى
ئاڭلىغان ئەمەت چاپراپ تۇرۇپ دەرھال ئېتىراز بىلدۈرۈپتۇ:
— ئەلمىساقىتىن بۇيان كىم دەرەخنىڭ سۆزلىگەنلىكىنى
كۆرگەن؟ ئۇنىڭ ئۈستىگە، مەن سىزنىڭ يېنىڭىزدىن بىردەم -
مۇ ئايرىلمىسام، قانداق قىلىپ ئۈجمە بۇ يەرگە كېلىپ
گۇۋاھلىقتىن ئۆتسۇن. بۇ يەرگە كەلگەن بولسا، مەنمۇ كۆر -
مەسمىدىم. سىز سەمەتكە يان بېسىۋاتىسىز!

قىز ئەمەتكە قاراپ مەسخىرىلىك كۈلۈپ، كەسكىن قىلىپ:
— كۈنلار: «قورسىقىڭنىڭ ئاغرىقى بولمىسا، تاۋۇز يې -
يىشتىن قورقما» دەپتىكەن. ئەگەر سىز پاك بولسىڭىز،
قۇشقاچ تىلىڭىز چىقىپ، نېمە ئۈچۈن سېرىق قۇشقاچتەك
بىلجىرلايسىز؟ سىز تىللارنى شۇ ئۈجمە دەرەخنىڭ تۈۋىدە
ئالمىغان بولسىڭىز، سەمەتنىڭ قايسى ئۈجمە دەرەخنىڭ يې -
نىغا، قانچىلىك ۋاقىتتا يېتىپ بارىدىغانلىقىنى قانداق بىل -
سىز؟ — دەپتىكەن، ئەمەت لام - جىم دېيەلمەي قاپتۇ. ئا -
خىردا ئۆزىنىڭ يالغان ئېيتقانلىقىغا قاتتىق پۇشايمان قىپتۇ.
سەمەتنىڭ ئاق كۆڭۈل، ساددا، سەمىمىي ئىكەنلىكىنى كۆرگەن
قازىنىڭ قىزى سەمەتكە ئاشىق بولۇپ قاپتۇ. كېيىنچە ئۇلار
مەقسەت - مۇرادىغا يېتىپ، بىرلىكتە ئەلنىڭ يىغىسىنى
يىغلاپ ئۆتۈپتۇ.

ئېيتىشلارغا قارىغاندا: «يالغانچىنىڭ قۇيرۇقى بىر تۇتام»
دېگەن ماقال ئەمەت بىلەن سەمەت ئوتتۇرىسىدا بولۇپ ئۆتكەن
شۇ ئىشتىن قالغانىكەن.

بۇرۇنقى زاماندا مامۇتاخۇن دېگەن بىر كەمبەغەل ئۆتكە-
نىكەن. ئۇ ئاق كۆڭۈل بولۇپ، ئاچ كۆز، زالىم بايلارغا بەكمۇ
ئۆچ ئىكەن. بۇ ئادەم ياشىغان يۇرتتا بىر ئاچ كۆز باي بار
ئىكەن. ئۇ يىل بويى ئادەملەرنى ئىشلىتىپ، ھەققىنى بەرمەك
تەس كېلىپ، قەستلەپ ئۆلتۈرۈۋېتىدىكەن. بارا - بارا بۇ باي-
غا ئىشلەيدىغانلار ئازىيىپ كېتىپتۇ، ئاخىر ئۇنىڭغا ھېچكىم
ئىشلەپ بەرگىلى ئۇنىماپتۇ. بىر كۈنى باي مامۇتاخۇننىڭ
ئالدىغا كەپتۇ. مامۇتاخۇن ئۇنداق ئويلاپ، مۇنداق ئويلاپ، ئا-
خىرى كۆڭلىگە بىر ئىشنى پۈكۈپ بايغا ئىشلەپ بېرىشكە
ماقۇل بولۇپ:

— مېنىڭ بەش شەرتىم بار. شۇنىڭغا كۆنسە، ئىشلەي-
مەن، بولمىسا، ئىشلىمەيمەن، — دەپتۇ.

— قېنى، شەرتلىرىڭنى ئېيتقىن، — دەپتۇ باي.

— بىرىنچىسى، مېنىڭ ئىش ھەققىم ئۈچۈن ئون چارەك
بۇغداي، ئون بەش چارەك قوناق بېرىلا. بۇغداي، قوناقنى ئۆ-
زۈمنىڭ كۈرەمدە ئۆلچەپ ئالىمەن. ئىككىنچىسى، بىر ماڭغان
يولدا ئىككىنچى قېتىم ماڭمايمەن. ئۈچىنچىسى، كۆلىنى كۆ-
تۈرەلمەيمەن. تۆتىنچىسى، مېڭىلغان بەللەرنى كېسەلمەيمەن.
بەشىنچىسى، تاغنىڭ بېشىنى چۈشۈرەلمەيمەن، — دەپتۇ

مامۇتاخۇن.

ئىشلەتكىلى ئادەم تاپالماي تۇرغان باي بولغاندا، ئۇنىڭ قولى بويىتۇ ۋە: «يىل ئاخىردا بەربىر ئۇنى ئۆلتۈرۈۋېتىمەن» دېگەن ھەققى بېرىش دېگەن يوق گەپ. باشقا شەرتلەرگە ئەمەل سەك، مەن ئۇنى شۇنداق ئىشلارغا سالاتتىممۇ؟» دەپ ئويلاپ، تۇ ۋە تىلخەت بېرىپتۇ.

بىر كۈنى باي مامۇتاخۇنغا:

— ھەي چاكار، مالڭ، سۇ ئەكەل، — دەپتۇ.

— باي ئاكا، بەرگەن تىلخەتلىرىگە ئەمەل قىلسىلا، —

دەپتۇ مامۇتاخۇن.

— ئەمەل قىلماي نېمە قىلدىم؟ — دەپتۇ باي، — مەن

سېنى سۇ ئەكەل دەۋاتىمەن.

— مەن سىلىگە: «كۆلنى كۆتۈرەلمەيمەن» دېگەن ئەمەس.

مېنىڭ ئاڭلىمىغانمۇ يا؟ — دەپتۇ مامۇتاخۇن. بۇ گەپنى ئاڭ.

لىغان باي ئۇ ئوتتۇرىغا قويغان شەرتلەرگە ئوبدانراق ئويلاپ

ئاندىن ماقۇل دېمىگىنىگە پۇشايمان قىلىپ دەردىنى ئىچىگە

يۇتۇپ، سۇنى ئۆزى ئەكەپتۇ.

كۈنلەر ئۆتۈپ بىر كۈنى باي مامۇتاخۇننى تاغدىن ئوتۇن

ئەكەلىشكە بۇيرۇپتۇ.

— ۋاي باي ئاكا، مەن: «تاغنىڭ بېشىنى چۈشۈرەلمەي.

مەن» دېگەندىمغۇ؟ — دەپتۇ مامۇتاخۇن.

— مەن سېنى تاغنىڭ بېشىنى چۈشۈر دېمىدىم، ئوقۇۋاتام.

سەن، تاغدىن ئوتۇن ئەكەل دەۋاتىمەن! — دەپ ۋارقىراپتۇ باي.

— باي ئاكا، تازىمۇ دۆت ئىكەنلا، تاغقا بېرىپ ئوتۇن

كەسلەش تاغنىڭ بېشىنى چۈشۈرگەنلىك ئەمەسمۇ؟ — دەپتۇ

مامۇتاخۇن.

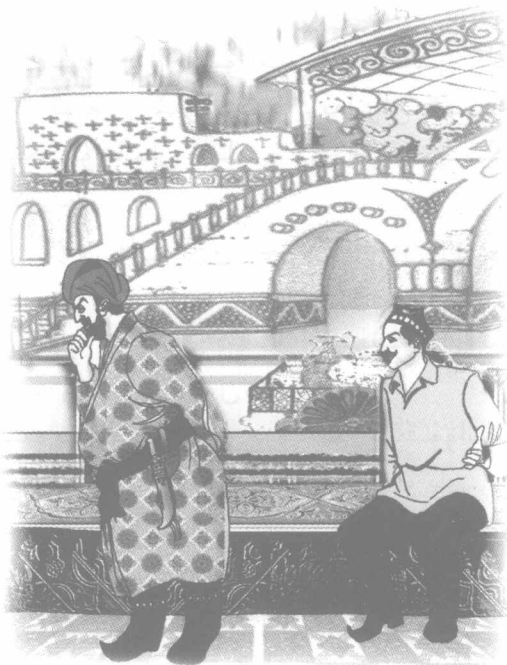
باي گەپ قىلالماي قاپتۇ. شۇنداق قىلىپ، مامۇتاخۇن

باينىڭ ئېشىنى يەپ، قاچىسىنى بىكارلاپ، باينىڭ جېنىغا تېگىپتۇ. ئەتىياز كېلىپ، تېرىلغۇ مەزگىلى بوپتۇ. باي: — ھەي چاكار، ماڭ، يەرلەرنى ھەيدە، بۇ ئىشنىڭ قىلارسەن؟ — دەپتۇ مامۇتخۇنغا.

— ۋاي باي ئاكا، نېمە دەۋاتىلا؟ مەن: «بىر ماڭغان يو-لۇمدىن ئىككىنچى قېتىم ماڭمايمەن» دېمىدىممۇ؟ — دەپتۇ مامۇتخۇن كۈلۈپ تۇرۇپ. باي ئۇنى دېسە، ئۇ بۇنى دەپ، بايغا زادىلا گەپ بەرمەپتۇ. باي ئۇنى دەۋا قىلىپ قازىنىڭ ئالدىغا سۆرەپ ئاپىراي دېسە، دەۋادا ئۆزىنىڭ يېڭىلىپ، ئوسال بولمىدىغانلىقىنى بىلگەچكە، ئامالسىزلىقتىن ئۆزىنىڭ گۆشىنى ئۆزى يېگۈدەك بوپتۇ.

ئەتىياز كې-
تىپ ياز كەپتۇ.
ئورما ۋاقتىمۇ
بولۇپ قاپتۇ. باي
مامۇتخۇننى
ئورما ئورۇشقا
بۇيرۇپتۇ.

— ۋاي باي
ئاكا، ۋەدىلىرىگە
زادىلا ۋاپا قىل-
مايدىكەنلا، مەن:
«نۇرغۇن بەللەر-
نى كېسەلمەي-
مەن» دېمىگەن-
مىدىم؟ ئىشەن-
مىسىلە، تىلخەت-

نى كۆرۈپ باقسىلا، — دەپتۇ مامۇتاخۇن. گەپنى ئاڭلىغان
باي ئاچچىقىدا يېرىلغۇدەك بولۇپ:

— يوقال كۆزۈمدىن ! — دەپ ۋارقىراپتۇ. بۇ يەردە
ئاڭلىغان مامۇتاخۇن كۈلۈپ كېتىپ:

— ئالدىرىمىسلا، مەن بۇ ئۆيدە بىر يىلدەك ئىشلىدىم
ئىش ھەققىمنى بەرمەملە؟ — دەپتۇ.

بۇنىڭدىن قۇتۇلغىلى بولمايدىغانلىقىنى بىلگەن باي ئا-
خىر ئون چارەك بۇغداي، ئون بەش چارەك قوناق بېرىشكە
مەجبۇر بوپتۇ. چاكار ئۆيىگە بېرىپ تىلخەت بىلەن ئۆز كۈ-
رىسىنى ئېلىپ كەپتۇ. بۇ كۈرە ئىنتايىن يوغان بولۇپ، يى-
گىرمە ئادەم ئاران كۆتۈرەلەيدىكەن.

— نېمە ئۇ؟ — دەپ ۋارقىراپتۇ باي.

— ئاستا گەپ قىلسىلا، — دەپتۇ مامۇتاخۇن، — سىلى
ماۋۇ تىلخەتنى ئوقۇپ باقسىلا. بىز دەسلەپ قىلىشقان بۇ
توختامدا نېمە دېيىشكەندۇق؟

— سېنىڭ بۇ كۈرەڭنى مەن ئۇ چاغدا كۆرمىگەن تۇر-
سام، — دەپتۇ باي.

— شۇ چاغدا نېمە ئۈچۈن كۆرۈپ باقمىغان؟ — دەپتۇ
مامۇتاخۇن. بۇ تالاش - تارتىشتا ئۇ ئاخىر يېڭىپ چىقىپتۇ.

شۇنىڭ بىلەن ئاشۇ يوغان كۈرىدە ئۆلچەپ تارتىپ ئون
چارەك بۇغداي، ئون بەش چارەك قوناقنى ئاپتۇ. باينىڭ ئاش-
لىقى مامۇتاخۇننىڭ ئىش ھەققى ئۈچۈن ئاران چىقىش قىپ-
تۇ. باينىڭ ئاشلىق ئامبارلىرى ھايت - ھۈيت دېگۈچىلا قۇ-
رۇپتۇ. ئاچ كۆز باي دەرد - ئەلەمگە چىدىماي بىر كېچىدىلا
يوقاپ كېتىپتۇ. مامۇتاخۇن شۇ يۇرتتىكى بارلىق كىشىلەرنىڭ
ھۆرمىتىگە سازاۋەر بوپتۇ ۋە بايدىن ئالغان ئاشلىقنى كىشە-
لەرگە بۆلۈپ بېرىپتۇ.

پادشاھنىڭ كەنجى قىزى

بۇرۇنقى زاماندا بىر پادشاھ ئۆتكەنكەن. ئۇنىڭ ئۈچ قىزى بار ئىكەن. بىر كۈنى پادشاھ ئۈچ قىزىنىڭ ئەقلىنى سىناپ كۆرمەكچى بولۇپ، ئۇلارنى يېنىغا چاقىرىپ مۇنداق دەپتۇ:

— مەن قانداق؟ — دەپ سوراپتۇ پادشاھ چوڭ قىزىدىن.
— سىز ناۋاتتەك تاتلىق، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ چوڭ قىزى پادشاھقا. پادشاھ يەنە ئوتتۇراڭچى قىزىدىن:
— مەن قانداق؟ — دەپ سوراپتۇ.
— سىز قەنتتەك تاتلىق، — دەپتۇ ئوتتۇراڭچى قىزى پادشاھقا. پادشاھ كەنجى قىزىدىن:
— مەن قانداق؟ — دەپ سوراپتۇ.
— سىز تۈزدەك، — دەپتۇ كەنجى قىزى پادشاھقا.
پادشاھ ئۈچ قىزىنىڭ جاۋابىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، چوڭ قىزى بىلەن ئوتتۇراڭچى قىزىنىڭ بەرگەن جاۋابىدىن ناھايىتى خۇش بوپتۇ، ئۇلارغا ئىنئام بېرىپتۇ، كەنجى قىزدىن بىرىگەن جاۋابىغا ئاچچىقى كېلىپ: «ئۇنى ئوردىدىن ھەيدەپ چىقىرىپ، چەت يېزىغا ئاپىرىپ پۇت - قولى تۇتماس بىرىگە چېتىپ قويۇڭلار» دەپتۇ لەشكەرلىرىگە.
پادشاھنىڭ ئىككى قىزى دادىسى بىلەن ئوردىدا باياشات

تۇرمۇش ئۆتكۈزۈپتۇ. كەنجى قىزى پادشاھنىڭ بۇرماى بويىدە -
چە چەت بىر يېزىدا پۇت - قولى تۇتماس بىر -
مەجبۇرىي بىر ئۆيدە ئەر - خوتۇن بولۇپ ئۆتۈپتۇ. ئۇنىڭ
قىز ئامالسىز مەھەللىدىكى قوشنىلىرىنىڭ كىرلىرىنى يولدا
دىغان، نان ياقىدىغان، بالا باقىدىغان ئىشلارنى قىلىپ تۇر
مۇشلىرىنى قامداپتۇ. بىر كۈنى قىز: «ئازراق پۇل يىغقاندا -
دىم، سىزنى تېۋىپقا كۆرسىتەي» دەپ يىگىتكە مەسلىھەت
قىپتۇ. يىگىت ئۇنىماپتۇ. قىز يىگىتنىڭ ئۇنىمىغىنىغا قارىدە -
ماي، ئۇنى يۈدۈپ تېۋىپقا كۆرسەتكىلى ئېلىپ مېڭىپتۇ. يولدا
نىڭ يېرىمىغا كەلگەندە، قىز ھېرىپ قېلىپ بىر كۆل بويىدا
دەم ئاپتۇ.

— سىز مېنى كۆتۈرۈپ جاپا چەكتىڭىز، مەن مۇشۇ كۆل
بويىدا ئولتۇرۇپ تۇراي، تېۋىپقا سىزلا بېرىپ دورىنى ئەكەپ -
لىڭ، — دەپتۇ يىگىت قىزغا.

قىز دورا ئېلىپ كېلىشكە مېڭىپتۇ. يىگىت كۆل بويىدا
ئولتۇرۇپتۇ. يىگىت بىر ئاش پىششىق ساقلاپتۇ، قىز كەلمەيدە -
تۇ. بىر ۋاقىتتا كۆل بويىدا ياۋا ئۆردەكلەر پەيدا بولپتۇ.
ئۇلار كۆلگە چۈشۈپ چىقسىلا، رەڭگى ئۆزگىرىپ چىقىدىكەن،
تۇرۇپ ئاق، تۇرۇپ قارا، تۇرۇپ ئالا بولىدىكەن. بۇنى كۆرگەن
يىگىت ھەيران قېلىپ، بۇ قانداق سىردۇ؟ مەنمۇ بىر چۈشۈپ
چىقىپ ئۆزگىرىپ قالسام ئەجەب ئەمەس، دېگەن ئوي بىلەن
ئۆزىنى كۆلگە ئېتىپتۇ، بىر چۆكۈپلا يەتتە ئەزاى ساق بىر
يىگىتكە ئايلىنىپ قاپتۇ، بۇنىڭدىن ئۆزىمۇ ھەيران قاپتۇ، شۇ
ھالەتتە ئولتۇرسا، قىز بىرمۇنچە دورىلارنى ئېلىپ كەپتۇ.
قىز يىگىتنى تونۇيالماي:

— بۇ يەردىكى ئاغرىق بىر يىگىتنى كۆردىڭىزمۇ؟ —
دەپ سوراپتۇ.

— مەن بولمەن، — دەپتۇ يىگىت قىزغا.

قىز ئىشەنمەپتۇ، يىگىت قىزغا بولغان ئىشنى تەپسىلىي سۆزلەپ بېرىپتۇ. ئۇلار خۇشال - خۇرام ئۆيىگە قايتىپتۇ.

ئەر - خوتۇن ئىككىسى ھەر كۈنى تاغقا چىقىپ ئوتۇن ئەكىلىپ سېتىپ كۈن ئۆتكۈزىدىكەن. بىر كۈنى تاغدا ئوتۇن تېرىۋېتىپ بىر ئۆلۈك يىلان ئۇچراپتۇ، يىگىت لازىم بولۇپ قالار دەپ ئۆيىگە ئالغاچ كېلىپ ئۆگزىگە تاشلاپ قويۇپتۇ. شۇ يىلى چوڭ قىيان كېلىپ نۇرغۇن جايلار، شەھەرلەر ئاپەتكە ئۇچراپتۇ. ئادەمات بارمايدىغان يەرلەردىن ئوزۇق ئىزدەپ يۈرگەن بىر قاغا قىيان ئېلىپ كەلگەن بىر تىزىق مەرۋايىت - نى پارقىرىغان رەڭگىگە قاراپ يىلان ئوخشايدۇ، دەپ يەردىن چوقۇپ ئېلىپ ئۇۋىسى تەرەپكە ئۇچۇپ كېتىۋاتسا، ھېلىقى ئوتۇنچىلارنىڭ ئۆگزىسىدە بىر ئۆلۈك يىلان تۇرغۇدەك. قاغا ئۇنىمۇ چوقۇپ ئالمەن دەپ ئاغزىدىكى بىر تىزىق مەرۋا - يىتنى ئۆگزىگە چۈشۈرۈپ قويۇپ يىلانى چىشلەپتۇ - دە، ئۇچۇپ كېتىپتۇ. بىر كۈنى كەنجى قىز ئۆگزىگە ئوتۇن ئال - غىلى چىقسا، بىر تىزىق مەرۋايىت تۇرغۇدەك. ئۇنى ئېلىپ چۈشۈپ، ئېرى بىلەن مەسلەھەت قىلىپ، كۈنىگە بەشتىن بازارغا ئاپىرىپ سېتىپ، پۇلغا بىر جاي سېلىپ، ئۆزلىرى يەر ئېچىپ، مال بېقىپ باي ئائىلىگە ئايلىنىپتۇ. كەنجى قىز ئاتا - ئانىسىنى سېغىنىپ، ئېرىنى ئاتا - ئانىسىنى ئۆيىگە ئېلىپ كېلىشكە ئەۋەتىپتۇ. يىگىت بىر بېرىپتۇ، ئۇلار كەل - مەپتۇ، ئىككى بېرىپتۇ، كەلمەپتۇ، ئۈچىنچى قېتىم: «پادىشا - ھىئالەم، مەن سىلەرنى بىر مېھمان قىلىۋېلىش ئۈچۈن چا - قىرغىلى ئۈچ قېتىم كەلدىم، بارمىسلا، زادىلا بولمايدۇ» دەپ تۇرۇۋاپتۇ. ئاخىر پادىشاھ ماقۇل بولۇپ، خوتۇنى بىلەن ئىككى قىزنى ئېلىپ كەنجى قىزنىڭ ئۆيىگە بېرىپتۇ. كەنجى قىز

ئۇلارنى ئېسىل ئۆيلەردە ياتقۇزۇپتۇ، ئەتىسى چوڭ زىياپەت تەييارلاپتۇ، ئۇلارنىڭ ئالدىغا ھەر خىل مېۋىلەر، ھەر خىل تاماقلارنى كەلتۈرۈپتۇ. كەنجى قىز ئاشخانىدىكى ئاشپۇز ئۇلارغا ھەرقانداق تاماق ۋە گۆشلەرگە تۈز ئىشلەتمەيسەن دەپ بۇيرۇپتۇ. پادىشاھ ئۆي ئىگىلىرىنى تونۇيالماي ئولتۇرۇپتۇ. پادىشاھ قايسلا تاماقنى يېسە تۈزسىز، بەتتەم تۇرغۇدەك. پادىشاھ ئۇنىڭ سەۋەبىنى ئوقماقچى بولۇپ قىزنى چاقىرتىپ: — بىزنى مېھمان قىلغانلىقىڭلارغا رەھمەت. لېكىن، نېمە ئۈچۈن تاماقلارغا تۈز سالمايسىلەر؟ بۇ سەۋەنلىك كىمدە؟ — دەپ سوراپتۇ.

— مەن تۈزنىڭ رولىنى ۋە قىممىتىنى ئوبدان بىلىمەن، لېكىن مەن تۈزدىن يىرگىنىپ كەتكەندىم، شۇڭلاشقا ئائىلە خىزمەتچىلىرىمىز تۈزنى ئىشلەتمىگەن ئوخشايدۇ، — دەپتۇ قىز پادىشاھقا.

بۇ سۆزنى ئاڭلىغان پادىشاھ مېھمان قىلغان قىز ئۆزىنىڭ كەنجى قىزى ئىكەنلىكىنى ئۇقۇپ باغرىغا بېسىپتۇ، بىر ئائىلە كىشىلىرى جەم بوپتۇ. پادىشاھ ئۆزىنىڭ قىلغان ئىشىغا پۇشايىمان قىپتۇ، كەنجى قىزنىڭ ئەقلىگە بارىكالا ئېيتىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇلارنى قايتۇرۇپ كېتىپ، كۈيئوغلىنى ئۆز ئورنىغا پادىشاھ قىلىپ ئولتۇرغۇزۇپتۇ.

پاڭنىڭ تايغىنى

ئۆتكەن زامانلارنىڭ بىرىدە، زامان زورنىڭ، تاماشا كور-
نىڭ ۋاقتىدا قەييۇم پالۋان ئاتلىق بىر ئوۋچى ئۆتكەنىكەن.
ئۇ ئوقيا ۋە شىكارغا ئۆگىتىلگەن بىر تايغىنى بىلەن ئوۋچى-
لىق قىلىپ، تۇرمۇشتا قىسلىماي، باشقىلارغا ھاجىتى چۈش-
مەي ياشايدىكەن. شۇ يۇرتنىڭ بىر بېگى بولۇپ، تولىمۇ ئاچ
كۆز، يەنە كېلىپ تولىمۇ زومىگەر ئىكەن. ئۇ ئۆزىگە يېقىپ
قالغان قانداقلا نەرسە بولسا، كىمنىڭ بولۇشىدىن قەتئىينە-
زەر، بىر ئامال قىلىپ تارتىۋالىدىكەن، شۇڭلاشقىمۇ ئۇنىڭ
ئۇيۇر - ئۇيۇر يىلقىلىرى، سانسىزلىغان قوي، كالىلىرى،
ئۆيىدە نەچچە ئونلىغان خوتۇن - دېدەكلىرى ۋە خىزمەتكار-
لىرى بار ئىكەن. بۇ بەگ شىكارغا ئامراق بولۇپ، پات - پاتلا
خىزمەتكارلىرى بىلەن تايغانلىرىنى ئەگەشتۈرۈپ شىكارغا
چىقىدىكەن ۋە كۆپ ھاللاردا قەييۇم پالۋان بىلەن دوقۇرۇشۇپ
قالىدىكەن. قەييۇم پالۋان ناھايىتى ئۇستا مەرگەن بولۇپ،
ئانقان ئوقى زايە كەتمەيدىكەن. ئېتىۋالغان توشقان، تۈلكە،
جەرەنلەرنى تايغىنى قەييۇم پالۋاننىڭ ئالدىغا يەتكۈزۈپ كېلىد-
ىكەن. بەگ قەييۇم پالۋان بىلەن دوقۇرۇشۇپ قالغان كۈنلىرى
ھېچنەمە ئوۋلىيالمىدىكەن. نەتىجىدە، قەييۇم پالۋان ئېتىۋال-
غان ئوۋلىرىدىن بەگكە ھەدىيە قىلسا بەگنىڭ ئىززەت -

نەپسگە تېگىپ، ئۇنى تولىمۇ خاپا قىلىدىن. بەگ بولسا، ئۆزىنىڭ بىر يۇرت بېگى تۇرۇقلۇق بىر يالاڭ ئوغۇل ئالغانغا ئۆزىنىڭ ئولجىسىنى تارتقۇزۇپ قويغۇسىمۇ، تولىمۇ نومۇس قىلىدىكەن. بەگ شۇ قورساق كۆپۈكىدە ئولجىسىنى سېلىپ تالاتماقچى بولسىمۇ، ئەمما بەگنىڭ تاغانلىرى قەييۇم پالۋاننىڭ تاغانلىرى يېنىغا كېلە - كەلمەيلا قۇيرۇقىنى قىسىپ غىڭشىپ كېتىپ قالىدىكەن. بۇ ئىش بەگنى تېخىمۇ ئوسال ھالغا چۈشۈرۈپ قويىدىكەن. نومۇسقا چىدىمىغان بەگ قەييۇم پالۋاننىڭ تاغانلىرىنى قولغا چۈشۈرۈشكە نىيەت قىپتۇ.

بىر كۈنى بەگ قەييۇم پالۋاننى چاقىرتىپ، ئۇنىڭ ھېلى-قى تاغانلىرىنى ئۆزىگە بېرىشنى، بۇنىڭ بەدىلىگە ياراملىق بىر ئات بىلەن ئۆزىنىڭ تاغانلىرىدىن بىرنى تۇتۇۋېلىشنى ئېيىتىپتۇ. قەييۇم پالۋان ئۆزىنىڭ بۇ سادىق ھەمراھىدىن ئايرىلىشقا كۆڭلى قىيمىسىمۇ، ئەمما بەگنىڭ بەربىر تارتىۋالدىغانلىقىنى پەملەپ، ئۇنىڭدىن باشقىچە بىر ئۇسۇل بىلەن ئۆچىنى ئېلىشقا نىيەت قىپتۇ - دە، بەگكە ئۆزىنىڭ تاغانلىرىنى بېرىشكە رازى ئىكەنلىكىنى بىلدۈرۈپتۇ. بەگ شۇ يەردىنلا مۇلازىملىرىدىن بىرىنىڭ ئېتىنى قەييۇم پالۋانغا تۇتقۇزۇپ، يەنە ئۆزىنىڭ تاغانلىرىدىن بىرنى تۇتۇۋېلىشنى ئېيىتىپتۇ. قەييۇم پالۋان بەگكە قاراپ تەزىم بەجا كەلتۈرگەندىن كېيىن:

— بېگىم، ئۆزلىرىنىڭ بۇ ئىلتىپاتلىرىغا مىڭ مەرتەم شۈكۈر. يەنە پېقىرنىڭ كىچىككەنە بىر ئىلتىماسىنى يەردە قويماسلىقلىرىنى تۆۋەنچىلىك بىلەن سورايىمەن، — دەپتۇ.

— قېنى، خوش، سۆزلە، — دەپتۇ بەگ قەييۇم پالۋانغا قاراپ.

— ماڭا ئاۋۇ تايغانلىرىنى بەرسىلە، — دەپتۇ ئۇ ئەڭ ئورۇق ۋە كۆرۈمىسىز بىر تايغاننى كۆرسىتىپ، — بۇ تايغاننى شىكارغا ئۆگىتىۋالغۇچە، ئۆزۈمنىڭ تايغانىنى بىر ئاي مۆھلەت بىلەن ئۆزۈمگە قالدۇرغان بولسىلا.

بەگ بولسا قەييۇم پالۋاننىڭ ئەڭ رەزگى بىر تايغاننى تۇتقىنىغا ئىچىدە خۇش بولۇپ، ئۇنىڭ «كالتە پەم» لىكىدىن كۈلۈپتۇ، شۇنداقتىمۇ:

— بوپتۇ ئەمىسە، لېكىن بىر ئايدىن بىر كۈنمۇ ئۆت-كۈزمەيمەن، — دەپتۇ ھەمدە تايغانىنى ئوبدان بېقىشنى تاپ-شۇرۇپتۇ — دە، خىزمەتكارلىرىنى ئېلىپ ئۆيىگە قايتىپ كېتىپتۇ.

قەييۇم پالۋان ئۆيىگە كەلگەندىن كېيىن، ئىككى تايغاننى ئىككى خىل ئۇسۇل بىلەن بېقىپتۇ ۋە ئۆگىتىشكە كىرىشىپ-تۇ، يەنى بەگدىن ئالغان ھېلىقى كۆرۈمىسىز تايغاننى كوڭۇل قويۇپ شىكارغا ياراملىق قىلىپ ئۆگىتىپتۇ، بەگكە بېرىشكە

تېگىشلىك تايغانى بولسا مايلىق يېمەكلىك بىلەن يېتىپ،
 بەگنىڭ ئۆزىگە ئوخشاش سەمرىنىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن «يېمەك»،
 شىكارغا ئاچىقىپ ئەمدىلا ئولجىغا تاشلىنىپ دېگەندە يېقىن
 ۋېلىپ مايلىق گۆشلەرنى يېگۈزۈپتۇ. بىر ئاي توشۇشقا
 نەچچە كۈن قالغاندا بۇ تايغان شۇنداق ئۆگىتىلىپتۇكى، ئول
 جىغا يېتەي دېگەندە خۇددى تەرەت قىلىدىغاندەك زوڭ ئولتۇ-
 رۇۋالىدىغان ھالغا كەپتۇ. بىر ئاي توشقاندا بەگ ھېلىقى تاي-
 غاننى ئالدۇرۇپتۇ. ئۇنىڭ ئاۋۋالقىدىنمۇ سېمىز ۋە يوغىناپ
 كەتكەنلىكىدىن كۆڭلى سۆيۈنۈپتۇ ھەمدە ئۇنى شىكارغا سې-
 لىشقا ئالدىراپتۇ. بىر كۈنى بەگ ئۆزىنىڭ مۇلازىملىرى بىلەن
 يەنە شىكارغا جابدۇنۇپتۇ. بۇ كۈنى قەييۇم پالۋانمۇ ھېلىقى
 كۆرۈمىسىز تايغىنى بىلەن شىكارغا چىقىپ بەگ بىلەن ئۈچ-
 رىشىپتۇ. بەگ قەييۇم پالۋاننىڭ ھېلىقى ئىسكەتى يوق تايغى-
 نىنى كۆرۈپ ئۆزىچە كۆرەڭلەپ، بۇ قېتىم پالۋاننىڭ چوقۇم
 قۇرۇق قول قايتىدىغانلىقىنى جەزم قىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن:
 «ھايت - ھۇيت» دېيىشىپ، قىيقاس - چۇقانلار بىلەن تاي-
 غانلارنى ئىشقا سېلىپ جەرەن - توشقانلارنى قوغلاشقا
 كىرىشىپتۇ. شۇ ئاردا قەييۇم پالۋاننىڭ ھېلىقى تايغىنى ھە -
 ھۇ دېگۈچىلا ئۈچ - تۆت توشقان بىلەن بىر جەرەننى ئاپتۇ.
 ئەمما، بېگىمنىڭ تايغىنى بولسا بىرەر چاقىرىم يول يۈرە -
 يۈرمەيلا تىللىرى ساڭگىلاپ يۈگۈرۈشتىن قايتۇ، ئۇنىڭ ئۈس-
 نىگە، ھەر قېتىم توشقانغا يېتەي دېگەندە بەگكە قاراپ زوڭ
 ئولتۇرۇۋالىدىكەن. شۇنىڭ بىلەن بەگ بۇ قېتىممۇ ئوسال
 ئەھۋالدا قايتۇ. قەييۇم پالۋان بولسا بەگدىن ئۆچىنى ئەنە
 شۇنداق ئاپتۇ ۋە شۇنىڭدىن ئېتىبارەن: «بېگىمنىڭ تايغىنى
 توشقانغا يەتكەندە تەرتى قىستاپتۇ» دېگەن ماقال ئەل ئىچىگە
 تارقىلىپ، تا بىزگىچە كەلگەنىكەن.

توغراھۆكۈم

زاماننىڭ زامانىسىدا، جاڭگالنىڭ دالدىسىدا بىر كەمبەغەل كۈن كەچۈرگەنىكەن. كۈنلەردىن بىر كۈنى بۇ ئادەم كەمبە-غەللىك ئازابىدىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن، بېشىنى ئېلىپ سەپەرگە چىقىپتۇ، يۈرۈپتۇ، يۈرۈپتۇ، بىر شەھەرگە يېقىن كېلىپ دەرياغا تاقىلىپ تۇرۇپ قاپتۇ، ئۆتەي دېسە سۇ ئۈزۈشنى بىل-مەيدىغانلىقى يادىغا كەپتۇ، كېتەي دېسە بېسىپ كەلگەن يول-نىڭ يىراقلىقى يۈرىكىنى تىلىپتۇ، ئاخىر ئۈستۈن - تۆۋەن مېڭىپ بىر كېمىچىنى تېپىپتۇ ۋە ئۇنىڭ قېشىغا بېرىپ:

— مېنى كېمىڭىزگە سېلىپ ئۇ قاتقا ئۆتكۈزۈپ قويىد-ئىز، — دەپ شەھەر تەرەپنى كورسىتىپ يېلىنىپتۇ. بۇ گەپ-نى ئاڭلىغان كېمىچى:

— مەن خەقنى بىكارغا كېمەمگە سالمايمەن، دەريادىن ئۆتكۈزۈپ قويسام، ماڭا نېمە بېرىسەن؟ — دەپ سوراپتۇ. بۇ گەپنى ئاڭلىغان كەمبەغەل ئىچىدە، مېنىڭ ساڭا بەر-گۈدەك بىرەنەرسەم بولىدىغان بولسا، تۇغۇلۇپ ئۆسكەن يۈر-تۈمدىن ۋە مېھرىبان ئۇرۇق - تۇغقانلىرىمدىن ئايرىلىپ بۇ يەرلەرگە كەلمەس ئىدىم، دەپتۇ. لېكىن، شۇنچە يولنى پىيادە يۈرۈپ ماڭا مۇشەققەتتە بۇ يەرگە كېلىپ، شەھەرگە كىرىپ

ھاياتنىڭ قىزىقىنى كۆرمەي كەتسەم قانداق بولار، دېگەن ئوي ئۇنى يېنىپ كېتىشكە قويماپتۇ. شۇڭا ئۇ، كېمىچى بىر يالۋۇرۇپ - يېلىنىپ باققانىكەن، كېمىچىنىڭ ئۆيىگە ئاز يۈمشاپ:

— بوپتۇ، ئۆتكۈزۈپ قويسام قويماي، ئەمما پۈتۈن كىراغا كۈچۈڭ يەتمەسە، يېرىم كىرا تۆلىگەن، — دەپتۇ.

— يېرىم كىرا قانچە؟

— ئىككى تەڭگە.

— بوپتۇ، دېگىنىڭىز بولسۇن.

— ئەمىسە پۇلنى چىقار! — دەپتۇ كېمىچى كەمبەغەل.

نىڭ پۇلى بار — يوقلۇقىنى سىنىماقچى بولۇپ.

— ئۇ قاتقا ئۆتكەندىن كېيىن ئالسىز، — دەپ جاۋاب

بېرىپتۇ كەمبەغەل.

كېمىچى كەمبەغەلدىن ئىككى تەڭگە پۇلنى ئۈندۈرۈۋې-

لىشقا كۆزى يەتمەي، گۇمان بىلەن:

— ئەگەر ئۇ قاتقا ئۆتكەندىن كېيىن پۇلۇمنى بېرەلمە-

سەڭ، قانداق قىلاي؟ — دەپ سوراپتۇ.

— ئەگەر، — دەپتۇ كەمبەغەل مەردانىلىك بىلەن، —

ئۇ قاتقا ئۆتكەندىن كېيىن پۇلىڭىزنى بېرەلمەسەم، ئىككى

يۈتمەدىن ئىككى سەردىن تۆت سەر گۆشۈمنى كېسىۋېلىڭ!

كېمىچى كەمبەغەلنىڭ بۇ گېپىگە ماقۇل بوپتۇ ۋە ئۇنى

كېمىسىگە ئولتۇرغۇزۇپ ئۇ قاتقا ئۆتۈپتۇ. كېمىچى كېمىنى

باغلاپ بولغۇچە، كەمبەغەل شەھەرگە قاراپ قېچىپتۇ. بۇنى

كۆرگەن كېمىچى قولىغا يوغان پىچاقنى ئېلىپ، كەمبەغەلنىڭ

ئىككى يۈتمەدىن تۆت سەر گۆشۈنى كېسىۋېلىش ئۈچۈن ئۇ-

نىڭ ئىزىدىن قوغلاپ مېڭىپتۇ. بىچارە كەمبەغەل جان ھە-

لەكچىلىكىدە قېلىپ، ھارغىنىغا قارىماي كېتىۋاتسا، ئارقى-

سىدىن بىر ئادەم:

— ۋاي، مېنىڭ تۆگەمنى توسۇۋەتكىن! — دەپ ۋارقىراپتۇ. ئارقىسىغا بۇرۇلۇپ قارىسا، بىر تۆگە قېچىپ كېلىۋاتقۇدەك. بىچارە كەمبەغەل يەرگە ئېڭىشىپ قولىغا بىر تاشنى ئېلىپ تۆگىگە قارىتىپ ئاتقانىكەن، تۆگە پىرقىراپ يەرگە يىقىلىپتۇ. كەمبەغەل تۆگىنىڭ نېمە بولغانلىقىدىن خەۋەرسىز، كېمىچىنىڭ پىچىقىدىن قورقۇپ قېچىۋېرىپتۇ.

تۆگىچى كېلىپ قارىسا، تۆگىسىنىڭ ئوڭ كۆزىگە كەمبە-غەل ئاتقان تاش تېگىپ، كۆزى قۇيۇلۇپ كەتكەن. بۇنى كۆر-گەن تۆگىچى: «مەن ساڭا تۆگەمنى توسۇۋەت دېسەم، سەن كۆ-زىنى قۇيۇۋېتىپسەن، مەنمۇ سېنىڭ كۆزۈڭنى قويمسام» دەپ يەردىن كەمبەغەل ئاتقان تاشنى ئېلىپ يۈگۈرۈپتۇ.

كېمىچىگە تۆگىچىنىڭ قوشۇلغانلىقىنى كۆرگەن كەمبە-غەل ھوشىنى يوقاتقۇدەك بولۇپ قېچىپ بىر يەرگە كەپتىكەن، ئالدىنى بىر توغرا تام توسۇپتۇ. تامنى ئايلىنىپ ئۆتۈپ قې-چىشقا ئۈلگۈرەلمەيدىغانلىقىغا كۆزى يەتكەن بىچارە تامغا ئې-سىلىپ - يامىشىپ چىقىپ، ئۇ تەرەپكە ئۆزىنى تاشلاپتۇ. تامنىڭ كەمبەغەل يامىشىپ چىقىپ ئۆزىنى تاشلىغان يېرىدە ئۈچ يىلدىن بېرى كېسىلىدىن ساقىيالمى ياتقان بىر بوۋاي بار ئىكەن، ئۇنىڭ ئوغلى دادىسىنىڭ پۇتىنى تۇتۇپ ئولتۇرغا-نىكەن. كەمبەغەل نەق بوۋاينىڭ ئۈستىگە چۈشۈپتۇ، يېرىم جان بولۇپ قالغان بوۋاي كەمبەغەلنى كۆتۈرەلمەي جان ئۇ-زۇپتۇ. بوۋاينىڭ ئوغلى ئاتىسىنى بېسىپ ئولتۇرگەن كەمبە-غەلنى تۇتۇۋېلىپ، ئاتىسىنىڭ قىساسىنى ئېلىش ئۈچۈن ئۇ-نىڭ پېيىگە چۈشۈپتۇ.

ئۆزىنى ئۈچ كىشى قوغلاپ كېلىۋاتقانلىقىنى كۆرگەن كەمبەغەل توپتوغرا پادىشاھنىڭ ئوردىسىغا كىرىپتۇ. ئۈچ

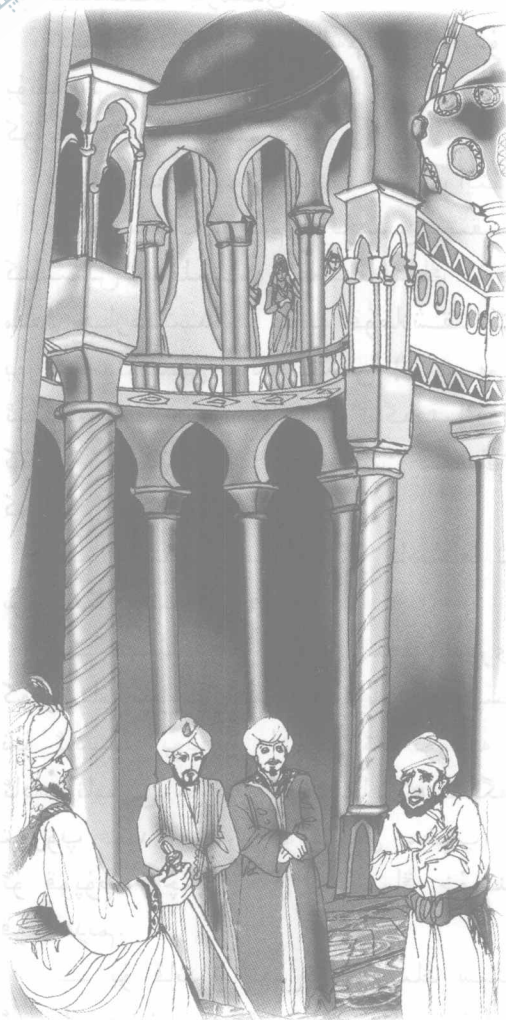
دەۋاگەرمۇ كەمبەغەلنىڭ ئارقىسىدىن چىشەننى بىلىپ، ئور-
دىغا كىرىپتۇ.

بىر ئادەمنى ئۈچ ئادەمنىڭ قوغلاپ كىرگەنلىكىنى كۆر-
گەن پادىشاھ ياساۋۇللىرىغا، ئاۋۋال قېچىپ كەلگۈچى بىلەن
قوغلاپ كەلگۈچىنىڭ

قورسىقىنى تويغۇ-
زۇپ، ئاندىن ئالدىغا
ئەكىرىشنى بۇيرۇپ-
تۇ. ياساۋۇللار شاھ-
نىڭ بۇيرۇقىنى بە-
جا قىلىپ، ئۇلارنىڭ
قورسىقىنى تويغۇ-
زۇپ، ئوردىغا ئە-
كىرگەنلىكى، شاھ
ئالدى بىلەن كېمە-
چىدىن:

— سېنىڭ بۇ-
نىڭدا نېمە ئۆچۈك بار
ئىدى؟ — دەپ
سورايتۇ.

— مېنىڭ، —
دەپتۇ كېمىچى، —
بۇنىڭدا ئالدىغان
ئۆچۈم يوق، ئەمما
كېمىگە سېلىپ
ئۆتكۈزۈپ قويغانلىق-
قىم ئۈچۈن ئالدىدۇ.

خان ئىككى تەڭگە پۇلۇم بار ئىدى، ئۇ پۇلنى تۆلىمەي قاچا-
تى. مەن ئۆز ۋەدىسى بويىچە شۇ ئىككى تەڭگە پۇل ئۈچۈن ئىككى
يۈتسىدىن تۆت سەر گۆشنى كېسىۋېلىشقا قوغلىغانىدىم.

— سەنچۇ؟ — دەپتۇ شاھ تۆگىچىگە قاراپ، — سېنىڭمۇ
بۇ ئېلىشنىڭ بارمىدى؟

— يوقسۇ، شاھىئالەم، — دەپتۇ تۆگىچى، — مېنىڭ
بۇنىڭدىن ئالدىغان پۇلۇمۇ، گۆشۈمۇ يوق. مەن ئۇنىڭ ئوڭ
كۆزىنى قارىغۇ قىلماقچىمەن.

— نېمە ئۈچۈن؟ — دەپ سوراپتۇ شاھ.

— مېنىڭ تۆگەم قولۇمدىن چىقىپ كېتىپ قاچقاندى،
كەينىدىن قوغلىسام، كەمبەغەلنىڭ ئارقىسىغا كىرىۋالدى.
مەن ھارغانىدىم، يەنە قوغلاشقا كۆزۈم يەتمەي: «ھەي
بۇرادەر، تۆگىنى توسۇۋەتكىن!» دېسەم، يەردىن بىر تاشنى
ئېلىپ ئېتىۋىدى، ئۇ تاش تۆگەمنىڭ ئوڭ كۆزىگە تېگىپ،
كۆزىنى قۇيۇۋەتتى. ئەمدى مەن شۇنىڭ بەدىلىگە ئۇنىڭ ئوڭ
كۆزىنى ئويماقچىمەن.

— سېنىڭچۇ؟ — دەپتۇ پادىشاھ توقماق تۇتۇپ تۇرغان
بوۋاينىڭ بالىسىغا قاراپ.

— مېنىڭ دادام ئۈچ يىلدىن بېرى ئاغرىق ئىدى، ھەر
كۈنى تام تۈۋىگە ئېلىپ بېرىپ ئاپتاپسىندۇراتتىم. بۈگۈنمۇ
شۇ ئادىتىم بويىچە دادامنى تام تۈۋىگە ئېلىپ بارغانىدىم. بۇ
ئادەم تامدىن ئۆزىنى دادامنىڭ ئۈستىگە تاشلاپ بېسىپ ئۆل-
تۈرۈپ قويدى. مەن ھوشۇمنى يىغىپ، ئۇنى تۇتۇپ بولغۇچە،
ئۇ قويۇپ قاچتى. مەن دادامنىڭ خۇنىنى تەلەپ قىلىپ ئۇنى
قوغلىدىم.

— بۇ قانداق ئىش؟ بۇلارنىڭ سېنىڭ ئۈستۈڭگە قويغان
ئەيىبلىرى توغرىمۇ؟ — دەپ كەمبەغەلدىن سوراپتۇ شاھ.

— توغرا! — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ كەمبەغەل، كېيىن بۇ ئىشتا ئۆزىنىڭ ئىلاجىسىزلىقىنى ئىزاھلاپ كېلىدۇ. —
تۇ، — مەن بۇ شەھەرگە جان بېقىش ئۈچۈنلا كەلگەنمەن. —
ئىككى تەڭگە پۇلۇم بولسا، ئۆز يۇرتۇمدىن ئايرىلماس ئىسىم
ئەمما كېمىچى مېنىڭ دەردىمنى چۈشەنمىدى. مەن بۇ شەھەر
گە كىرىۋېلىش ئۈچۈن كېمىچىنى ئالدىدىم ۋە كېمىدىن چۈ-
شۇپلا قاچتىم، قالغان ۋەقە باياتىن ئۆزلىرى ئاڭلىغاندەك.
ئەمما، مەن بۇ ئىشلارنىڭ ھېچبىرىنى ئۆزلۈكۈمدىن قىلغى-
نىم يوق.

شاھ كەمبەغەلنىڭ توغرا سۆزلۈك، ئاق كۆڭۈل ئادەملى-
كىگە ئىشىنىپتۇ ۋە ئۇنىڭ بېشىغا چۈشكەن بالانى دەپنە قى-
لىش نىيىتىگە كېلىپ، تۆگىچىگە قاراپ:
— سەن ئۇنىڭ كۆزىنى جەزمەن ئويامسەن؟ — دەپ
سورايتۇ.

— جەزمەن دېگىنىمنى قىلىمەن، شاھم! — دەپتۇ تۆگىچى.
— خوپ، — دەپتۇ شاھ، — ئۇنداق بولسا، مەن سەن
ئوقمايدىغان بىر يولغا قولۇڭدىكى تاشنى قويۇپ قويىمەن.
سەن قاچىسەن، سېنىڭ ئارقاڭدىن كەمبەغەل يۈگۈرىدۇ، ئۇنىڭ
ئارقىسىدىن بىرى پىچاق ئېلىپ قوغلايدۇ. سەن قاچانكى مەن
قويغان يەردىن تاشنى ئېلىپ كەمبەغەلنىڭ كۆزىگە ئېتىپ
قويۇۋەتسەڭ، مېنىڭ ساڭا گېپىم يوق. ئەگەر ئاتقان تېشىڭ
كەمبەغەلنىڭ باشقا يېرىگە تېگىپ مېيىپ قىلسا، شۇ گۇنا-
ھىڭ ئۈچۈن مەندىن رەنجىمە.

تۆگىچى نېرى ئويلاپتۇ، بېرى ئويلاپتۇ، ئەمما بۇ ئىشنى
شاھنىڭ دېگىنىدەك قىلىشقا كۆزى يەتمەپتۇ، شۇنىڭ بىلەن
بۇ دەۋادىن ۋاز كېچىپ چىقىپ كېتىپتۇ.

شاھ بوۋاينىڭ ئوغلىغا قاراپ:

— ھە، سەنچۇ؟ سەن قانداق قىلىسەن؟ — دەپتىكەن،

بوۋاينىڭ ئوغلى: «لەيلىگە بېرىپ، رەھبەرگە ئېيتىپ بېرىڭ!»

— بۇ مېنىڭ دادامنى ئۆلتۈردى، مەنمۇ بۇنى ئۆلتۈردىم.

مەن، — دەپتۇ.

— ئۇنداق بولسا، مەن بۇ بىچارىنى سەن ئۇقمايدىغان

بىر تامنىڭ تۈۋىگە ياتقۇزۇپ قويىمەن. سەن قاچىسەن، سېنىڭ

ئارقاڭدىن ئىككى ئادەم قوغلايدۇ. قوغلىغانلارنىڭ بىرى سېنى

تۇتۇۋالسا، ئىككى يوتاڭدىن ئىككى سەردىن تۆت سەر گۆشۈڭ.

نى شىلىۋالىدۇ، يەنە بىرى تاش بىلەن ئۇرۇپ ئوڭ كۆزۈڭنى

قارىغۇ قىلىدۇ. ئەمما، سەن بۇلارغا تۇتۇلۇپ قالماسلىق ئۇ.

چۈن كۈچۈڭنىڭ بارىچە يۈگۈرۈپ كەمبەغەل ياتقان تامنىڭ

تۈۋىگە كېلىسەن — دە، ئۆزۈڭنى تامدىن ئارتىلدۇرۇپ كەمبە

غەلنىڭ ئۈستىگە تاشلايسەن، شۇنىڭ بىلەن كەمبەغەل ئۆلىدۇ.

ئەگەر سەن كەمبەغەل ياتقان تامنىڭ نەدىلىكىنى تاپالمىساڭ

ياكى تاپساڭمۇ ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۆزۈڭنى تاشلاپ، سالمىقىڭ بىر

لەن ئۇنى ئۆلتۈرەلمىسەڭ، مېنىڭدىن ياخشىلىق كۈتمە!

بوۋاينىڭ ئوغلى شاھنىڭ ئاغزىدىن بۇ گەپنى ئاڭلاپ

دادىسىنىڭ خۇنىدىن كېچىپتۇ.

— سەنچۇ؟ — دەپتۇ شاھ كېمىچىگە قاراپ.

— ئەگەر ماڭا ئىككى تەڭگە پۇلۇمنىلا بېرەلسە، مەن ئۇنىڭ

تۆت سەر گۆشىدىن ئاللىقاچان كېچەتتىم، — دەپتۇ كېمىچى.

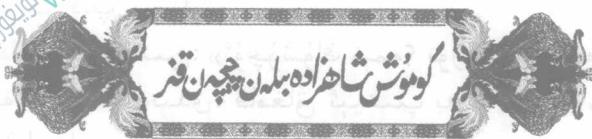
شاھ كېمىچىنىڭ ئەجرىنى نەزەردە تۇتۇپ، يېنىدىن بىر

تىللا ئېلىپ كېمىچىگە بېرىپتۇ. كېمىچى كەمبەغەل بىلەن

قۇچاقلىشىپ كۆرۈشۈپ، شاھقا دۇئا قىلىپ يېنىپ چىقىپ

كېتىپتۇ. شاھمۇ كەمبەغەلنى ئۆمرىنىڭ ئاخىرىغا يەتكۈدەك

ئىنئام بېرىپ يولغا سايپتۇ.

بىر بار ئىكەن، بىر يوق ئىكەن، بۇرۇنقى زاماندا بىر پادىشاھ بولغانىكەن، ئۇنىڭ ئوغلى گومۇش ئىكەن. كۈنلەرنىڭ بىرىدە پادىشاھ ئوۋغا چىقىپتۇ، قايتىشىدا بوران چىقىپ كېتىپ، پادىشاھنىڭ ئالدىدىن بىر قامغاقنى شامال ئۇچۇرۇپ كېتىپتۇ. پادىشاھ ئوغلىنى سىناپ باقمىچى بولۇپ:

— بالام، بېرىپ قامغاقتىن: «ئۇچۇشۇڭ نېمە؟ تۇرۇشۇڭ قەيەر؟» دەپ سوراپ كەلگىن، — دەپتۇ. پادىشاھنىڭ ئوغلى قامغاقنىڭ كەينىدىن ئات چېپىپ كېتىپتۇ، قامغاققا يېتىشىپ: «ئەي قامغاق، ئۇچۇشۇڭ نېمە؟ تۇرۇشۇڭ قەيەر؟» دەپ سورايتۇ.

قامغاق جاۋاب بەرمەستىن موللاق ئېتىپ كېتىۋېرىپتۇ. شاھزادە ئۇنىڭ ئارقىسىدىن: «ئۇچۇشۇڭ نېمە؟ تۇرۇشۇڭ قەيەر؟» دەپ سوراپ قوغلاۋېرىپتۇ، قوغلا - قوغلا، بىر دېھقاننىڭ ھويلىسىنىڭ ئالدىغا كېلىپ توختاپتۇ.

دېھقاننىڭ بىر قىزى بار ئىكەن. ئۇ ئۆگزىدىن ئېشەككە بېدە تاشلاۋاتسا، چىرايلىق كىيىنگەن بىر يىگىت شامال ئۇچۇرۇپ كېتىۋاتقان قامغاقنىڭ كەينىدىن قوغلاپ يۈرگۈدەك.

قىز يىگىتنىڭ قىلىقىغا ھەيران بولۇپ:
— ھەي يىگىت، قامغاقنىڭ كەينىدىن نېمىدەپ كېتىپ بارىسەن؟ — دەپ سوراپتۇ.

— دادام قامغاقتىن: «ئۇچۇشۇڭ نېمە؟ تۇرۇشۇڭ قەيەر؟» دەپ سوراپ كەلگەن، دېگەندى، قامغاق ئېيتىپ بەرمەيۋاتىدۇ، — دەپ يىغلاپتۇ شاھزادە. قىز چوپچوڭ يىگىتنىڭ يىغلىغىنىنى كۆرۈپ زاڭلىق قىلىپ:

— ھەي ئەخمەق، بېرىپ داداڭغا ئېيتقىن، قامغاقنىڭ ئۇچۇشى شامال، تۇرۇشى ئازگال، — دەپتۇ. شاھزادە قىزغا كۆپ رەھمەت ئېيتىپ، شەھەرگە قايتىپتۇ. — قامغاق نېمىدەپ جاۋاب بەردى؟ — دەپ سوراپتۇ پا-
دىشاھ. — «ئۇچۇشۇم شامال، تۇرۇشۇم ئازگال» دەپ جاۋاب بەردى، — دەپتۇ شاھزادە.

— بۇنى ساڭا كىم ئېيتىپ بەردى؟ — دەپ سوراپتۇ پادىشاھ. — قامغاق، — دەپتۇ شاھزادە.

— ھەي ئەخمەق، — دەپتۇ پادىشاھ ئاچچىقى كېلىپ، — قامغاقمۇ گەپ قىلامدىكەن؟!

شاھزادە ئىشنىڭ ئەپلەشمىگىنىنى كۆرۈپ، بىر دېھقاننىڭ قىزى ئېيتىپ بەرگەنلىكىنى دەپتۇ. پادىشاھ ئوغلغا:

— مېنى باشلاپ بارغىن، — دەپتۇ ۋە ساراي ئەمەلدارىغا بىر بۇقىنى يېتىلىتىپ، ھېلىقى قىزنىڭ ئۆيىگە كەپتۇ. قىزنىڭ دادىسى پادىشاھنى توققۇز تەزىم قىلىپ قارشى ئېلىپ ئۆيىگە باشلاپتۇ.

— ساڭا بىر بۇقا ئېلىپ كەلدىم، — دەپتۇ پادىشاھ بوۋايغا، — بۇقىنى قىرىق كۈندە تۇغدۇرۇپ موزىنى بىلەن

بېرىسەن، ئەگەر بۇقنى تۇغدۇرمىساڭ، بىزى جازالىمەن.

— قۇدرەتلىك شاھىم، بۇقنى قانداق تۇغدىرىمەن؟

رەھىم قىلىڭ، — دەپ يېلىنىپتۇ بوۋاي. پادشاھ بۇقنىڭ يېلىنىشىغىمۇ قارىماي، ئۆز سۆزىدە چىڭ تۇرۇۋاپتۇ.

چاغدا قىز ئورنىدىن تۇرۇپ:

— خوش، بولىدۇ، پادشاھىئالەم، بۇيرۇقلىرىنى ئادا قىلغايلىمىز، — دەپتۇ. پادشاھ قايتىپ كېتىپتۇ. بوۋاي قىزى بىلەن ئۇرۇشۇپتۇ.

— ئاغرىماس بېشىمغا ئالتە تاياق دەپ، يوق بالانى تاپتىڭ، قىزىم، بۇقنىمۇ تۇغامدۇ؟ — دەپتۇ بوۋاي.

— قىلچە غەم قىلماڭ، دادا، — دەپتۇ قىز، — بۇ بىزگە كەلگەن رىزق، ھازىرلا چىقىپ بۇقنى سويۇڭ، قىشچە سوقۇم قىلىپ يەيمىز.

— بوۋاي:

— ئەقلىڭدىن ئازدىڭمۇ؟ — دەپتۇ قىزغا جان - پېنى چىقىپ، — بۇقا ئۈچۈن پادشاھقا نېمە بىلەن جاۋاب قىلىسەن؟ قاراپ تۇرۇپ مېنى بالاغا قويماقچىمۇسەن؟

— ئورۇنسۇز خاپا بولىدىكەنسۇز، دادا. بۇقنى سويۇڭ دېگەندىكىن سويۇڭ، ئۆزۈم جاۋاب قىلىمەن، — دەپتۇ قىز.

ئۇ دېمەڭ، بۇ دېمەڭ بىلەن بوۋاي بۇقنى سويۇپتۇ، گۆ - شىنى تۈزلەپ سوقۇم قىلىۋاپتۇ. قىرىق بىر كۈن بولغاندا قىز بوۋاينى چۈمكەپ يانقۇزۇپ، ئىشك ئالدىغا كۆشۈكنى تاشلاپ قويۇپ، ئۆزى ئۆگزىگە چىقىپ پادشاھنىڭ يولىغا قاراپ ئولتۇرۇپتۇ.

بىر چاغدا پادشاھ نۇرغۇن ۋەزىر - ۋۇزىرالىرى بىلەن بوۋاينىڭ ئۆيىگە كەپتۇ.

— ئەسسالام، — دەپ ئېڭىشىپ سالام بېرىپتۇ قىز. پا-
دشاھ ئىشىكنىڭ ئالدىدىكى كۆشۈكنى كۆرۈپ، قىزدىن
سورايتۇ:

— بىركىمنىڭ كۆزى يورۇپ قالدىمۇ؟

— ھە، ئۆيدە تۇغۇتلۇق بار ئىدى، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ
قىز كۆشۈكنى تېپىۋېتىپ، — قېنى كىرىۋېرىڭلار.

پادشاھ ئوڭ قول ۋەزىرى بىلەن ئۆيگە كىرىپتۇ.

— قىزىم، كىمنىڭ كۆزى يورۇپ قالدى؟ — دەپتۇ پاد-
شاھ.

— تۈنۈگۈن كېچە دادامنىڭ كۆزى يورۇپ قالدى، كۆرسى-
لە، — دەپتۇ قىز. پادشاھ ھەيران بولۇپ:

— ھوي قىزىم، ئەر كىشىمۇ تۇغامدىكەن؟ — دەپتۇ.

— ۋاي پادشاھىئالەم، سىلى پۇقرالارغا: «بۇقنى تۇغدۇ-
رۇڭلار» دېگەندىن كېيىن ئەرلەر تۇغىدىغان بولۇپ قاپتۇ، —
دەپتۇ — دە، قىز قاقاقلاپ كۈلۈپ كېتىپتۇ.

كىچىككىنە قىزدىن گەپتە يېڭىلىپ قالغان پادشاھ قات-
تىق ئۆيلىپتۇ. ئۇ بۇ قىزنىڭ زېرەكلىكىگە قول قويۇپ،
مۇشۇ قىز ماڭا كېلىنلىككە لايىق ئىكەن، ئوغلۇمغا ئېلىپ
بەرسەم، مېنىڭدىن كېيىن قالسىمۇ تەختنى قولدىن بەرمەي،
ئوغلۇمغا ئىش ئۆگىتىدىكەن، دەپ ئويلاپ، ئۆيگە قايتىپ
كېلىپ ۋەزىرىنى ئەلچىلىككە ئەۋەتىپتۇ. قىز بىلەن بوۋاي
رازى بوپتۇ.

پادشاھ ناھايىتى چوڭ توي — تاماشا قىلىپ، قىزنى ئوغ-
لىغا ئېلىپ بېرىپتۇ.

باغئەن بوۋاي

بۇرۇن بۇرۇنسىدا بىر دېھقان بولغانىكەن، كەچ يېتىپ، سەھەر تۇرۇپ، ئۆمرىنىڭ ئاخىرىغىچە تىنماي ئىشلەپ، بىر كۈن ئاچ، بىر كۈن توق تۇرمۇش كەچۈرىدىكەن. بىر كۈنى پادىشاھ ئوۋغا چىقىپ كېتىۋاتسا، بېلى مۈك-چەيگەن، قوۋۇرغىسى كۆرۈنۈپ قالغان ھېلىقى دېھقان بىر پارچە يەرگە كۆچەت تىكىپ باغ قىلىۋاتقۇدەك. بۇنى كۆرگەن پادىشاھ كۈلۈپ كېتىپ: «ھاماقەت» دەپتۇ - دە، ئېتىنى توخ-تىتىپ بوۋايغا:

— ھەي قېرى، ئۆمرۈڭنىڭ غۇلىچى تۈگەپ، غېرىچى قايتۇ، بەربىر بۇ كۆچەتلەرنىڭ مېۋىسىنى يېيەلمەيسەن، ئاۋارە بولۇپ جېنىڭنى قىيىنغۇچە، ئارام ئالساڭ بولماسمىدى؟ — دەپتۇ. بوۋايغا:

— ئۇلۇغ پادىشاھىم، مەن ھازىر ئارام ئالمايمەن، مەڭگۈ ئارام ئالىدىغان ۋاقىتىمۇ ئاز قالدى. سىلى دېگەندەك، بۇ كۆچەتلەرنىڭ مېۋىسىنى يېيەلمەيمەن، ئەمما مەندىن كېيىن قالغان ئادەملەر يەپ مېنى ئەسلىشەر، شۇ چاغدا دۇنيادا مېنىڭ قىلغان جاپالىق ئەمگىكىمۇ، ناممۇ مەندىن كېيىنكى ئەۋلادلار بىلەن قالار دەيمەن، — دەپتۇ. پادىشاھ بوۋاينىڭ سۆزىگە ھەيران قېلىپ:

— بارىكالا، قېرى، — دەپتۇ — دە، مىڭ تەڭگە ئىنئام قىپتۇ. باغۋەن بوۋاي پادىشاھ بەرگەن مىڭ تەڭگىنى قولغا ئېلىپ، پۇلغا قاراپ كۈلۈپ كېتىپتۇ.

— نېمىگە كۈلسەن؟ — دەپتۇ پادىشاھ.

— باشقا ئادەملەر كۆچەت قويۇپ تۆت — بەش يىلدىن كېيىن مېۋىسىگە ئاغزى تەگسە، مەن قويغان كۆچتىمنىڭ مېۋىسىگە شۇ يىللا ئاغزىم تەگكەنلىكىگە كۈلدۈم، — دەپتۇ بوۋاي.

پادىشاھ بوۋاينىڭ بۇ مەنىلىك سۆزىگە قايىل بولۇپ، يەنە مىڭ تەڭگە ئىنئام قىپتۇ. بوۋاي يەنە كۈلۈپتۇ.

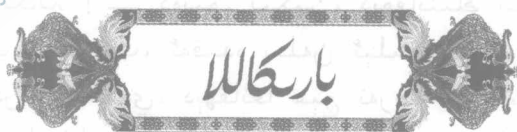
— يەنە نېمىدەپ كۈلۈۋاتىسەن، بوۋاي؟ — دەپتۇ پا-
دىشاھ.

— نېمىشقا كۈلمەيمەن، پادىشاھىم، بارچە ئادەم يىلدا بىر قېتىم ھوسۇل ئالسا، مەن يىلدا ئىككى قېتىم ھوسۇل ئالغىنىمغا كۈلمەن، — دەپتۇ بوۋاي.

پادىشاھ بوۋاينىڭ سۆزىگە تېخىمۇ قىزىقىپ، يەنە مىڭ تەڭگە بېرىپتۇ. بوۋاي يەنە كۈلۈپ:

— يەر يۈزىدە بىر يولى ئۈچ قېتىم ھوسۇل بېرىدىغان مېۋە تىككىنىمگە كۈلمەن، — دەپتۇ.

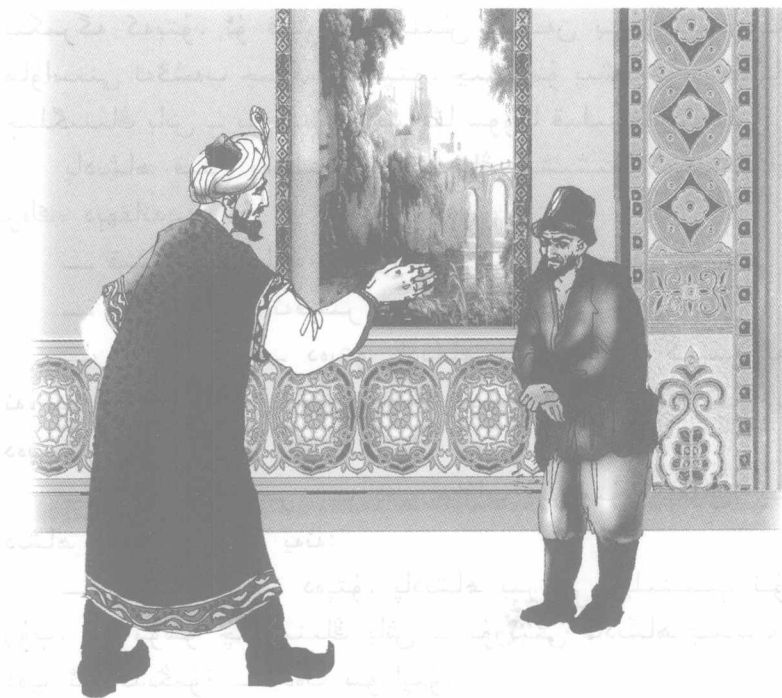
بار ئىكەن، يوق ئىكەن، بۇرۇنقى زاماندا بىر دېھقان بار ئىكەن. يازىچە قىلغان دېھقانچىلىقتىن تاپقىنى يېمەك - ئىچمىكىگە، كىيىم - كېچىكىگە يەتمەيدىكەن. دېھقان بۇ ئېغىر تۇرمۇشتىن قۇتۇلۇشنىڭ يولىنى ئىزدەپ، ئاخىر بىر پىكىرگە كەپتۇ. ئۇ قىش باشلىنىش بىلەن بىر ئۆيىنىڭ ھاۋاسىنى تەڭشەپ چىلگە تېرىپتۇ، چىلگىمۇ پىشىپتۇ. دېھقان چىلگىنىڭ باش - بۇرنىنى پادشاھقا سوۋغا قىلىپ ئاپىرىپتۇ. پادشاھ قىش پەسلىدە چىلگىنىڭ پىشىشىغا ئىشەنمەيدىكەن، دېھقاندىن:

— قىشتىمۇ چىلگە پىشۇرۇپسەن - ھە؟ — دەپ سوراپتۇ.
— ھە، شۇنداق، تەقسىر، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ دېھقان.
— بارىكالا! — دەپتۇ پادشاھ ھەيرانلىقتا، كېيىن يەنە، — قىشتا چىلگە پىشۇرۇشنىڭ يولىنى ئۆزۈڭ تاپتىڭمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ.
— خوش، تەقسىر، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ دېھقان. پادشاھ كۈلۈپ تۇرۇپ يەنە:

— بارىكالا! — دەپتۇ. پادشاھ بىردەم ئويلىنىپ تۇرۇپ، — مۇشۇ چىلگىنىڭ باش - بۇرنىنى پادشاھ يېسۇن دەپ ئەكەلدىڭمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ.

— شۇنداق، تەقسىر، — دەپتۇ دېھقان. پادىشاھ يەنە بىر قېتىم:

— بارىكاللا ! — دەپتۇ. لېكىن، دېھقاننىڭ شۇنچە مېھ-
نەت قىلىپ پىشۇرۇپ، ئەقىدە بىلەن ئېلىپ كەلگەن چىلگە-
سىنىڭ قەدرىگە يەتمەي، دېھقانغا ھېچ نەرسە ئىنئام قىلماپتۇ.
دېھقان پادىشاھنىڭ ئوردىسىدىن يېنىپ چىققاندىن كې-
يىن، قورسىقى بەك ئېچىپ كېتىپتۇ. شۇ ۋاقىتتا بىر ئاش-
خانىدا: «پولۇ، مانتا» دەپ ۋارقىراپتۇ ئاشپەز. دېھقان ئويلد-
نىپ، تاماق يېيىش ئۈچۈن ئاشخانىغا كىرىپتۇ، يىگىرمە ماز-
تا بۇيرۇپتۇ ۋە مانتىنى يەپتۇ. قورسىقى تويغاندىن كېيىن،
ئاشپەزنى چاقىرىپ:

— ئۇستام، مۇشۇ مانتا ئاشۇ قاسقاندا بىشىتمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ.

— ھەئە، — دەپتۇ ئاشپەز. دېھقان:

— بارىكاللا! — دەپتۇ ۋە يەنە سوراپتۇ، — ئۇستام

مۇشۇ مانتىنى ئۆزلىرى ئەتتىلمۇ؟

— ھەئە، — دەپتۇ ئاشپەز. دېھقان يەنە:

— بارىكاللا! ناھايىتى ئوخشاپتۇ، بارىكاللا! — دەپ،

مانتىنىڭ پۇلىنى تۆلىمەي ئاشخانىدىن چىقىپ مېڭىپتۇ. بۇ

ئىشقا ئاچچىقى كەلگەن ئاشپەز تېرىكىپ:

— قانداق نېمىسەن؟! مانتا دېگەن پۇلغا كېلىدۇ، سې-

نىڭ قۇرۇق بارىكاللاڭغا بېرىدىغان مانتا يوق. ئەكەل پۇلى! —

دەپ دېھقاننىڭ ياقىسىغا ئېسىلىپتۇ. دېھقانمۇ بوش كەلمەي، ئۇ-

نىڭ بىلەن جېدەللىشىپتۇ. ئاچچىقىغا بەس كېلەلمىگەن ئاش-

پەز دەررۇ دېھقاننى سۆرەپ پادىشاھنىڭ ئالدىغا ئاپىرىپ،

ئەرز قىپتۇ. پادىشاھ دېھقاندىن:

— نېمىشقا مانتىنى يەپ، پۇلىنى تۆلىمىدىڭ؟ — دەپ

غەزەپلىنىپ سوراپتۇ. دېھقانمۇ ھودۇقماي:

— تەقسىر، بايا جانابلىرىنىڭ ھۇزۇرىغا قىشتا پىشۇرغان

چىلگىنى سوۋغا قىلىپ ئېلىپ كەلگىنىمدە، جانابلىرى چىل-

گىنىڭ بەدىلىگە ئۈچ «بارىكاللا» بەرگەندىلە، بۇنىڭغا مانتا

بولسىمۇ ئېلىپ يەي دەپ، بۇ ئۇستامدىن يىگىرمە مانتا ئال-

دىم. مانتا ھەققىگە «بارىكاللا»دىن ئۈچىنى بەرسەم، جانابلىرى

بەرگەن بارىكاللىنى يىگىرمە مانتىغا تەڭ قىلماي جېدەل چى-

قاردى. ئۆتكەن ئەھۋال مانا شۇ. بۇنى ئۆزلىرى تەھقىقلەپ

بەرسىلە! — دەپتۇ.

بۇنى ئاڭلىغان پادىشاھ بەك ئوسال بوپتۇ — دە، دەررۇ ئاش-

پەزنىڭ پۇلىنى ئۆزى تۆلەپ، دېھقانغا ئايرىم ئىنئام بېرىپتۇ.

بۇرۇن بۇرۇندا، تېرىق تۇلۇمدا، يېتىم بۇلۇڭدا ئىكەن. مانا شۇ كۈنلەرنىڭ بىرىدە بىر شەھەردە بىر بېلىقچى ياشىغا. ئىكەن. ئۇنىڭ بالىلىرى كۆپ، ھال - ئوقىتى ناچار ئىكەن، يىغلاپ - قاقشاپ بېلىقچىلىق قىلىپ يۈرگەن كۈنلىرىنىڭ بىرىدە، تورغا ناھايىتى يوغان، رەڭگى بەكمۇ چىرايلىق بىر بېلىق چۈشۈپتۇ. بۇنى كۆرگەن بېلىقچى بېلىقنى پادىشاھقا تارتۇق قىلىپ، ئۇنىڭ بەدىلىگە پادىشاھتىن جىقراق پۇل ئېلىش تەمەسى بىلەن ئولجىنى كۆتۈرۈپ شاھنىڭ ئوردىسىغا ئاپىرىپتۇ ۋە بېلىقنى پادىشاھنىڭ نەزەرىدىن ئۆتكۈزۈپتۇ. بىرلىق شاھقا مەنزۇر بولۇپ، بېلىقچىغا مىڭ تىللا بېرىشنى خەزىنىچىگە بۇيرۇپتۇ. شاھنىڭ بۇ ئەمرىنى ئۇنىڭ ئىچى تار بىر ۋەزىرى ماقۇل كۆرمەي:

— شاھىم، — دەپتۇ خۇشامەت بىلەن، — بىر بېلىققا مىڭ تىللادىن ئىنئام قىلىۋەرسىلە، ئاز كۈندە خەزىنە قۇرۇق. دىلىپ قالمىدۇ؟ خەزىنە قۇرۇق دىلىپ قالسا، بىزنىڭ ھالىمىز نېمە بولار؟

— مەن بەردىم، — دەپتۇ شاھ، — سېنىڭ ئىچىڭ ئاغ. رىغان بولسا، قولۇڭدىن كەلسە قايتۇرۇۋالغىن.

— خوپ، شاھىم، بېلىقنىڭ پۇلىنى قايتۇرۇۋېلىش مەن.

— شاھمىز سېنىڭ ئېلىپ كەلگەن بېلىقنىڭنى بەكلا ياخشى كۆرۈپ قالدى. بېلىقنىڭنىڭ ئەركەك ياكى ئۇرغاچى ئىكەنلىكىنى بىلىپ بېقىش ئۈچۈن سېنى چاقىرتقۇزغانىدىم. قېنى، ئېيتىپ باققىنا، بېلىقنىڭ قايسى جىنسقا كىرىدۇ؟ — دەپتۇ.

ۋەزىرنىڭ ئۆزىنى سۆزدە يېڭىلدۈرۈپ، بېلىقنىم ئەركەك دېسە، ئۇرغاچىنى تېپىپ كەل، ئۇرغاچى دېسە، ئەركىكىنى تېپىپ كەل، ئاندىن مىڭ تىللانى ئېلىپ كەت، دەپ ئۇنىڭغا بېرىلگەن مىڭ تىللا ئىنئامىنى قايتۇرۇۋېلىش قەستىدە بولۇۋاتقانلىقىنى سەزگەن بېلىقچى تەمكىن تۇرۇپ:

— تەقسىر، بۇ بېلىق ئەركەكمۇ، ئۇرغاچىمۇ ئەمەس، شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنىڭ ئۆزى يالغۇزلا تورغا چۈشكەن، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.

چېچەنلىك بىلەن ۋەزىرىنىڭ ئاغزىنى تۇتۇقلاپ قويغان بىر-
لىقچىنىڭ سۆزىگە كۆڭلى سۆيۈنگەن شاھ بېلىقچىغا يەنە مېڭ
تىلا ئىنئام بېرىپ يولغا سايىتۇ.

دانشین ۋەزىر

ئۆتكەن زامانلارنىڭ بىرىدە بىر پادىشاھ ئۆتكەنكەن. ئۇ پادىشاھنىڭ ناھايىتى ئەقىللىق، دانىشمەن بىر ئوڭ قول ۋە. زىرى بولغانىكەن. ئۇ دائىم خەلقنىڭ غېمىنى يەيدىكەن، ئا. جىز، كەمبەغەللەرنىڭ ئەرز - ھالىغا يېتىدىكەن. شۇڭا، ئۇ. نىڭ ئابروۋى كۈندىن - كۈنگە كۆتۈرۈلۈپتۇ. بۇنى كۆرەلمىگەن سول قول ۋەزىر بىلەن ئەمەلدارلار بىر ئىلاج قىلىپ ئۇنى يوقىتىشنى قەستلەيدىكەن. بىر كۈنى ئۇلار مەسلىھەتلىشىپ. تۇ.

— ئۇنى زەھەر بېرىپ ئۇچۇقتۇرايلى، — دەپتۇ بىر ئەمەلدار.

— ياق، ئۇنداق قىلساق، پادىشاھ بىلىپ قالىدۇ، — دەپتۇ سول قول ۋەزىر.

— ئەمىسە، قانداق قىلىمىز؟ — دەپتۇ ئەمەلدارلار.

— پادىشاھنىڭ ئۆز قولى بىلەن يوق قىلىمىز. پادىشاھ. قا: «سىزنىڭ دانىشمەن ئوڭ قول ۋەزىرىڭىزنىڭ قولىدىن ھەممە ئىش كېلىدۇ. سىز پادىشاھلارنىڭ ئىچىدە ئابروۋىلۇق پادىشاھ بولغاندىكىن، ھۆرمىتىڭىز ئۈچۈن ئاسمانغا تۈۋرۈكى يوق تەخت سېلىشنى تاپشۇرسىڭىز» دەيمىز. بۇ ئىشنى ئوڭ قول ۋەزىر قىلالمايدۇ. ئاندىن ئۇنى پادىشاھ ئۆزى يوقىتىدۇ، — دەپ.

تۇ سول قول ۋەزىر. بۇ مەسلىھەتكە ھەممىسى ماقۇل بولۇپتۇ.
ئەتىسى سول قول ۋەزىر پادىشاھنىڭ ياكى ئولىيەت خان
ۋاقتىدىن پايدىلىنىپ ھېلىقى سۆزىنى دەپتۇ. ئابروھىم سول
پادىشاھ بۇنى ماقۇل كۆرۈپتۇ. ئوڭ قول ۋەزىرنى قىچقىرىپ
ئاسمانغا تۈۋرۈكى يوق تەخت سېلىشنى تاپشۇرۇپتۇ. بۇ مەسلىھەت
كۈل ئىش ئۈچۈن بىر ئاي ۋاقىت بېرىپتۇ، ئەگەر بۇ ئىشنىڭ
ھۆددىسىدىن چىقالمىسا، قاتتىق جازالانغانلىقىنى ئېيتىپتۇ.
پادىشاھ بىلەن تالىششنىڭ پايدىسىز ئىكەنلىكىنى بىلىدىغان
ۋەزىر گەپ قىلماي چىقىپ كېتىپتۇ. ئۇ ئۆيگە كىرىپ ئۇزاق
ئويلاپتۇ، ئاخىر ئىلاجىنى تېپىپتۇ.

ئەتىسى ئوڭ قول ۋەزىر يىراق بىر جاڭگالغا بېرىپتۇ،
ئادەم تىلىنى ئۆگەتسە ئۆگىنىدىغان قوشنىڭ بالىسىدىن بىر -
نەچچىنى تۇتۇپ: «لاي - لاي، كېسەك - كېسەك» دېگەن
سۆزلەرنى ئۆگىتىپتۇ، ئاندىن ئوردىغا قاراپ مېڭىپتۇ.

— پادىشاھىئالەم، — دەپتۇ ۋەزىر پادىشاھنىڭ قېشىغا
كىرىپ، — مەن ئاسمانغا تۈۋرۈكى يوق تەخت سالىدىغان
ئۆستىلارنى تاپتىم. ئۇلار ئوردىنىڭ ئۈستىگە كېلىپ: «لاي -
لاي، كېسەك - كېسەك» دەيدۇ. سول قول ۋەزىر ئۇلارغا لاي،
كېسەك يەتكۈزۈپ بېرىپ تۇرسا، مەن ئۆستىلارنىڭ قېشىدا
تۇرۇپ تەختنىڭ قانداق ياسىلىدىغانلىقىنى كۆرسىتىپ بېرىي.
ۋەزىر چىقىپ كەتكەندىن كېيىن، پادىشاھ سول قول ۋە-
زىرنى چاقىرىپ، ئۆستىلارغا لاي، كېسەك يەتكۈزۈپ بېرىشنى
تاپشۇرۇپتۇ.

قۇشلار ئوردىنىڭ ئۈستىدە چۆرگىلەپ ئۇچۇپ: «لاي -
لاي، كېسەك - كېسەك» دەپ سايىرىشىپتۇ. سول قول ۋەزىر -
نىڭ ئادەملىرى لاي، كېسەكلەرنى ئاسمانغا ئېتىپتۇ، يەتكۈ-
زەلمىگەنسېرى بەكرەك ئېتىپتۇ، بىردەمدە ئوردىنىڭ ئىچى

لاي، كېسەك -
لەر بىلەن
تولۇپ كې -
تىپتۇ، ئىد -
شەك، دېرىد -
زە، تاملارنىڭ
رەسۋاسى چىد -
قىپتۇ. پادىد -
شاھ تېرىكىپ
ۋارقىراپتۇ.

سول قول ۋەزىر قورققىنىدىن پايتەك بولۇپ كېتىپتۇ.
بىرھازادىن كېيىن ئوڭ قول ۋەزىر كېلىپ، پادىشاھقا:
— ئۇستىلارغا لاي، كېسەك يەتكۈزۈپ بېرەلمەپتۇ، ئۇلار
ھازىر بىكار تۇرۇپ قالدى، — دەپتۇ.
غەزىپىگە بەس كېلەلمەي تۇرغان پادىشاھ سول قول ۋە -
زىرىنى قىچقىرىپ:

— سەن نېمىشقا لاي، كېسەكنى يەتكۈزۈپ بېرەلمەي -
سەن؟ — دەپ ۋارقىراپتۇ.

— ئۇلۇغ پادىشاھىم، ئۇستىلار ئاسماندا تۇرسا، قانداق
يەتكۈزگىلى بولىدۇ؟ بۇ ئىش ئادەمنىڭ قولىدىن كەلمەيدىد -
كەن، — دەپتۇ سول قول ۋەزىر.

— شۇنچىلىك ئىش سېنىڭ قولۇڭدىن كەلمەسە، ئاسمان -
غا تۈۋرۈكى يوق تەخت سېلىش مەسلىھىتىنى نەدىن تاپتىڭ؟
بۇنىڭغا كېلىدىغان ئۆلۈم ساڭا لازىم، — دەپ، پادىشاھ كۆ -
رەلمەس سول قول ۋەزىرىنى توسۇن ئاتنىڭ قۇيرۇقىغا باغلىد -
تىپ قويۇپ بېرىپتۇ، كۆرەلمەس ئەمەلدارلارنى ئەمەللىرىدىن
ئېلىپ تاشلاپ، ئۇلارنى ئوردا تازىلاشقا قويۇپتۇ.

كۆڭۈلكىدەك كېلىن

بۇرۇن بۇرىنكى، توخۇ تۇرىنكى، مانا شۇنداق زامانلار -
نىڭ بىرىدە بىر ئادەم ئۆتكەنكى. ئۇ ئادەم شەھەرنىڭ قې-
شىدا دېھقانچىلىق قىلىدىكى. ئۇنىڭ ئېڭەككە تاقاشقۇدەك
بولغان بىر ئوغلى بولۇپ، ئەقىل - ھوشى سەل كەمرك ئى-
كەن، سودا - سېتىق ئىشلىرىغا ئامراق ئىكەن. ئۇ ئادەم بىر
كۈنى ئىشتىن يېنىپ، مۇنداق خىيالغا كەپتۇ: ئوغلۇم كۈندىن -
كۈنگە چوڭ بولۇۋاتىدۇ، ئەمدى ئۆيلەپ قويماي بولمايدۇ. ئوغلۇم -
نى يولغا سالالايدىغان، كۆڭۈلكىدەك كېلىن تاپسام ياخشى
بولاتتى. بىراق، ئۇ ئادەم مۇنداق قىزنى ئۇرۇق - تۇغقان،
قوۋم - قېرىنداشلىرىنىڭ ئىچىدىن ئىزدەپ تاپالماپتۇ. ئا-
خىر، خېلىدىن بېرى ئوغلۇمنى تۈزۈكرەك ئىشقا سېلىپ
كۆرمەپتىمەن، بىر ئىشقا بۇيرۇپ باقاي، ئاز - پاز ئەقىل
كىرگەن بولسا ئەجەب ئەمەس، دەپ، يانچۇقىدىن ئىككى پۇل
ئېلىپ ئوغلغا بېرىپتۇ - دە:

— بالام، بۇ پۇلغا بازاردىن بىزگە ئوزۇق، كالىغا بوغۇز،
توخۇغا دان ئېلىپ كەلگىن، — دەپتۇ.

ئوغلى پۇلنى ئېلىپ بازارغا بېرىپ، ئۇنىڭ - بۇنىڭ با-
ھاسىنى سوراپ كۆرۈپتۇ، قارىسا، بۇ پۇلغا پەقەت بىرلا نەر-
سە كېلىدىكەن، بازارنى ئايلىنىپ، دادىسى دېگەن سودىلىقنى

تاپالمىغاندىن كېيىن بېشى قېتىپتۇ ۋە ئۆيىگە يېقىن بىر خالتا كوچىغا كىرىپ، قۇلۇپلاقلق بىر ئىشىككە يۆلىنىپ تۇرۇپتۇ. بۇ بالىنىڭ بۇنداق تۇرغىنىنى كۆرگەن بىر قىز ئويناۋاتقان يېرىدىن قوپۇپ، ئۆيىگە كىرىپ كېتىپتۇ. بالا قىزغا قاراپمۇ قويماپتۇ. ئارىدىن بىر ئاش پىشىم ۋاقىت ئۆت-كەندىن كېيىن ھېلىقى قىز تالاغا چىقسا، بايىقى بالا يەنە ئۆز جايىدا قېقىپ قويغان قوزۇقتەك تۇرغۇدەك. قىز ئۇ بالد-نىڭ نېمە ئۈچۈن بۇنداق تۇرغانلىقىنى بىلمەكچى بولۇپ سورايتۇ:

— ھوي بالا، سىزنىڭ قىلىدىغان ئىشىڭىز يوقمۇ؟ بايا شۇنداق تۇرۇۋىدىڭىز، تېخىچە قوزغالمىسىز !

— مېنىڭغۇ ئىشىم بار ئىدى، — دەپتۇ بالا ئىزا تارتى-قانلىقىنى بىلىندۈرمەسلىككە تىرىشىپ، — شۇ ئىشىمنىڭ تۈگۈنىنى يېشەلمەي مۇشۇنداق تۇرىمەن.

— ئېيتىڭا، ئۇ قانداق تۈگۈن؟ مەن ئاڭلاپ باقاي، — دەپتۇ قىز. بالا:

— دادام ماۋۇ پۇلغا بىزگە ئوزۇق، كالىغا بوغۇز، توخۇغا دان ئېلىپ كەل، دېۋىدى، بازارغا بېرىپ ئۇنى — بۇنى سوراپ باقسام، بۇ پۇلغا شۇ ئۈچ نەرسىنىڭ بىرىلا كېلىدىكەن. دادامنىڭ ئالدىغا نېمىدەپ بېرىشمنى بىلمەي تۇرىمەن، — دەپتۇ. بۇ گەپنى ئاڭلىغان قىز مۇلايىملىق بىلەن:

— مەن ئېيتىپ بەرسەم، خۇش بولامسىز؟ — دەپتۇ. بالا خىجىللىقتىن يەرگە قاراپ، تىرىنقىنى تاتىلاپ تۇرۇپتۇ.

— بازارغا بېرىپ، پۇلىڭىزغا قوغۇن ئېلىڭ، ئۇنىڭ ئې-تى سىلەرگە ئوزۇق، شاپىقى كالىغا بوغۇز، ئۇرۇقى توخۇغا دان بولىدۇ، — دەپتۇ قىز.

بالا بۇ گەپنى ئاڭلاپ، تۇرۇپ ئويلىسا راست، قىزغا

رەھمەت ئېيتىپتۇ، بازارغا بېرىپ قوغۇندىن بىرنى ئېلىپ
ئۆيگە بېرىپتۇ. دادىسى ئوغلنىڭ كىچىككەن بولغانىچە،
بۇيرۇغان نەرسىنى تاپالمىغان بولسا كېرەك، دەپ ئويلاپتۇ.
— بۇنى ئۆزۈڭ ئويلاپ تېپىپ ئەكەلدىڭمۇ ياكى
كىم ئەقىل كۆرسەتتىمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ.

بالا دادىسىغا راستىنى ئېيتىپتۇ. ئۇ ئادەم، ھە، مېنىڭ
ئوغلۇمنى يولغا سالىدىغان، چىرىغىمنى ئۆچۈرمەيدىغان كۆ-
ڭۈلدىكىدەك كېلىنى ئەمدى تاپتىم دەپ، ئوغلنى ئالدىغا
سېلىپ بېرىپ قىزنىڭ ئۆيىنى كۆرۈپ قويۇپ يېنىپ كەپتۇ،
كېيىن قىزنىڭ ئاتا - ئانىسىغا ئەلچى ئەۋەتىپتۇ ۋە ئىككى
تەرەپ كېلىشىپ تويلىشىپتۇ.

تەدبىرلىك باغۋەن

قەدىمكى زاماندا بىر باغۋەن ئۆتكەنسەن. ئۇ باغۋەننىڭ ناھايىتى گۈزەل بېغى بار ئىكەن. باغۋەن بىر كۈنى باغقا كىرىپ قارىسا، ئۈچ ئادەم مېۋە يەۋاتقۇدەك. باغۋەن ئۇلارنى قوغلاپ چىقراي دەپتۇ، لېكىن يەنە، مەن يالغۇز، ئۇلار ئۈچ ئادەم تۇرسا، قانداقمۇ كۈچۈم يەتسۇن، باشقىچە بىر تەدبىر قوللانمىسام بولمىغۇدەك، دېگەنلەرنى كۆڭلىدىن كەچۈرۈپتۇ. بۇ ئۈچ كىشىنىڭ بىرى موللا، بىرى غوجىزادە، بىرى سوپى ئىكەن. باغۋەن سوپىغا مۇنداق دەپتۇ:

— ھەي سوپۇم، بىزنىڭ ئۆيگە بېرىپ بۇ ئۇلۇغلارنىڭ تېگىگە سېلىپ بېرىشكە گىلەم ئەكىلىڭ.

سوپى ماقۇل دەپ گىلەمگە مېڭىپتۇ. ئاندىن باغۋەن موللا بىلەن غوجىزادىگە مۇنداق دەپتۇ:

— سىلەر موللا ۋە غوجام دەپ ياخشى نامغا ئىگە بولغان زاتلار. موللام، بىز سىلەرنىڭ پەتىۋالىرىڭلار بىلەن نان يەيمىز ۋە سىلەرنىڭ ئىلىملىرىڭلارنىڭ قاننىتى بىلەن ئۈچىمىز. مۇنۇ غوجام بولسا، كەلگۈسى سۇلتانىمىزدۇر ۋە پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئەۋلادىدىن بولغان زاتتۇر. ئۆيگە گىلەمگە كەتكەن سوپى بولسا، پەسكەش ۋە قورساق تويغۇزۇشتىن باشقىنى بىلمەيدىغان چۆپرەندىدۇر. ئۇنىڭ ھەربىرلىرىدەك ئۇلۇغ زاتلار

بىلەن ھەمسۆھبەت بولۇشىغا لايىقلىقىنى يوقتۇر. سوپى كىشىنى
ئېلىپ كەلسە، ئۇنى ھەمراھ قىلماي تاماشا قىلىپ قاپتۇ. باغ
دېگەن ھەربىرلىرىنىڭ شەرىپىگە قارىغاندا ھېچ نەرسە كەلمەس.
بەلكى مېنىڭ مۈلكۈم ھەربىرلىرىنىڭ مۈلكىدۇر.
باغۋەن سوپىنىڭ ئارقىسىدىن مېڭىپ، ئۇنىڭغا يەنە
تەشۋىپلەپ:

— ئەي پەسكەش سوپى، كىشىنىڭ بېغىغا رۇخسەتسىز
كىرگەنلىك سوپىلىق بولامدۇ؟! جۈنەيدىل باغدادى ۋە باشقا
پىرلىرىڭ مۇشۇنداق تەلىم بەرگەنمىدى؟! — دەپ سوپىنى
قاتتىق ئۇرۇشقا باشلاپتۇ ۋە ئۇنىڭ بېشىنى زەخمىلەندۈرۈپ
چالا ئۆلۈك قىلىپ قويۇپتۇ. سوپى كۆڭلىدە: «ئەي موللام ۋە
غوجام، سىلەر ھەم مەندەك بولۇشنى كۈتۈپ تۇرۇڭلار. مەن
تاياق يېدىم، لېكىن مەن ماۋۇ مەككەر باغۋەندىن ياخشىراق
ئىدىم. كىشىنىڭ ئالدىمغا چۈشكەن ھەرقانداق ئەخمەق كى-
شى مۇنداق شەرىپەتنى ئىچمەي قالمايدۇ. ماڭا ھەرقانداق ئىش
بولغان بولسا، سىلەرگە ھەم بولغۇسىدۇر. بۇ جاھان گويا بىر
تاغدۇر، تاغقا نېمىدەپ ۋارقىرساڭ، ئەكس سادا دەرھال قايد-
تىپ كېلىدۇ، يەنى ياخشىلىق ۋە يامانلىقلىرىڭ ھەممىسى
ساڭا قايتىپ كېلىدۇ...» دېگەنلەرنى ئويلاپتۇ.
باغۋەن سوپىنى چالا ئۆلۈك قىلىپ قويغاندىن كېيىن،
غوجامنىڭ قېشىغا كېلىپ:

— ئەي غوجام، سىلگە ئاتاپ ئالىي تاماق تەييارلاپ قويدىم.
غانىدىم. ئۆيۈمگە بارسىلا، قىماز ئىسىملىك بىر ئايال بار،
كاۋاپ بىلەن ناننى ئېلىپ بېرىدۇ، باغقا ئېلىپ كەلسىلە، —
دەپتۇ. باغۋەن غوجامنى يولغا سېلىپ بولۇپ، موللامغا:
— ئەي موللام، سىزنىڭ ئالىملىقىڭىز روشەن — ئاشكا-
رىدۇر، غوجا بولسا: «مەن ئۇلۇغ» دەپ دەۋا قىلىدۇ، ئەمما ئۇ

ھەرگىزمۇ سىز بىلەن تەڭ بولالمايدۇ. ئۇنىڭ بىلەن بىللە بولۇش سىزگە نۇقسان كەلتۈرۈپ قويدىكەن، — دەپتۇ. باغ-ۋەن موللامنى ئالداپ قويۇپ، غوجامنىڭ ئارقىسىدىن يېتىپ بېرىپ مۇنداق دەپتۇ:

— ئەي ئېشەك، مېنىڭ بېغىمغا سېنى كىم چېلىلدى؟ !
ئوغرىلىق ساڭا پەيغەمبەردىن مىراس قالغانمۇ؟ !
باغۋەن غوجىنى قاتتىق ئۇرۇپ، ئۇنىمۇ چالا ئۆلۈك قىپ-تۇ. غوجام دىلىدا موللامنى ياد ئېتىپ كۆزىگە ياش ئېلىپ شۇنداق دەپتۇ: «ئەي موللا، سەن يالغۇز قالدىڭ، سەنمۇ دۈم-باق كەبى تاياققا تەييار بولغىن. مەن گەرچە ساڭا ھەمراھلىق-قا لايىق بولمىساممۇ، لېكىن زالىم باغۋەندىن ياخشىراق ئىدىم. ئەي موللا، سەن مېنى باغۋەننىڭ ئالدىغا سېلىپ قوي-دۇڭ، بۇ قىلغىنىڭ ئەخمەقلىقتىن باشقا نەرسە ئەمەس. ماڭا بولغان ئاراز، تاياق ھەم ساڭا بولغۇسىدۇر».

باغۋەن غوجىنى چالا ئۆلۈك قىلىپ بولۇپ، موللامنىڭ قېشىغا كەپتۇ.

— ئەي موللا، سەن ھەقىقىي موللا ئەمەس، بەلكى ھەممە ئىلىمىسىزلىرىنىڭمۇ سېنىڭدىن نومۇسى كېلىدۇ. سەن پەتۋا-يىڭدا ئوغرىنىڭ قولىنى كېسىش كېرەك، دەيسەن، لېكىن مې-نىڭ بېغىمغا رۇخسەت بارمۇ، يوق، دېمەي كىرىسەن. رۇخسەت-سىز ھالدا كىشىنىڭ بېغىغا كىرىش توغرا دەپ ئىمام ئەزەم ئەبۇ ھەنىپە ۋە يا ئىمام شاپى پەتۋا بەرگەنمۇ ياكى ئىسلام كىتابىدا ئىگىسىدىن سورىماي كىشىنىڭ ھەققىنى يېيىش توغرا دېگەن سۆز بارمۇ؟ ! — دەپ موللىنى قاتتىق جازالاپتۇ. موللا كۆڭلىدە: « بۇ جازا ماڭا ھەقتۇر، ھەر كىشىكىم مەندەك ئالدام خالىتىغا چۈشۈپ دوستلىرىدىن ئايرىلىپ يالغۇز قالسا، شۇنداق جازاغا لايىق بولۇر. ماڭا باغۋەننىڭ جازاسى تېخى ئاز-

[General Information]

书名=维吾尔民间故事 19 维吾尔文

SS号=40250798